ນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ສອງແຜ່ນຈາລຶກຂອງຮາບາກຸກ

Jeff Pippenger
2012-10-16

ຕາຕະລາງສອງອັນຂອງຮາບາກຸກ 4 ຈາກ 95

ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ການຈະນຳສະເໜີບັນທຶກຈຳນວນແປດໜ້າໃຫ້ຈົບພາຍໃນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງນັ້ນ ໂດຍປະມານແລ້ວເປັນເລື່ອງທີ່ຄ່ອນຂ້າງຍາກຫຼາຍ. ແລະຖ້າທ່ານສັງເກດ ພວກເຮົາມີ 20 ໜ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີເຈດຕະນາຈະອ່ານບັນທຶກເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ. ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະອ່ານບາງຂໍ້ຄວາມໃນນີ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັບຊົມທາງ LiveStream ຈຶ່ງສາມາດດາວໂຫລດບັນທຶກໄດ້; ແລະສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະມາຮັບຊົມສິ່ງນີ້ໃນພາຍຫຼັງທາງ DVD ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນບັນທຶກສຳລັບຕົນເອງ ຖ້າຫາກວ່າເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ມີບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໃວ້ໃຊ້. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ຄືສອງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ, ແລະໃນຈຸດນີ້ ທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດຢູ່ ກໍແມ່ນພະຍາຍາມສະແດງວ່າ Ellen White ໄດ້ເຫັນພ້ອມກັບຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນແຜນພາບ 1843 ນີ້.

ການນຳສະເໜີສາມຫົວຂໍ້ທຳອິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສະຫຼຸບໃນມື້ວານນີ້ໄດ້ສະແດງວ່າ Ellen White ໄດ້ຮັບຮອງຄຳພະຍາກອນເວລາ 2520 ຢ່າງຊັດແຈ້ງແລະເຈາະຈົງວ່າເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນ Early Writings, ໜ້າ 236.

ເມື່ອເວົ້າເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນເດືອນມີນາ ປີ 1844, ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ ພວກມິນເລີໄຣຕ໌ຍັງຄົງສຶກສາພຣະຄຳພີຕໍ່ໄປ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ຫຼັກຖານຊຸດດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ພະຍາກອນປີ 1843 ສຳລັບ 2520, 2300, ແລະ 1335, ຫຼັກຖານຊຸດດຽວກັນນັ້ນ ໃນເວລາຕໍ່ມາໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນປີ 1844 ວ່າເປັນຫຼັກຖານພິສູດວ່າ ຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844. ແລະພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາວ່າ ຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນພຽງສອງຊ່ວງເທົ່ານັ້ນທີ່ນາງອາດຈະກຳລັງເວົ້າເຖິງ ຄືສອງຊ່ວງນີ້ [ໂດຍອ້າງເຖິງ 2520 ແລະ 2300 ໃນແຜນພາບປີ 1843], ບໍ່ແມ່ນ 1335. 1335 ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຊ່ວງເວລາ ຄ.ສ.; ມັນໄດ້ສິ້ນສຸດໃນປີ 1843. ດັ່ງນັ້ນ, ນາງກຳລັງປະທັບການຮັບຮອງຂອງນາງໃວ້ເທິງຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງ 2520 ແລະຄຳພະຍາກອນ 2300 ປີ.

ແລ້ວນາງໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມພິສູດວ່າ ຄຳພະຍາກອນເວລາສາມປະການໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844 ສິ່ງນີ້ເຫຼະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຂົ່ມເຫັງ ຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ພວກ Millerites ອອກຈາກຄຣິສຕະຈັກ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງບັງເອີນທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ ທັງຊາຍແລະຍິງກຳລັງຖືກຂົ່ມເຫັງຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ Adventist ເນື່ອງຈາກການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຫດຜົນວ່າ 2520 ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844.

ຖືກນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຍ້າຍໄປສູ່ອີກຫົວຂໍ້ໜຶ່ງ, ຄືອັນນີ້ຢູ່ບ່ອນນີ້ [ອ້າງເຖິງ AD508 ໃນແຜນພາບ 1843]. ທ່ານຈະເຫັນວ່າ, ຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຜນພາບເຫຼົ່ານີ້, ຊິດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບແຜນພາບ 1843 ນີ້ວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳທາງໃນແຜນພາບນີ້,” ແລະນາງກ່າວກ່ຽວກັບແຜນພາບ 1850 ນີ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃນການຈັດພິມແຜນພາບນີ້. ດັ່ງນັ້ນ,

ນາງໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດທຳແຜນພາບທັງສອງນີ້, ແລະຮູບແບບທີ່ມັນຖືກຈັດວາງນັ້ນ ຕາມຝ່າຍມະນຸດແລ້ວແມ່ນມີຈຸດປະສົງ. ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນດ້ວຍເຈດຕະນາ, ແຕ່ມັນເປັນໄປຕາມແບບແຜນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຢູ່ທາງເທິງນີ້, ຈາກ 677BC ລົງມາຮອດສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າແມ່ນ AD1843, ນີ້ແມ່ນຖັນ [ອ້າງເຖິງຖັນທີສອງຈາກຂວາໄປຊ້າຍໃນຕາຕະລາງ 1843] ທີ່ກຳນົດ 2520, ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນ 677BC ແລະພວກເຂົາຄິດວ່າສິ້ນສຸດໃນ AD1843.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາພາບປະກອບອັນຈັດເຈນນີ້ໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 1850, ຈາກບ່ອນນີ້ [ໝາຍເຖິງຖັນທີສາມນັບຈາກດ້ານຊ້າຍ] 677BC ຈົນເຖິງບ່ອນນີ້, AD1844. ນີ້ແມ່ນຖັນຂອງ 2520 ທີ່ມີຢູ່ໃນຕາຕະລາງທັງສອງ.

ແລະຢູ່ກາງກາງຂອງຖັນເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືໄມ້ກາງແຂນ ໃນທັງສອງກໍລະນີ.

ແລະຢູ່ທາງລຸ່ມຂອງໄມ້ກາງແຂນໂດຍກົງ ຄືການອ້າງເຖິງ "ສິ່ງທີ່ຖາວອນ" (the Daily). ແລະສັນຍະລັກຂອງ "ສິ່ງທີ່ຖາວອນ" ນັ້ນ, ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາ, ຮາກຖານຂອງສາສະໜານອກຮີດ, ແມ່ນການຍົກຕົນເອງຂຶ້ນສູງ; ແລະ ນີ້ເຫຼະແມ່ນບ່ອນທີ່ທ່ານສາມາດເຫັນພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເລື່ອງນີ້, ບໍ່ແມ່ນຈຳເປັນວ່າເປັນມືຂອງມະນຸດໃນແຜນພາບທັງສອງນີ້.

ເພື່ອໃຫ້ການຍົກຕົນເອງຂອງພວກເຮົາຖືກປົດອອກໄປຈາກພວກເຮົາ—ບໍ່ວ່າຈະເປັນທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຫຼືຜູ້ໃດກໍ່ຕາມ—ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງມາຍືນຢູ່ທີ່ຕີນໄມ້ກາງແຂນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະທ້ອນໄວ້ໃນແຜນພາບທັງສອງນີ້. ບົດຮຽນນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ແລ້ວ.

ແລະ ແນ່ນອນ, ເມື່ອພວກເຮົາກ່າວເຖິງຖັນຂອງ 2520 ທີ່ມີໄມ້ກາງແຂນຢູ່ກາງນັ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຕາມການສຳເລັດຄຳພະຍາກອນໃນ Daniel 9, ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຮັບຮອງພັນທະສັນຍາກັບຫຼາຍຄົນເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ, ອາທິດໜຶ່ງນັ້ນເທົ່າກັບ 2520 ມື້, ແລະ ໃນກາງຂອງອາທິດນັ້ນ ພຣະອົງຖືກຕຶງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຢູ່ກາງຂອງຖັນເຫຼົ່ານີ້ໃນແຕ່ລະແຜນພາບເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາເຫັນໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ຊີ້ບອກເຖິງ 2520 ມື້ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບຮອງພັນທະສັນຍາກັບຫຼາຍຄົນ.

ດັ່ງນັ້ນ ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາເລື່ອງ "Daily" ແລະການຮັບຮອງຂອງ Ellen White ຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ.

> "ວັນທີ 23 ກັນຍາ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອຈະກູ້ຄືນຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮອມນີ້ ຄວາມພະຍາຍາມທັງຫລາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າ. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍນັ້ນ ອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກຕີ ແລະຖືກສີກອອກ; ແຕ່ບັດນີ້ ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮອມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາ ແລະພັນບາດແຜໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນມີຜົນນ້ອຍຫລາຍ, ສຳເລັດຜົນໄດ້ນ້ອຍ ຫລືແທບຈະບໍ່ໄດ້ຫຍັງເລີຍ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮອມ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເພື່ອຮອບຮອມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະເກີດຜົນຕາມທີ່ມຸ່ງໝາຍໄວ້. ທຸກຄົນຄວນຈະເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະຮ້ອນຮົນໃນພາລະກິດນີ້. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ ເປັນສິ່ງຜິດທີ່ຜູ້ໃດຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍເພື່ອເອົາເປັນແບບຢ່າງມາກຳນົດພວກເຮົາໃນບັດນີ້ ຄືໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮອມ; ເພາະຖ້າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງກະທຳຫຍັງເພີ່ມເຕີມເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ ນອກເໜືອຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນເວລານັ້ນ, ອິດສະຣາເອນກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຮອບຮອມເລີຍ.

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊີ້ນໍາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະບໍ່ຄວນຖືກດັດແກ້; ບັນດາຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ; ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ຄຸ້ມຢູ່ເໜືອ ແລະຊ່ອນຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງຕົວໄວ້, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດສາມາດເຫັນໄດ້, ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ."

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ "ການປະຈໍາວັນ" (Daniel 8:12) ວ່າຄໍາວ່າ "ເຄື່ອງບູຊາ" ເປັນຄໍາທີ່ສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດເພີ່ມເຂົ້າມາ, ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບຍັງມີຢູ່, ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທຸກຄົນກໍເປັນໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ "ການປະຈໍາວັນ"; ແຕ່ໃນຄວາມສັບສົນນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຍຶດຖື, ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກເລີຍ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະຕ້ອງອອກໄປ ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາບຸດຫຼານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ ແຕ່ມັນຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກຜູກໄວ້ກັບເວລາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນກໍາລັງເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນເປັນເທັດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກການເທດເລື່ອງເວລາ; ແຕ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມນັ້ນເຂັ້ມແຂງຍິ່ງກວ່າທີ່ເວລາຈະໃຫ້ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານນີ້ສາມາດຕັ້ງຢູ່ໄດ້ເທິງຮາກຖານຂອງມັນເອງ ແລະບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງອາໄສເວລາມາເສີມກໍາລັງໃຫ້ແກ່ມັນ; ແລະມັນຈະອອກໄປດ້ວຍລິດເດດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະກະທໍາພາລະກິດຂອງມັນ ແລະຈະຖືກໃຫ້ສໍາເລັດຢ່າງສັ້ນຮັດໃນຄວາມຊອບທໍາ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນບາງຄົນຜູ້ທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຫຼົງຜິດອັນໃຫຍ່ ດ້ວຍການເຊື່ອວ່າເປັນໜ້າທີ່ຂອງຕົນທີ່ຈະໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າ ແລະຄິດວ່າພວກເຂົາມີພາລະກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ. ທັດສະນະເຊັ່ນນັ້ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະດຶງຄວາມຄິດແລະຄວາມສົນໃຈອອກໄປຈາກພຣະລາຊະກິດປະຈຸບັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ; ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນຍັງຈະຕ້ອງໄປເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ຈະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຕົນຈົດຈໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນຈະຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ຈາກພາລະງານແຫ່ງຄວາມຈິງປະຈຸບັນ ເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ໃນການພາຕົນເອງແລະຄົນອື່ນໆໄປທີ່ນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພັນທະກິດເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ບັງເກີດຜົນດີອັນແທ້ຈິງໃດໆເລີຍ, ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາອັນຍາວນານຫຼາຍເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊາວຢິວຈໍານວນພຽງເລັກນ້ອຍຫຼາຍເຊື່ອແມ່ນແຕ່ໃນການສະເດັດມາເທື່ອທໍາອິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກທີ່ຈະເຊື່ອໃນການສະເດັດມາເທື່ອທີສອງຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຊາຕານໄດ້ຫລອກລວງບາງຄົນຢ່າງໜັກໃນເລື່ອງນີ້ ແລະວ່າວິນຍານທັງຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີ້ສາມາດຮັບການຊ່ວຍໂດຍພວກເຂົາ ແລະຖືກນໍາໃຫ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, ແຕ່ພວກເຂົາກໍາລັງປະຖິ້ມຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພິນາດ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ເຢຣູຊາເລັມເກົ່າຈະບໍ່ມີວັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ; ແລະວ່າຊາຕານກໍາລັງໃຊ້ກໍາລັງທັງສິ້ນຂອງມັນ ເພື່ອຊັກນໍາຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງບັນດາບຸດຫຼານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປສູ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນເວລານີ້, ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ, ເພື່ອກັ້ນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ທຸ້ມເທຄວາມສົນໃຈທັງໝົດຂອງຕົນເຂົ້າໃນພຣະລາຊະກິດປະຈຸບັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລະເລີຍການກຽມພ້ອມອັນຈໍາເປັນສໍາລັບວັນແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." Early Writings, 74–76.

ມີບາງປະເດັນທີ່ພວກເຮົາຈະສະແດງອອກມາ ຄື ພວກເຮົາມີຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກ Early Writings, ໜ້າ 74. ພວກເຮົາເຄີຍຈັດການກັບເລື່ອງນີ້ມາແລ້ວ. ຫຼາຍສິ່ງໃນບັນດາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາໃນການນຳສະເໜີນີ້ ພວກເຮົາກໍເຄີຍພິຈາລະນາມາແລ້ວ; ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໃນ Early Writings ໄດ້ຜ່ານວິວັດການມາ. ຕາມທີ່ມັນປະກົດຢູ່ໃນປຶ້ມ Early Writings ນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຈະນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນ Early Writings ເພື່ອບິດເບືອນຄວາມຈິງ. ແຕ່ຖ້າທ່ານຍ້ອນກັບໄປຫາເອກະສານແຫຼ່ງຕົ້ນສະບັບ ເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ໃນການບິດເບືອນຄວາມຈິງນັ້ນ ກໍຖືກຂະຈັດອອກໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຍັງມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ສາມາດກ່າວໄດ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊີ້ບອກພຽງສອງສາມປະເດັນເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາເລື່ອງ the Daily. ແຕ່ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຈາກ Early Writings, ຂ້າພະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ທ່ານສັງເກດເຖິງສອງແນວຄວາມຄິດທຳອິດ, ວັນທີ 23 ກັນຍາ.

ຕົກລົງ. ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ຖ້າທ່ານບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ, ທ່ານສາມາດໃສ່ປີ 1850 ໄວ້ທີ່ນີ້; ວັນທີ 23 ກັນຍາ 1850. ສິ່ງນີ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການເຂົ້າໃຈ “ການຖວາຍປະຈຳວັນ” ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຕອນທ້າຍຂອງວັກທຳອິດແມ່ນຄຳກ່າວຄຳໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງມາແລ້ວທີ່ນີ້ໃນຊ່ວງສອງສາມວັນຜ່ານມາ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊີ້ງນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກດັດແປງ; ວ່າຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ; ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອແລະປົກປິດຂໍ້ຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງຕົວ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.”

ວັກທີສອງກ່າວວ່າ, “ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ —daily’ (Daniel 8:12) . . . .” ບັດນີ້ຂ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານພຽງແຕ່ເກັບໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງທ່ານ—ພວກເຮົາຈະກັບມາພິຈາລະນາເລື່ອງນີ້ໃນພາຍຫຼັງຢ່າງແນ່ນອນ, ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະສົງ—ເມື່ອ “Daily” ຖືກນຳສະແດງຢູ່ໃນ 1843 Chart, ຢູ່ບ່ອນນີ້, ມັນກ່າວວ່າ, “taking away the daily”; ມັນກ່າວວ່າ, “Daniel 12: 11 and 12.” ໃນ 1850 Chart, ເມື່ອມັນກ່າວເຖິງ Daily, ມັນກ່າວວ່າ, “pagan dominion or when the daily taken away, Daniel 11:31.” ດັ່ງນັ້ນ, ໃນສອງ Chart ນີ້, ຈຸດເນັ້ນທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຊີ້ບອກຈາກ Daniel 11:31 ແລະ Daniel 12:11 ແມ່ນການ “taking away” ຂອງ Daily. ຖືກຕ້ອງບໍ?

> ແລະໃນ ດານິເອນ 11:31 ແລະ ດານິເອນ 12:11, ຄຳພາສາເຮັບຣືທີ່ຖືກແປວ່າ “ເອົາອອກໄປ” ແມ່ນ sur, ແລະມັນໝາຍຄວາມວ່າ “ເອົາອອກໄປ”; ມັນໝາຍຄວາມວ່າ “ຍົກອອກ.”

ແຕ່ໃນພຣະທຳດານິເອນ 8, ໃນຂໍ້ 11, ບ່ອນທີ່ກ່າວວ່າ “ການປະຈຳວັນ” ຖືກເອົາໄປນັ້ນ, ມັນເປັນຄຳພາສາເຮັບເຣີທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ. ຄຳນັ້ນຄື rum, ແລະມັນມີຄວາມໝາຍວ່າ “ຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຍົກຍ້ອງ.”

ດັ່ງນັ້ນ, William Miller ໄດ້ໃຊ້ Cruden's Concordance, ແລະ Cruden's Concordance ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃດໆແກ່ທ່ານໃນດ້ານພາສາ Hebrew ຫຼື Greek. ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາກຸ່ມ Millerites; ເພາະວ່າ ໃນສາມບ່ອນທີ່ “Daily” ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະທຳ Daniel, ຄື Daniel ບົດ 8, Daniel ບົດ 11, ແລະ Daniel ບົດ 12, ໃນບົດ 11 ແລະ 12 ພາສາ Hebrew ທີ່ຖືກແປວ່າ “take away” ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າ “take away.” ແລະນັ້ນແຫຼະຄືສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເນັ້ນຢູ່ໃນ Charts ເຫຼົ່ານີ້, ຄືເມື່ອ Paganism ຖືກເອົາອອກໄປແລ້ວ ຄຳພະຍາກອນ 1290 ແລະ 1335 ຈະເລີ່ມຕົ້ນ.

ແຕ່ວ່າ ໃນ ດານິເອນ 8 ເມື່ອ “ສິ່ງຖວາຍເຜົາບູຊາເປັນນິດ” ຖືກເອົາໄປ, ມີໄດ້ກ່າວເຖິງການຖືກຖອນອອກ; ແຕ່ກ່າວເຖິງສາສະໜາຂອງລັດທິນອກສາສະໜາທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກສັນລະເສີນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກມິນເລີໄຣຕ໌ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ. ພວກເຂົາໄດ້ອ້າງເຖິງສອງບົດໃນພຣະທຳດານິເອນທີ່ກ່າວເຖິງ

“ສິ່ງຖວາຍເຜົາບູຊາເປັນນິດ” ທີ່ຖືກເອົາໄປ.

ແຕ່ທີ່ນີ້ໃນ Early Writings ແລະເມື່ອເຮົາຍ້ອນກັບໄປພິຈາລະນາເອກະສານຕົ້ນສະບັບແຫ່ງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ທ່ານຈະເຫັນໃນບົດນີ້ວ່າ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ການອ້າງອີງເຖິງດານິເອນ 8:12 ນັ້ນໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ Ellen White ໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຂົາໃສ່ສິ່ງນັ້ນເຂົ້າໄປໃນປີ 1882 ເມື່ອພວກເຂົາພິມ Early Writings ຫຼືວ່າບັນນາທິການຄົນໜຶ່ງໄດ້ໃສ່ມັນເຂົ້າໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກຖືກຄຸກຄາມໂດຍສິ່ງນັ້ນ ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງການນຳອອກໄປຢູ່ທີ່ນີ້.

ໃນວັກທີສອງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, “ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ ‘—ປະຈຳວັນ’ (ດານິເອນ 8:12) ວ່າ ຄຳວ່າ ‘—ເຄື່ອງບູຊາ’ ເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕົ້ນບົດ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງນັ້ນແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເວື່ອງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ.”

ບັດນີ້, ຫຼາຍປີກ່ອນ ພວກເຮົາໄດ້ມີການປະຊຸມກັບສິດຍາພິບານຜູ້ມີຊື່ສຽງບາງທ່ານໃນປະເທດເຢຍລະມັນ ແລະກັບອາຈານບາງທ່ານຈາກສະຖາບັນສອນພຣະຄຳໃນປະເທດເຢຍລະມັນ, ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳສະເໜີ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂວ້າງກ້ອນຫີນຂອງພວກເຂົາໃສ່ຂ່າວສານນີ້.

ແລະມີສິດຍາພິບານຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈາກອິຕາລີ, ແລະລາວໄດ້ສະແດງຂໍ້ໂຕ້ຖຽງອັນໂງ່ເຂົາອັນໜຶ່ງກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້. ແລະສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າກໍຄື—ແລະມີຂໍ້ໂຕ້ຖຽງອັນໂງ່ເຂົາຫຼາຍປະການກ່ຽວກັບ “ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ” ນີ້, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງພົບວ່າຂໍ້ໂຕ້ຖຽງອັນໂງ່ເຂົານັ້ນຖືກໃຊ້ຢູ່ເລື້ອຍໆ ແລະພວກເຮົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້ທີ່ນີ້. ມັນກ່າວວ່າ, “ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບ ‘ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ’ (ດານິເອນ 8:12) ວ່າຄຳວ່າ ‘ການຖວາຍບູຊາ’ ນັ້ນໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ, ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ.” ນີ້ຄືຂໍ້ໂຕ້ຖຽງອັນໂງ່ເຂົາ: ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ Ellen White ບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງ “ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ” ຢູ່ທີ່ນີ້; ນາງກຳລັງຮັບຮອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກທີ່ວ່າຄຳວ່າ “ການຖວາຍບູຊາ” ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ແມ່ນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ. ເຂົ້າໃຈບໍ? ດັ່ງນັ້ນ, ສິດຍາພິບານຊາວອິຕາລີຜູ້ນີ້ກຳລັງຍົກຂໍ້ໂຕ້ຖຽງນີ້ຂຶ້ນມາ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ດີແລ້ວ, ກະລຸນາອະທິບາຍປະໂຫຍກຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າແນ່, ສິດຍາພິບານ.”

ປະໂຫຍກຖັດໄປກ່າວວ່າ, “ເມື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບດຳລົງຢູ່, ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທຸກຄົນເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ‘ປະຈຳວັນ’; . . . .” ນັ້ນໄດ້ເວົ້າເຖິງທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງວ່າຄຳວ່າ ການຖວາຍບູຊາ ໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍປັນຍາມະນຸດ. ທີ່ນີ້ Ellen White—ແລະນີ້ເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກຫຼາຍ, ນີ້ເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກຫຼາຍສຳລັບຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນໃນ Adventism ທຸກມື້ນີ້. ວັກນີ້, ອາດຈະມີນັກເທວະວິທະຍາຫຼາຍກວ່າວັກໃດໆທັງໝົດໃນພຣະວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ ທີ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມພົ້ນຂອງຕົນໄປເພາະວັກນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າເກີນຈິງ; ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່ານັ້ນຄົງຈະຖືກຕ້ອງຢ່າງແນ່ນອນ.

ໃນຊ່ວງຕົ້ນຂອງສັດຕະວັດທີ 20 ເມື່ອທັດສະນະອັນຜິດກ່ຽວກັບ the Daily ກຳລັງຖືກນຳເຂົ້າມາໃນຂະບວນການ Adventism, ທຸກຄົນທີ່ກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່ ທັງສອງຝ່າຍຂອງປະເດັນນີ້ ຮູ້ດີວ່າພວກເຂົາກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້. ເມື່ອ Stephen Haskell ອອກມາປົກປ້ອງທັດສະນະຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກທີ່ວ່າ the Daily ແມ່ນ Paganism, ລາວໄດ້ຮັດຫຍັງ? ລາວໄດ້ພິມຊ້ຳແຜນພາບ 1843 ນີ້, ແລະໄດ້ວາງຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໄວ້ທາງລຸ່ມ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຈຶ່ງເປັນຈຸດສຸມຂອງຄວາມໂຕ້ແຍ້ງ,

ແລະຢູ່ບ່ອນນີ້ເອງທີ່ມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍຫຼາຍໄດ້ລົ້ມລົງເທິງດາບຂອງຕົນແລະຕາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນລະດັບຂອງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານເຫັນໃນທີ່ນີ້, ເພາະວ່າມີບຸກຄົນເຊັ່ນ Steve Wohlberg ແຫ່ງ White Horse Ministries ໃນໄລຍະຫຼັງນີ້, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄັດຄ້ານຂ່າວສານນີ້ ແລະ ໜຶ່ງໃນເຫດຜົນທີ່ລາວຍົກຂຶ້ນມາແມ່ນ, "ດີລະ, Ellen White ບໍ່ເຄີຍມີຈຸດຍືນໃດໆກ່ຽວກັບ the Daily, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຈຸດຍືນເຊັ່ນກັນ," ຊຶ່ງເປັນຈຸດຍືນທີ່ໂງ່ຈ້າຢ່າງຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້. ແຕ່ຕໍໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຮັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ລາວວ່າ Ellen White ບໍ່ໄດ້ມີຈຸດຍືນກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ, ແລ້ວນາງໄດ້ກ່າວວ່າຢ່າງໃດໃນຄຳອ້າງອີງນີ້? ນາງກ່າວວ່າ ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກມີທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່ານາງອາດຈະບໍ່ຮູ້ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງກໍຕາມ, ໃນທີ່ນີ້ນາງກໍກ່າວຢູ່ວ່າ ມີທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ກໍຕ້ອງມີທັດສະນະທີ່ຜິດ, ອາດຈະມີຫຼາຍທັດສະນະທີ່ຜິດດ້ວຍ.

ທ່ານມີບຸກຄົນເຊັ່ນ Vance Ferrell. Vance Ferrell; ຜູ້ຄົນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນຂອງ Vance Ferrell, ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເພາະເຫດໃດ. Vance Ferrell ບໍ່ແມ່ນຄົນດຽວ, ແຕ່ລາວເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາບຸກຄົນທີ່ກ່າວວ່າ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ເປັນຕົວແທນທັງລັດທິນອກຮີດ ແລະ ການຮັບໃຊ້ໃນພະວິຫານຂອງພຣະຄຣິດ. ຕົກລົງບໍ? ລາວກຳລັງເວົ້າວ່າ ສັນຍາລັກນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງທັງຊາຕານ ແລະ ພຣະຄຣິດ.

ການພິຈາລະນາແຍກແຍະປະເພດໃດກຳລັງຖືກນຳໃຊ້ດ້ວຍເຫດຜົນແບບນັ້ນ?

ໂອເຄ, ຊິດເຕີ ໄວທ໌, ບໍ່ວ່າ "Daily" ໃນທີ່ນີ້ຈະໝາຍເຖິງຫຍັງກໍຕາມ, ນາງກ່າວວ່າມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງຢູ່, ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າງໜ້ອຍພວກເຮົາກໍສາມາດເຫັນພ້ອມກັນກັບຂໍ້ຖົກຕົ້ນນັ້ນໃນທີ່ນີ້ໄດ້, ແມ່ນບໍ?

> ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ "ປະຈຳວັນ" (ດານິເອນ 8:12) ວ່າຄຳວ່າ "ເຄື່ອງບູຊາ" ເປັນຄຳທີ່ປັນຍາຂອງມະນຸດເພີ່ມເຂົ້າມາ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ກ່ອນປີ 1844 ເກືອບທຸກຄົນໄດ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ "ປະຈຳວັນ"; ແຕໃນຄວາມສັບສົນນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ກໍໄດ້ມີການຍຶດຖືຄວາມເຫັນອື່ນໆ,"

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກສັດຍາພິບານຊາວອິຕາລີຄົນນັ້ນ. ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ, "ດີແລ້ວ. ທ່ານສາມາດໃຫ້ເອກະສານອ້າງອີງທາງປະຫວັດສາດແກ່ຂ້ອຍໄດ້ບໍ ວ່າພາຍຫຼັງປີ 1844 ໄດ້ມີທັດສະນະອື່ນໆກ່ຽວກັບຄຳວ່າ sacrifice ທີ່ໄດ້ຖືກຍອມຮັບ?"

ແລະໃນເວລານີ້ລາວກໍໄດ້ຖອຍອອກຈາກສິ່ງນັ້ນຢ່າງໜຶ່ງ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ທັດສະນະອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ "ສິ່ງທີ່ຖວາຍປະຈຳວັນ" ໄດ້ຖືກຍອມຮັບເອົາ, ແລະມັນໄດ້ກໍໃຫ້ເກີດອັນໃດ? ຄວາມມືດມົນ ແລະ ຄວາມສັບສົນ.

ຂີດເສັ້ນໃຕ້ຄຳວ່າ "ຄວາມມືດມົນ ແລະ ຄວາມສັບສົນ," ເພາະເມື່ອຊິດເຕີ ໄວທ໌ ກ່າວຕໍ່ໄປອີກກ່ຽວກັບ the Daily, ນາງກ່າວເຖິງຄວາມມືດມົນ ແລະ ຄວາມສັບສົນ, ແລະ ໃນເຊົ້ານີ້ພວກເຮົາຈະສະແດງບາງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ທ່ານເຫັນ.

ຖ້າຍຶດຖືທັດສະນະທີ່ຜິດກ່ຽວກັບ "ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ" ມັນຍ່ອມກໍໃຫ້ເກີດຄວາມມືດມົນ ແລະ ຄວາມສັບສົນ.

"ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ."

ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ຽວເນື່ອງກັບ "ການປະຈໍາວັນ" ທີ່ທ່ານເຫັນຢູ່ນີ້, ນີ້ແມ່ນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງ. ນີ້ແມ່ນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃນປັດຈຸບັນ; ນີ້ແມ່ນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງທີ່ຖືກນໍາສະເໜີໂດຍບຸດຊາຍຂອງ Ellen White. ມັນໄດ້ຖືກນໍາສະເໜີໂດຍຄົນອື່ນໆເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ລາວແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນທຶກມັນໄວ້ໃນປະຫວັດບັນທຶກຂອງອັດເວນຕິດ. ນັ້ນກໍ່ຄື ເມື່ອທ່ານອ່ານຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້, ບໍລິບົດຂອງການກໍານົດເວລາແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ.

—"ຄວາມເຫັນອື່ນໆໄດ້ຖືກຍອມຮັບເອົາແລ້ວ,"—ໃນເລື່ອງກ່ຽວກັບ Daily—"ແລະຄວາມມືດມົວກັບຄວາມສັບສົນໄດ້ຕິດຕາມມາ. ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ແລະຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປ."

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສໍາແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈໍາເປັນຕ້ອງອອກໄປ ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາບຸດຫຼານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່, ແຕ່ມັນຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກຜູກໄວ້ກັບການກໍານົດເວລາ.

ທ່ານເຫັນບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງ Willy White ຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພວກເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງເຫັນບໍລິບົດຂອງການກໍານົດເວລາ?

ມັນກ່າວເຖິງຄວາມສັບສົນທີ່ທັດສະນະທີ່ຜິດກ່ຽວກັບ "Daily" ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບ; ແລ້ວຕໍ່ມາກໍມີໜຶ່ງວັກວ່າດ້ວຍການກໍານົດເວລາ.

ໂອເຄ, ສິ່ງນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈ: ວັກນີ້ກ່ຽວກັບການກໍານົດເວລາ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນເອກະສານຕົ້ນສະບັບ; ແລະ ຄໍາກ່າວທີ່ວ່າເລື່ອງເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັ້ນ, ປະໂຫຍກນັ້ນໄດ້ຖືກດັດແກ້ແລ້ວ. ມັນບິດເບືອນແນວຄວາມຄິດດັ້ງເດີມຂອງ Ellen White. ນາງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງສິ່ງໃດເລີຍກ່ຽວກັບການກໍານົດເວລາເຂົ້າກັບ the Daily. ນີ້ເຫຼະແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການພິຈາລະນາໃນເຊົ້ານີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້, ພວກເຮົາຈະບໍ່ອ່ານທຸກໜ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ. ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພວກທ່ານມີເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຄອບຄອງຂອງທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະສາມາດທົດສອບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ; ເພາະວ່າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດ, ຍ່ອມມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຊີ້ນໍາພວກທ່ານຜິດ.

Arthur White—"ບໍລິບົດຂອງການກໍານົດເວລາ"

ຜູ້ສະໜັບສະໜູນທັດສະນະເກົ່າໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ຖ້ອຍຄໍາຂອງຖະແຫຼງການນີ້ [Early Writings, 74–75.] ໄດ້ອ້າງການຮັບຮອງຈາກສະຫວັນໄວ້ເໜືອທັດສະນະເລື່ອງ "ດາລີ" ທີ່ Miller ຍຶດຖືແລະຕໍ່ມາ Uriah Smith ໄດ້ກ່າວຊໍ້າອີກ.

ອາເທີ ວາຍ, ບຸດຊາຍຂອງ ວິລລີ ວາຍ, ໃນຊຸດປຶ້ມຫົກເຫຼັ້ມຂອງລາວກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງ ເອເລນ ວາຍ, ເມື່ອກ່າວເຖິງຈຸດຢືນຂອງບິດາຂອງລາວທີ່ປະຕິເສດທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ the Daily, ລາວໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ EGW, ເຫຼັ້ມ 6, ໜ້າ 252,

"ຜູ້ສະໜັບສະໜູນທັດສະນະເກົ່າ"—ທີ່ວ່າ the Daily ໝາຍເຖິງ Paganism—"ໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ຖ້ອຍຄໍາຂອງຄໍາກ່າວນີ້ [Early Writings, 74–75.] ໄດ້ປະທັບຕາການຮັບຮອງຈາກສະຫວັນເໜືອທັດສະນະເລື່ອງ the daily ທີ່ Miller ຍຶດຖືແລະຕໍ່ມາຖືກ Uriah Smith ກ່າວຊໍ້າອີກ."

ຖ້າ Arthur White ຈະເປັນນັກປະຫວັດສາດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ແມ່ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າເຂົາຄວນຈະເວົ້າຫຍັງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ? ເຂົາຄວນຈະເພີ່ມພຽງຄໍາດຽວເຂົ້າໄປ; ແຕ່ Arthur White, ເຂົາພາດຢ່າງໜັກໃນຈຸດນີ້. ເຂົາຄວນຈະເວົ້າວ່າ, "ບັນດາຜູ້ສະໜັບສະໜູນທັດສະນະເກົ່າໄດ້ຢືນຢັນ

[ຢ່າງຖືກຕ້ອງ] ວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງຄຳຖະແຫຼງນີ້, —ໄດ້ຢືນຢັນວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງຄຳຖະແຫຼງນີ້ [Early Writings, 74-75.],' ໄດ້ປະທັບຕາການຮັບຮອງຈາກສະຫວັນໃສ່ທັດສະນະເລື່ອງ the daily ທີ່ Miller ຍຶດຖື ແລະ ຕໍ່ມາ Uriah Smith ໄດ້ກ່າວຊ້ຳ."

ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນນັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ລາວພຽງແຕ່ກ່າວວ່າພວກເຂົາຍຶດຖືຫຍັງ, ຄືກັບວ່າຍັງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ພວກເຂົາອາດຈະຍຶດຖືຈຸດຢືນທີ່ຜິດ. ແຕ່ຄວາມຈິງບໍ່ແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນ; ພວກເຂົາມີຈຸດຢືນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

—"ບັນດາຜູ້ສົ່ງເສີມທັດສະນະໃໝ່"—ບິດາຂອງລາວ, Willy, A. G. Daniells, W. W. Prescott, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍັງບໍ່ເວົ້າເຖິງຈຸດນັ້ນໃນເວລານີ້—"ບັນດາຜູ້ສົ່ງເສີມທັດສະນະໃໝ່ຖືວ່າ ຄຳຖະແຫຼງນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈຕາມບໍລິບົດຂອງມັນ—ຄື ບໍລິບົດແຫ່ງການກຳນົດເວລາ."

ພວກເຮົາຫາກໍໄດ້ບອກທ່ານເຖິງຂໍ້ໂຕ້ຖຽງຂອງພວກເຂົາໃນ Early Writings, ໜ້າ 74.

—"ຜູ້ສະໜັບສະໜູນທັດສະນະໃໝ່ຖືວ່າ ຂໍ້ຄວາມນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈຕາມບໍລິບົດຂອງມັນ—ຄືບໍລິບົດເລື່ອງການກຳນົດເວລາ. ຄຳກ່າວຊ້ຳໆຂອງ Ellen White ທີ່ວ່າ 'ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງໃນປະເດັນນີ້' (Letter 226, 1908) ແລະ 'ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດນິຍາມບັນດາຈຸດທີ່ຖືກຕັ້ງຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ' (Letter 250, 1908), ແລະການທີ່ນາງບໍ່ສາມາດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ແນ່ນອນໄດ້ເມື່ອຄຳຖາມນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນມາຕໍ່ນາງ, ເບິ່ງເໝືອນວ່າໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຍັງໝັ້ນໃຈອີກວ່າ ຂ່າວສານທີ່ຖືກປະທານຜ່ານ Ellen White ຈະບໍ່ຂັດແຍ່ງກັບເຫດການທາງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວ." Arthur White, EGW, volume 6, 252.

ສະບັບດັ້ງເດີມ—Review and Herald, ວັນທີ 1 ພະຈິກ 1850

ແລະໃນໜັງສື Early Writings, ໜ້າ 74, ມັນໄດ້ຖືກພິມເມື່ອໃດ? ຄື 1882; ໜັງສື Early Writings ໄດ້ຖືກພິມໃນປີ 1882.

ແຕ່ບ່ອນທີ່ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໃນ Early Writings ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ຖືກພົບເຫັນດັ້ງເດີມຢູ່ໃນ Review and Herald, ວັນທີ 1 ພະຈິກ 1850, ແລະທ່ານກໍມີສິ່ງນັ້ນຢູ່ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານ. ແລະມັນມີຫຼາຍວັກຕອນ, ແລະດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ອ່ານທັງໝົດ.

ພວກເຮົາເຫັນສີວັກຢູ່ໜ້າ 2, ແລ້ວສີວັກຢູ່ໜ້າ 3:

> "ພີ່ນ້ອງຊາຍແລະພີ່ນ້ອງຍິງທີ່ຮັກ ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະມອບພາບສະຫຼຸບສັ້ນໆແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນນິມິດເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມງາມອັນນ່າຮັກຂອງພຣະເຢຊູ ແລະຄວາມຮັກທີ່ພວກທູດສະຫວັນມີຕໍ່ກັນແລະກັນ. ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າ—ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນຄວາມຮັກຂອງເຂົາດອກຫລື?—ຈົ່ງຕິດຕາມຄວາມຮັກນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈຳຕ້ອງຮັກກັນແລະກັນ. ຈົ່ງຍອມໃຫ້ການຕິຕຽນຕົກຢູ່ເທິງຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະໃສ່ພີ່ນ້ອງຄົນໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານ—'ຈົ່ງຂາຍສິ່ງຂອງທີ່ທ່ານມີ ແລ້ວໃຫ້ທານ'—ນັ້ນ ບາງຄົນຍັງບໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນແສງສະຫວ່າງອັນແຈ້ງຊັດຂອງມັນ; ຄືວ່າ ຈຸດປະສົງແທ້ຈິງແຫ່ງພຣະວາຈາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ ຍັງບໍ່ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງແຈ້ງເຈນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງການຂາຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດວຽກ ແລະລ້ຽງດູຕົນເອງໄດ້; ແຕ່ເພື່ອແຜ່ຄວາມຈິງ. ການອຸປະຖຳແລະປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້

ຈົມຢູ່ໃນຄວາມເກຍດຄ້ານ ເປັນບາບ. ບາງຄົນໄດ້ມີຄວາມຮ້ອນຮົນໃນການໄປຮ່ວມການປະຊຸມທັງປວງ; ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຖວາຍພຣະສິລິແດ່ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເພື່ອ—'ເຂົ້າຈີ່ແລະປາ.' ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຄວນຈະຢູ່ເຮືອນ ແລະອອກແຮງເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຕົນ, —'ໃນສິ່ງທີ່ດີ'—ເພື່ອຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຂອງຕົນ ແລະເພື່ອຈະມີບາງສິ່ງໄວ້ໃຫ້ ເພື່ອຄ້ຳຈຸນພາລະກິດອັນປະເສີດແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບຍຸກປະຈຸບັນ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນໄດ້ຜິດພາດໃນການອະທິຖານຂໃຫ້ຄົນເຈັບຫາຍດີຕໍ່ໜ້າຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ. ຖ້າມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາເຈັບປ່ວຍ ແລະເອີ້ນບັນດາຜູ້ອາວຸໂສໃນຄຣິດຕະຈັກໃຫ້ອະທິຖານເໜືອເຂົາ ຕາມຢາໂກໂບ 5:14, 15 ພວກເຮົາຄວນດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອອອກໄປຈາກຫ້ອງ ແລ້ວຈຶ່ງຮັກສາຄົນເຈັບ; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄົນເຈັບໃນພວກເຮົາ ພວກເຮົາກໍຄວນສະແຫວງຫາການແຍກອອກຈາກຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ.

ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໃຫ້ຫວນກັບໄປຍັງເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳພວກສາວົກຂອງພຣະອົງແຍກອອກໄປຕາມລຳພັງ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງ, ແລະຊຳລະລ້າງຕີນຂອງເຂົາກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງປະທານເຂົ້າຈີ່ທີ່ຫັກແລ້ວໃຫ້ເຂົາຮັບປະທານ, ເພື່ອເປັນສັນລັກແທນພຣະກາຍຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກຫັກ, ແລະນ້ຳຜົນເຄືອອະງຸ່ນ ເພື່ອເປັນສັນລັກແທນພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກຫຼັ່ງອອກ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ ທຸກຄົນຄວນກະທຳດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເມື່ອເຂົ້າຮ່ວມພິທີບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ ຄວນແຍກຕົນອອກຈາກຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ ຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກພຣະວິຫານ. ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ—ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນແຫຼະ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການທຳລາຍ ຫຼືຄວາມຕາຍຂອງຄົນອະທຳ. ເມື່ອພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າດັງຂຶ້ນ ພວກທຳມະຊົນຈະມີລິດເດດແລະນ່າສະພຶງກົວດັ່ງກອງທັບທີ່ມີທຸງ; ແຕ່ໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາທີ່ຖືກຂຽນໄວ້. ການປະຕິບັດຄຳພິພາກສານັ້ນຈະມີຂຶ້ນເມື່ອຄົບສິ້ນ 1000 ປີ.

"ຫຼັງຈາກພວກວິສຸດຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຕາຍ, ແລະຖືກຍົກຂຶ້ນໄປດ້ວຍກັນ, ແລະໄດ້ຮັບພິນ, ມົງກຸດ, ແລະອື່ນໆ, ແລະເຂົ້າໄປໃນນະຄອນບໍລິສຸດ, ພຣະເຢຊູ ແລະພວກວິສຸດກໍນັ່ງພິພາກສາ. ປຶ້ມທັງຫຼາຍຖືກເປີດອອກ, ຄືປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ ແລະປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຕາຍ; ປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດບັນຈຸການກະທຳອັນດີຂອງພວກວິສຸດ, ແລະປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຕາຍບັນຈຸການກະທຳອັນຊົ່ວຂອງຄົນອະທຳ. ປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ຖືກນຳໄປທຽບກັບປຶ້ມພຣະບັນຍັດ, ຄືພຣະຄຳພີ, ແລະພວກເຂົາກໍຖືກພິພາກສາຕາມນັ້ນ. ພວກວິສຸດໃນຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະເຢຊູ ກໍຜ່ານຄຳພິພາກສາຂອງຕົນເໜືອຄົນອະທຳທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖີດ! ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, ພວກວິສຸດນັ່ງພິພາກສາໂດຍເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະເຢຊູ, ແລະກຳນົດແກ່ຄົນອະທຳແຕ່ລະຄົນຕາມການກະທຳທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນຮ່າງກາຍ, ແລະມີການຈົດໄວ້ຄຽງກັບຊື່ຂອງເຂົາວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບສິ່ງໃດ ໃນເວລາທີ່ຄຳພິພາກສາຖືກນຳໄປປະຕິບັດ. ນີ້ແຫຼະ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ເປັນວຽກງານຂອງພວກວິສຸດກັບພຣະເຢຊູ ໃນນະຄອນບໍລິສຸດກ່ອນທີ່ນະຄອນນັ້ນຈະລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຕະຫຼອດ 1000 ປີ. ແລ້ວເມື່ອຄົບສິ້ນ 1000 ປີ, ພຣະເຢຊູ, ແລະທູດສະຫວັນ, ແລະພວກວິສຸດທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງ, ກໍອອກຈາກນະຄອນບໍລິສຸດ, ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງສະເດັດລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກພ້ອມກັບພວກເຂົານັ້ນ, ຄົນອະທຳທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍຖືກຊຸບໃຫ້ຄືນມາ, ແລະແລ້ວພວກຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນແທ້ໆທີ່ 'ໄດ້ແທງພຣະອົງ,'

ເມື່ອຖືກຊຸບໃຫ້ຄືນມາແລ້ວ, ຈະເຫັນພຣະອົງແຕ່ໄກໃນສະຫງ່າລາສີທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ, ມີທູດສະຫວັນ ແລະພວກວິສຸດຢູ່ກັບພຣະອົງ, ແລະພວກເຂົາຈະຮ້ອງຄວນຄາງເພາະພຣະອົງ. ພວກເຂົາຈະເຫັນຮອຍຕະປູໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະໃນພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ແລະບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແທງຫອກເຂົ້າໃນພຣະສີຂ້າງຂອງພຣະອົງ. ຮອຍຕະປູ ແລະຮອຍຫອກນັ້ນ ໃນເວລານັ້ນ ຈະເປັນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ. ເປັນເມື່ອຄົບສິ້ນ 1000 ປີນັ້ນເອງ ທີ່ພຣະເຢຊູປະທັບຢືນເທິງພູເຂົາມະກອກເທດ, ແລະພູເຂົານັ້ນກໍແຕກອອກເປັນສອງສ່ວນ, ແລະກາຍເປັນທົ່ງຮາບອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະຜູ້ທີ່ຫລົບໜີໃນເວລານັ້ນກໍຄືຄົນອະທຳ ຜູ້ທີ່ຫາກໍຖືກຊຸບໃຫ້ຄືນມາ. ແລ້ວນະຄອນບໍລິສຸດກໍລົງມາ ແລະຕັ້ງຢູ່ເທິງທົ່ງຮາບນັ້ນ."

ແລ້ວຊາຕານກໍປະທານວິນຍານຂອງມັນໃຫ້ແກ່ຄົນອະທຳທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຟື້ນຂຶ້ນ. ມັນຍົກຍ້ອງປອຍໃຈພວກເຂົາວ່າ ກອງທັບທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນນັ້ນມີໜ້ອຍ, ແລະກອງທັບຂອງມັນມີຫຼາຍ, ແລະວ່າພວກເຂົາສາມາດມີໄຊເໜືອພວກວິສຸດ ແລະຍຶດເອົານະຄອນນັ້ນໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ຊາຕານກຳລັງລະດົມກອງທັບຂອງມັນຢູ່ນັ້ນ, ພວກວິສຸດຢູ່ໃນນະຄອນ, ກຳລັງເພັ່ງພິນິດຄວາມງາມແລະສະຫງ່າຣາສີແຫ່ງອຸທະຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ, ນຳພາພວກເຂົາໄປ. ທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອັນເປັນທີ່ຮັກກໍຫາຍໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຮົາ; ແຕ່ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງອັນອ່ອນຫວານຂອງພຣະອົງ, ກ່າວວ່າ, "ພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຈົ່ງມາຮັບອານາຈັກເປັນມໍລະດົກ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຈົ້າ ນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ." ພວກເຮົາໄດ້ຊຸມນຸມເຂົ້າອ້ອມພຣະເຢຊູ, ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປິດປະຕູນະຄອນນັ້ນພໍດີ, ຄຳສາບແຊ່ງກໍໄດ້ຖືກປະກາດເໜືອຄົນອະທຳທັງຫຼາຍ. ປະຕູທັງຫຼາຍກໍຖືກປິດ. ແລ້ວພວກວິສຸດກໃຊ້ປີກຂອງພວກເຂົາ ແລະບິນຂຶ້ນໄປເຖິງຍອດກຳແພງແຫ່ງນະຄອນ. ພຣະເຢຊູກໍຢູ່ກັບພວກເຂົາດ້ວຍ; ມົງກຸດຂອງພຣະອົງເບິ່ງສະຫງ່າງາມແລະເຕັມໄປດ້ວຍຣາສີ. ມັນເປັນມົງກຸດຊ້ອນຢູ່ໃນມົງກຸດ, ມີຈຳນວນເຈັດຊັ້ນ. ມົງກຸດຂອງພວກວິສຸດເປັນຄຳບໍລິສຸດຢ່າງຍິ່ງ, ປະດັບໄວ້ດ້ວຍດາວທັງຫຼາຍ. ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາສ່ອງປະກາຍດ້ວຍຣາສີ, ເພາະພວກເຂົາມີພາບລັກອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ ແລະເຄື່ອນໄປພ້ອມກັນທັງໝົດສູ່ຍອດແຫ່ງນະຄອນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍປິຕິຈົບເຄີ້ມໃຈກັບພາບທີ່ໄດ້ເຫັນ.

ແລ້ວຄົນອະທຳໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ສູນເສຍໄປ; ແລະໄຟໄດ້ພົ່ນອອກຈາກພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງພວກເຂົາ ແລະເຜົາຜານພວກເຂົາໃຫ້ສິ້ນໄປ. ນີ້ແມ່ນການດຳເນີນການພິພາກສາໂທດ. ໃນເວລານັ້ນຄົນອະທຳໄດ້ຮັບ ຕາມທີ່ພວກທ່ານບໍລິສຸດຮ່ວມເປັນນ້ຳໜຶ່ງດຽວກັນກັບພຣະເຢຊູໄດ້ກຳນົດໄວ້ແກ່ພວກເຂົາຕະຫຼອດ 1000 ປີ. ໄຟດຽວກັນນັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ເຜົາຜານຄົນອະທຳ ກໍໄດ້ຊຳລະໂລກທັງໝົດໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພູເຂົາທີ່ແຕກຫັກຂຸລຂະ ແລະຂາດວິ່ນໄດ້ລະລາຍລົງດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າ, ທັງຊັ້ນບັນຍາກາດດ້ວຍ, ແລະຟາງແຫ້ງທັງປວງກໍຖືກເຜົາຜານຈົນສິ້ນ. ແລ້ວມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາກໍເປີດອອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ສະຫງ່າງາມ ແລະ ງົດງາມ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນທີ່ຖືກສ້າງໃໝ່. ພວກເຮົາທຸກຄົນຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, ສະຫງ່າຣາສີ, ອາເລລູຢາ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ພວກຜູ້ລ້ຽງຝູງຄວນປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ທີ່ພວກເຂົາມີເຫດຜົນອັນສົມຄວນທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ, ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນຂ່າວສານທັງປວງ ແລະໜັກແໜ້ນຢູ່ໃນສັດຈະທຳສຳລັບຍຸກປະຈຸບັນທັງປວງ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສະໜັບສະໜູນຫົວຂໍ້ໃໝ່ໃດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງພວກເຂົາອາດຄິດວ່າພຣະຄຳພີຮອງຮັບ. ແລ້ວພວກຜູ້ລ້ຽງຝູງຈະເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ ແລະຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວຂອງພວກຜູ້ລ້ຽງຝູງນັ້ນຈະເປັນທີ່ຮູ້ສຶກໄດ້ໃນຄຣິດຕະຈັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແນວທາງເຊັ່ນນີ້ຈະປ້ອງກັນການແຕກແຍກອັນໜ້າເສົ້າໃຈ ແລະເມື່ອນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີອັນຕະລາຍທີ່ຝູງແກະອັນລ້ຳຄ່າຈະຖືກແບ່ງແຍກ ແລະພວກແກະຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງຝູງ."—

ແລ້ວຕໍ່ຈາກນັ້ນ ມັນໄດ້ສະຫຼຸບລົງດ້ວຍອີກຫ້າວັກຕອນ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນກອບໃຫ້ທ່ານ
ເພາະວ່າຫ້າວັກຕອນນີ້ຈາກບົດຄວາມ ແມ່ນສ່ວນທີ່ຈະຖືກນຳໄປບັນຈຸໄວ້ໃນ Early Writings. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ຫ້າວັກຕອນສຸດທ້າຍນີ້ຈຶ່ງມີກອບລ້ອມຮອບພວກມັນ.

> "ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
> ພຣະອົງໄດ້ຊົງຍື່ນພຣະຫັດອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອກູ້ເຫຼືອຊາກທີ່ເຫຼືອຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
> ແລະຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີເປັນສອງເທົ່າໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມນີ້.
> ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກຕີ ແລະຖືກສີກອອກ;
> ແຕ່ບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາ
> ແລະພັນບາດແຜໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ
> ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນມີຜົນພຽງເລັກນ້ອຍ, ບັນລຸໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ
> ຫຼືແທບຈະບໍ່ໄດ້ຫຍັງເລີຍ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ
> ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເພື່ອຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
> ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະເກີດຜົນຕາມຈຸດປະສົງຂອງມັນ.
> ທຸກຄົນຄວນມີໃຈເປັນໜຶ່ງດຽວ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນໃນພຣະລາຊະກິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
> ມັນເປັນເລື່ອງນ່າລະອາຍສຳລັບຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍເພື່ອເອົາມາເປັນຕົ
> ວຢ່າງສຳລັບປົກຄອງພວກເຮົາໃນບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ;
> ເພາະວ່າຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ໃຫ້ຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນເວລານັ້ນ,
> ອິດສະຣາເອນກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຮອບຮວມເລີຍ. ການທີ່ຄວາມຈິງຄວນຖືກຕີພິມລົງໃນໜັງສືພິມ
> ກໍ່ຈຳເປັນພໍ່ໆກັນກັບການຖືກປະກາດເທດສະໜາ."

> "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ແຜນພູມປີ 1843
> ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະວ່າ ບໍ່ຄວນມີສ່ວນໃດຂອງມັນຖືກປ່ຽນແປງ;
> ຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງໃຫ້ເປັນ. ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອ
> ແລະປົດບັງຄວາມຜິດພາດໃນບາງຕົວເລກ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຫັນມັນໄດ້
> ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ."

> "ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ —Daily,' ວ່າຄຳວ່າ —sacrifice'
> ໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມ; ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເ
> ຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງເກືອບກັບມັນແກ່ຜູ້ທັງຫຼາຍຜູ້ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ.
> ເມື່ອຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງມີຢູ່, ກ່ອນປີ 1844,
> ເກືອບທຸກຄົນໄດ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ —Daily;' ແຕ່ນັບແຕ່ປີ
> 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ໃນທ່າມກາງຄວາມສັບສົນ, ທັດສະນະອື່ນໆ ໄດ້ຖືກຍອມຮັບເອົາ, ແລະຄວາມມືດ
> ແລະຄວາມສັບສົນ ກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ."

> ພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ເລື່ອງເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນການທົດສອບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ມາແລ້ວ,
> ແລະເວລາຈະບໍ່ເປັນການທົດສອບອີກຈັກເທື່ອ.

> ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊີ້ໄປຫາບາງຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຄືວ່າ
> ບັນດາວິສຸດຊົນຍັງຈະຕ້ອງໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າ, ແລະອື່ນໆ, ກ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ. ທັດ
> ສະນະເຊັ່ນນັ້ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະດຶງຈິດໃຈແລະຄວາມສົນໃຈອອກໄປຈາກພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນປັດຈຸ
> ບັນ ພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ; ເພາະຖ້າພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄປເຢຣູຊາເລັມ,
> ແລ້ວຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາກໍ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນໂດຍທຳມະຊາດ,
> ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ຈາກການນຳໄປໃຊ້ຢ່າງອື່ນ
> ເພື່ອຈະນຳບັນດາວິສຸດຊົນໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
> ເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາຖືກປ່ອຍໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້

ແມ່ນເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສາລະພາບແລະລະຖິ້ມຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນນັ້ນມາເປັນຫຼາຍປີແລ້ວ." Review and Herald, November 1, 1850.

ທ່ານເຫັນພວກເຂົາບໍ? ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າເຖິງຫຍັງ?

ຕົກລົງ. ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໄປພິຈາລະນາຫຍໍ້ອັກສຸດທ້າຍນີ້, ທ່ານຈະເຫັນບາງສິ່ງທີ່ໃນຕົ້ນສະບັບແຕກຕ່າງໄປຈາກສິ່ງທີ່ທ່ານຈະພົບໃນ Early Writings, ໜ້າ 74.

ຈາກຜູ້ຟັງ: ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານກຳລັງເວົ້າວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນກ່ອງແມ່ນຂອງຕົ້ນສະບັບບໍ?

ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ໃນກອບ, ຄືຫຍໍ້ອັກສຸດທ້າຍໃນບົດຄວາມຕົ້ນສະບັບນີ້, ແລະກອບນີ້ໄດ້ລ້ອມພວກມັນໄວ້. ຫຍໍ້ອັກນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ໃນທີ່ສຸດໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນ Early Writings, ໜ້າ 74.

ແຕ່ວ່າ, ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກພິມເມື່ອໃດ, ໄດ້ຖືກຂຽນເມື່ອໃດ? ເດືອນພະຈິກ 1850.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເນັ້ນຕົວໜາໄວ້ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ຈະຖືກປັບປ່ຽນຈາກຫຍໍ້ອັກນີ້. ມັນຈະເກີດການແປສະພາບຂຶ້ນກັບສິ່ງນີ້; ເພາະວ່າ, ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ຫຼາຍ ໃນປີ 1851 ໜັງສື A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ຈະຖືກພິມອອກ ແລະ ພວກເຂົາຈະນຳເອົາອັກເຫຼົ່ານີ້ໄປບັນຈຸໄວ້ໃນ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White. ແລະ ຈາກບ່ອນນີ້ [ບົດຄວາມໃນ Review and Herald, ເດືອນພະຈິກ 1850] ໄປສູ່ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ມີການປັບແກ້ທາງບັນນາທິການເລັກນ້ອຍບາງປະການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຫຍໍ້ອັກນີ້. ແລ້ວຕໍ່ມາ, ຈາກ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ໃນປີ 1851 ໄປສູ່ Early Writings ໃນປີ 1882, ກໍ່ມີການປັບແກ້ທາງບັນນາທິການເພີ່ມອີກບາງປະການ, ແລະ ການປັບແກ້ທາງບັນນາທິການເຫຼົ່ານັ້ນນັ້ນແຫຼະທີ່ເຮັດໃຫ້ Early Writings, ໜ້າ 74, ມີຄວາມສັບສົນ.

ດັ່ງນັ້ນ ໃນຫຍໍ້ອັກນີ້ທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນຕົ້ນສະບັບເດີມ, ໃນອັກທຳອິດທີ່ວ່າ, "ວັນທີ 23 ກັນຍາ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ . . . ," ນັ້ນຈະຖືກປ່ຽນແປງ.

ໃນຫຼາຍອັກຖັດໄປນີ້: "ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ . . ."; "ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ . . ."; "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ . . ."; ແລະ "ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງ . . ."; ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປັບແກ້ເລັກນ້ອຍບາງປະການ.

ສະແດງຄວາມຈິງຫຼັກສິບປະການໃນສິບສາມອັກ

ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານເຫັນໃນສິບສາມອັກນີ້ຈາກບົດຄວາມຕົ້ນສະບັບ ຄື ນາງໄດ້ສະແດງສິບປະການຫຼັກ.

ແລະບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ຈຳໄດ້ແລ້ວວ່າເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເນັ້ນຕົວໜາສ່ວນເຫຼົ່ານີ້. ມັນແມ່ນເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຈະຖືກປ່ຽນແປງ. ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເນັ້ນຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ທ່ານ, ຖ້າທ່ານຈະເຫັນ, ຄືວ່າໃນສິບສາມອັກນີ້ ນາງໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້ . . . , ນາງໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້ . . . , ນາງໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້ . . . , ນາງໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້. ແລະເມື່ອນາງໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກນາງບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບມັນແລ້ວ, ຕໍ່ມານາງກໍຖືກສຳແດງອີກສິ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນວ່າຈະເຊື່ອມໂຍງກັບສິ່ງທີ່ຫາກໄດ້ຖືກສຳແດງແກ່ນາງ: "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້ . . . ; ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້ . . . ; ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກສຳແດງສິ່ງນີ້ . . . ."

ທ່ານສາມາດກວດເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າແລະອ່ານມັນດ້ວຍຕົນທ່ານເອງ, ແຕ່ນາງໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງຫຼັກສິບປະການໃນສິບສາມອັກນີ້.

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຮັບການສຳແດງ. ນາງໄດ້ຮັບການສຳແດງກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບເຄື່ອງຖວາຍ, ກ່ຽວກັບການອະທິຖານເພື່ອຄົນເຈັບປ່ວຍ, ກ່ຽວກັບພິທີມະຫາສະນິດ, ກ່ຽວກັບໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບພັນປີ, ກ່ຽວກັບແສງສະຫວ່າງໃໝ່, ກ່ຽວກັບການຮວບຮວມພາຍຫຼັງປີ 1844, ກ່ຽວກັບວຽກງານການພິມເຜີຍແຜ່, ກ່ຽວກັບຕາຕະລາງ 1843, ກ່ຽວກັບ "ປະຈຳວັນ," ກ່ຽວກັບ "ເວລາ" ໃນຖານະບົດທົດສອບ, ແລະກ່ຽວກັບການຈາລຶກໄປຍັງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ແລະຖ້າທ່ານອ່ານຢ່າງລະມັດລະວັງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນລຳດັບການໄຫຼຂອງຄວາມຄິດ. ນີ້ແມ່ນລັກສະນະຢ່າງຊັດເຈນວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສຳແດງເລື່ອງນີ້," ແລະນາງກໍບັນທຶກສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຮັບການສຳແດງ; ແລະນາງໄດ້ຮັບການສຳແດງບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນວ່າຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັນ. ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນສິ່ງນັ້ນ; ເພາະວ່າ ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມດຶງຫຍໍ້ໜ້າເຫຼົ່ານີ້ມາລວມເຂົ້າກັນ, ພວກເຂົາກໍເລີ່ມສ້າງແນວຄວາມຄິດວ່າ ນາງກຳລັງເວົ້າບາງຢ່າງທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວນາງບໍ່ໄດ້ເວົ້າ.

ການທົບທວນແລະຜູ້ປະກາດຂ່າວ, ວັນທີ 1 ພະຈິກ, 1850

ຕົກລົງ. ຈົ່ງສັງເກດວັກຕອນທຳອິດໃນຫ້າວັກທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາ ຈາກເດືອນພະຈິກ ປີ 1850.

> "ວັນທີ 23 ກັນຍາ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອກູ້ເອົາຊາກທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີເປັນສອງເທົ່າໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມນີ້. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ອິດສະຣາເອນຖືກຕີ ແລະຖືກສີກຂາດ; ແຕ່ບັດນີ້ ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາ ແລະພັນບາດແຜໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນມີຜົນພຽງເລັກນ້ອຍ ບັນລຸໄດ້ໜ້ອຍ ຫຼືເກືອບຈະບໍ່ໄດ້ຫຍັງເລີຍ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງລົງເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະເກີດຜົນຕາມທີ່ມຸ່ງໝາຍໄວ້. ທຸກຄົນຄວນມີໃຈເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ແລະມີຄວາມຮ້ອນຮົນໃນພາລະກິດນີ້. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ ມັນເປັນຄວາມໜ້າອັບອາຍ ສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍເປັນຕົວຢ່າງ ເພື່ອໃຊ້ປົກຄອງພວກເຮົາໃນບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ; ເພາະວ່າ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນເວລານັ້ນ ອິດສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ຖືກຮວບຮວມເລີຍ. ການທີ່ຄວາມຈິງຄວນຖືກຈັດພິມລົງໃນໜັງສືພິມນັ້ນ ກໍຈຳເປັນເທົ່າກັນກັບການປະກາດເທດສະນາ."—

ປະໂຫຍກສຸດທ້າຍຈາກວັກນັ້ນກ່າວວ່າ, "ເປັນຄວາມຈຳເປັນພໍ່ໆກັນທີ່ຄວາມຈິງຄວນຖືກຕີພິມໃນໜັງສືພິມ, ເໝືອນດັ່ງການປະກາດເທດສະໜາ." ຕົກລົງ. ແນວຄວາມຄິດນີ້ຈະຖືກລະຖິ້ມ.

ວັກທີສອງໃນຫ້າວັກທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່, ບ່ອນທີ່ກ່າວວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ," ທ່ານເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂີດເສັ້ນໃຕ້ໄວ້.

—"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊົງນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າບໍ່ຄວນມີສ່ວນໃດຂອງມັນຖືກປ່ຽນແປງ; ວ່າຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ. ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອ ແລະຊົງປົດບັງຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງສ່ວນ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ."—

ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂີດເສັ້ນໃຕ້ຂໍ້ຄວາມໃດໆໃນສື່ວັກຂັ້ນີ້ຢູ່ສ່ວນເທິງຂອງໜ້າ ກໍເພາະວ່າຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກປັບແກ້ທາງບັນນາທິການ ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບການພິມຊ້ຳໃນ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ໃນປີ 1851.

ຕົກລົງ. "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ" ຈະຖືກປ່ຽນແປງ; "ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ" ຈະຖືກປ່ຽນແປງ; "ວ່າບໍ່ຄວນໃຫ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງມັນຖືກດັດແປງ" ຈະຖືກປ່ຽນແປງ.

ຈາກນັ້ນ ໃນວັກທີ່ພິມຕົວໜາຖັດໄປ [ວັກທີສີ່] ໃນໜ້ານັ້ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ,

—"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ເລື່ອງເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບອີກຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ມາ, ແລະ ເວລາຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ."—

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ," ນັ້ນຈະຖືກປ່ຽນແປງ. ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດໃນປີຕໍ່ໄປໃນ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ຄື ພວກເຂົາຈະນຳວັກດຽວທີ່ເປັນປະໂຫຍກດຽວນັ້ນໄປລວມເຂົ້າກັບວັກກ່ອນໜ້າ. ພວກເຂົາຈະປ່ຽນມັນໃຫ້ເປັນວັກດຽວ.

ແຕ່ອີກປະການໜຶ່ງ, ຖ້າຄຳໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄຳ ຖືກເນັ້ນດ້ວຍຕົວໜາ, ກໍຈະມີການປ່ຽນແປງບາງຢ່າງໃນຮູບແບບອື່ນດ້ວຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກຕົວຢ່າງໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຫຍັງ.

ແລະໃນຫຍໍ້ໜ້າທີສາມ ມັນກ່າວວ່າ,

—"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ —ປະຈຳວັນ,' ວ່າຄຳວ່າ —ເຄື່ອງບູຊາ' ເປັນຄຳທີ່ປັນຍາຂອງມະນຸດໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າມາ, ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເຖິງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບຍັງມີຢູ່, ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທຸກຄົນໄດ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ —ປະຈຳວັນ;' ແຕ່ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ໃນທ່າມກາງຄວາມສັບສົນ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຍຶດຖື, ແລະຄວາມມືດມົນແລະຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ."—

ຈາກນັ້ນ ໃນວັກທີ່ພິມດ້ວຍຕົວໜາຖັດໄປ [ວັກທີສີ່] ໃນໜ້ານັ້ນ ກ່າວວ່າ,

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບແຕ່ປີ 1844 ແລະ ເວລາຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປຕະຫຼອດ."—

"ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ," ນັ້ນຈະຖືກປ່ຽນແປງ.

ໃນປີຕໍ່ໄປ ໃນປຶ້ມ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດ ຄື ພວກເຂົາຈະນຳຫຍໍ້ໜ້າທີ່ມີພຽງປະໂຫຍກດຽວນັ້ນໄປລວມເຂົ້າກັບຫຍໍ້ໜ້າກ່ອນໜ້າ. ພວກເຂົາຈະປ່ຽນມັນໃຫ້ເປັນຫຍໍ້ໜ້າດຽວ.

ແລະພວກເຂົາຈະປ່ຽນຄຳວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ" ເປັນ "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍ." ຕົກລົງບໍ? ພວກເຂົາຈະນຳສອງວັກນັ້ນມາລວມເປັນວັກດຽວ, ແລະພວກເຂົາຈະປ່ຽນມັນເປັນ "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍ," ໃນປີ 1851.

—"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊີ້ໄປຫາບາງຄົນຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຄືວ່າ ພວກວິສຸດຍັງຈະຕ້ອງໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າ, ແລະອື່ນໆ, ກ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ.

ທັດສະນະເຊັ່ນນັ້ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະດຶງຄວາມຄິດແລະຄວາມສົນໃຈອອກຈາກພຣະກິດປັດຈຸບັນຂອງພຣະເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ; ເພາະຖ້າພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄປເຢຣູຊາເລັມ, ແລ້ວຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາກໍ່ຈະມຸ່ງໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນໂດຍທຳມະຊາດ, ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາຈະຖືກກັກໄວ້ຈາກການໃຊ້ປະໂຫຍດອື່ນໆ ເພື່ອນຳພາພວກວິສຸດໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາຖືກປ່ອຍໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສາລະພາບແລະລະຖິ້ມຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ.” Review and Herald, November 1, 1850.

ແຕ່ເມື່ອທ່ານໄປເຖິງ Early Writings, ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າພວກເຂົາເຮັດຫຍັງ? ພວກເຂົາຕັດຄຳວ່າ “I was also shown,” ອອກ, ທັງທີ່ໃນ Early Writings ຍັງມີຂໍ້ຄວາມນີ້ກ່າວວ່າ, “When union existed before 1844, nearly all were united on the correct view of the —Daily,’ but since 1844, in the confusion, other views have been embraced, and darkness and confusion has followed.” ພວກເຂົາຕັດ “I was also shown,” ອອກ, ແລະປະໂຫຍກຖັດໄປແມ່ນ, “time had not been a test since 1844.” ທັນທີນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ອີກວ່າ ແນວຄວາມຄິດເລື່ອງເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບຕັ້ງແຕ່ 1844 ນັ້ນ ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຈິງໃຈ. ທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອວ່າ ນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງນາງກ່ຽວກັບ the Daily ທີ່ວ່າ ທັດສະນະຜິດໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ.

ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົ້ນສະບັບ. ທ່ານມີຕົ້ນສະບັບຢູ່ແລ້ວ. ຈົ່ງກອດເບິ່ງມັນ.

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ (ຂັ້ນທີສອງ)—1851 ບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ແຫ່ງປະສົບການ ແລະທັດສະນະຂອງຄຣິດສະຕຽນ ຂອງ Ellen G. White

ຕໍ່ຈາກນີ້ ທ່ານຍັງມີ A Sketch of the Christian Experience and View of Ellen G. White ທີ່ຖືກພິມໃນປີ 1851; ແລະ ທ່ານຍັງມີການຈຳແນກລາຍລະອຽດຂອງການປ່ຽນແປງຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ມີການປ່ຽນແປງອັນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ.

“ວັນທີ 23 ກັນຍາ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຍືດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອຈະກອບກູ້ຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມນີ້. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ, ອິດສະຣາເອນຖືກຕີ ແລະຖືກສີກຂາດ; ແຕ່ບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຮັກສາ ແລະພັນບາດແຜຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ເຮັດເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນມີຜົນແຕ່ໜ້ອຍ, ສຳເລັດໄດ້ແຕ່ໜ້ອຍ ຫຼືກໍ່ບໍ່ໄດ້ຫຍັງເລີຍ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະບັງເກີດຜົນຕາມທີ່ໄດ້ມຸ່ງໝາຍໄວ້. ທຸກຄົນຄວນຈະເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະຮ້ອນຮົນໃນພາລະກິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເປັນການຜິດສຳລັບຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍເພື່ອນຳເອົາຕົວຢ່າງມາໃຊ້ປົກຄອງພວກເຮົາໃນບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ; ເພາະຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນເວລານັ້ນ, ອິດສະຣາເອນກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຮວບຮວມເລີຍ. [Removed: It is as necessary that the truth should be published in a paper, as preached.] [Paragraphs Combined] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ [formerly—"the Lord showed me] ວ່າແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, [formerly—"by His hand"] ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ; [formerly—"no part of it should be

altered"] ວ່າຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງໃຫ້ເປັນ. ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອມັນ, ແລະໄດ້ປົກບັງຄວາມຜິດພາດໃນບາງຕົວເລກ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດສາມາດເຫັນມັນໄດ້, ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ."

"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ 'ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ' ວ່າ ຄຳວ່າ 'ເຄື່ອງບູຊາ' ໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມ; ແລະວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງເກືອບສົງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວມີຢູ່ ກ່ອນປີ 1844 ເກືອບທຸກຄົນລ້ວນເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ'; ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ໃນທ່າມກາງຄວາມສັບສົນ ທັດສະນະອື່ນໆ ໄດ້ຖືກຍຶດຖື ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. [ວັກຖືກຮວມເຂົ້າກັນ] ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນອີກ [ແຕ່ກ່ອນ—"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ"] ວ່າ ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ແລະວ່າ ເວລາຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ.]" A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61–62.

ເວລາທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ

ນາງ Ellen White ໄດ້ມີນິມິດອັນໜຶ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກນິມິດທີ່ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນ Early Writings. ນາງໄດ້ມີນິມິດຫຼາຍຄັ້ງ; ແຕ່ມີນິມິດຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ນາງໄດ້ຖືກບອກບາງສິ່ງ; ນາງໄດ້ຖືກບອກເປັນໜຶ່ງວັກ, ແລະນາງໄດ້ຈົດບັນທຶກມັນລົງ.

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະຕ້ອງອອກໄປ ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາບຸດຫຼານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ນັ້ນ ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກຜູກໄວ້ກັບເວລາ; ເພາະວ່າເວລາຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນບໍ່ແທ້ ອັນເກີດຂຶ້ນຈາກການເທດສະໜາເລື່ອງເວລາ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມມີພະລັງເຂັ້ມແຂງຍິ່ງກວ່າທີ່ເວລາຈະໃຫ້ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານນີ້ສາມາດຢືນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງມັນເອງໄດ້ ແລະວ່າມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສເວລາເພື່ອເສີມກຳລັງໃຫ້ມັນ ແລະວ່າມັນຈະອອກໄປດ້ວຍລິດອຳນາດອັນເກັ່ງກ້າ ແລະຈະປະກອບພາລະກິດຂອງມັນ ແລະຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໂດຍຫຍໍ້ໃນຄວາມຊອບທຳ." A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

ນາງກຳລັງເວົ້າເຖິງຫຍັງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ? ວ່າພວກເຮົາບໍ່ຄວນນຳຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄປເຊື່ອມໂຍງກັບເວລາອີກເລີຍ, ແມ່ນບໍ?

ອາແມນບໍ? ທ່ານຢູ່ກັບຂ້ອຍບໍ?

ທ່ານພົບສິ່ງນີ້ໄດ້ທີ່ໃດ? ມັນຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງໃດ?

ຈາກຜູ້ຟັງ: (ບໍ່ມີການຕອບສະໜອງ.)

ຈາກຜູ້ຟັງ: ພາບສະເກັດຂອງປະສົບການ ແລະ ທັດສະນະແຫ່ງຄຣິສຕຽນฯ

ບົດສະຫຼຸບໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບປະສົບການຄຣິສຕຽນ ແລະ ທັດສະນະຂອງ Ellen G. White, ໜ້າ 48, ໜ້າ 48.

ຕົກລົງ. ພວກເຮົາພົບຂໍ້ຄວາມຕອນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກນຳມາຈາກ Review and Herald, ເດືອນພະຈິກ 1850; ຂໍ້ຄວາມນັ້ນຢູ່ບ່ອນໃດໃນ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White? ດີ, ມັນຢູ່, ຖ້າທ່ານຍ້ອນກັບໄປເບິ່ງບັນທຶກຂອງທ່ານ, ມັນຢູ່ໃນ A Sketch of the

Christian Experience and Views of Ellen G. White, ໜ້າ 61 ແລະ ໜ້າ 62.

ທ່ານມີນິມິດໜຶ່ງໃນ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ທີ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນໜ້າ 48; ແລ້ວທ່ານກໍມີນິມິດອີກໜຶ່ງທີ່ໃນທີ່ສຸດຈະໄປປາກົດຢູ່ໃນ Early Writings, ໜ້າ 61 ແລະ 62. ນິມິດທັງສອງນີ້ຖືກແຍກອອກຈາກກັນໂດຍ 13 ຫຼື 14 ໜ້າ, ຖືກບໍ?

ແລ້ວເຂົາຈະເຮັດຫຍັງເມື່ອມາເຖິງ Early Writings? ເຂົາຈະນໍາວັກຕອນນີ້ຈາກໜ້າ 48 ມາ ແລະຈະແຊກມັນເຂົ້າໄປທັນທີຫຼັງຈາກຖ້ອຍຄໍາຂອງນາງທີ່ວ່າ ເວລາບໍ່ແມ່ນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປ. ເຂົາຈະນໍານິມິດສອງຢ່າງມາລວມເຂົ້າກັນ.

ທ່ານກໍາລັງຕິດຕາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຢູ່ບໍ?

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຜູ້ຟັງ: ແມ່ນ.

ທ່ານກໍາລັງຕິດຕາມຄວາມໝາຍທີ່ຂ້ອຍກ່າວຢູ່ນີ້ບໍ?

ບຸກຄົນທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນທ່າມກາງຜູ້ຟັງ: (ການຢືນຢັນ.)

ຕົກລົງ, ເພາະວ່າທ່ານແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການຢືນຢັນນ້ອຍກວ່າ.

ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ (ຂັ້ນທີສາມ)—ໜັງສືຊຽນໃນຊ່ວງຕົ້ນ ປີ 1882

ຕົກລົງ. ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບມາທີ່ໜ້າ 6 ຂອງບັນທຶກຂອງທ່ານແລ້ວ; ແລະ ບັດນີ້ ທ່ານກໍມີ Early Writings ອີກຄັ້ງ.

> "ວັນທີ 23 ກັນຍາ, . . . ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກນໍາພາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກດັດແປງ; ວ່າຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ; ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອມັນ ແລະໄດ້ປົກບັງຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງຕົວ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ."
>
> ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ "ການປະຈໍາວັນ" (Daniel 8:12) ວ່າ ຄໍາວ່າ "ເຄື່ອງບູຊາ" ນັ້ນໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ, ແລະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບຍັງດໍາລົງຢູ່, ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທຸກຄົນກໍເປັນໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ "ການປະຈໍາວັນ"; ແຕ່ໃນຄວາມສັບສົນນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຍຶດຖື, ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບແຕ່ປີ 1844, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປ.
>
> ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະຕ້ອງອອກໄປ ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາລູກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ ແຕ່ມັນຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກຜູກໄວ້ກັບເວລາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນກໍາລັງເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນເປັນຂອງປອມ ອັນເກີດຂຶ້ນຈາກການເທດສະໜາເລື່ອງເວລາ; ແຕ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມນັ້ນເຂັ້ມແຂງຍິ່ງກວ່າທີ່ເວລາຈະໃຫ້ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານນີ້ສາມາດຢືນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງຕົນເອງໄດ້ ແລະບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງອາໄສເວລາເພື່ອເສີມກໍາລັງໃຫ້ມັນ; ແລະມັນຈະອອກໄປດ້ວຍລິດອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະຈະກະທໍາພາລະກິດຂອງມັນ, ແລະຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັ້ນລົງໃນຄວາມຊອບທໍາ.

> “ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຊີ້ໄປຫາບາງຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຄືການເຊື່ອວ່າເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ຈະໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າ . . .” Early Writings, 74-76.

ແລະເຫດຜົນທີ່ຂໍ້ນີ້ຖືກພິມເປັນຕົວໜາກໍຄື ນີ້ແມ່ນວັກນີ້ທີ່ກ່າວວ່າ, “. . . ເມື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບດຳລົງຢູ່, ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທັງໝົດໄດ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ‘ຄຳວ່າ daily’; ແຕ່ໃນຄວາມສັບສົນນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຍຶດຖື, ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກເລີຍ.” ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າໃນບັນທຶກຄັ້ງທຳອິດຂອງນາງກ່ຽວກັບນິມິດນີ້ແຕ່ເດີມ, ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844,” ແລະນັ້ນເປັນອີກວັກໜຶ່ງ. ນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີການແຍກຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຖືກສະແດງກ່ຽວກັບ Daily ແລະສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ນາງກ່ຽວກັບການທີ່ເວລາເປັນບົດທົດສອບ; ແລະວ່າວັກຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງກຳລັງກ່າວເຖິງການທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອມໂຍງເວລາໃດໆເຂົ້າກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນນິມິດດັ້ງເດີມ. ມັນຢູ່ໃນໜ້າ 48 ຂອງ Life Sketches, ບໍ່ແມ່ນໜ້າ 61 ແລະ 62.

ແຕ່ເມື່ອທ່ານມາເຖິງ Early Writings ໃນປີ 1882, ພວກເຂົາໄດ້ນຳມາຮອບຮອມເຂົ້າດ້ວຍກັນ; ແລະເພາະສະນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານມາເຖິງຊ່ວງທົດສະວັດ 1930 ແລະທ່ານກຳລັງເລື່ອນອອກໄປສູ່ຄວາມມືດອັນເລິກໃນ Adventism, ແລະ Willie White ກ່າວວ່າເມື່ອທ່ານກຳລັງສຶກສາ “the Daily” ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາມັນໃນບໍລິບົດຂອງເວລາ—“ຂໍອະໄພ, Willie, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງທ່ານຄືການເປັນຜູ້ທີ່ນຳສະເໜີບັນທຶກປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ Spirit of Prophecy. ທ່ານຄວນເປັນຜູ້ທີ່ຫັກລ້າງການບິດເບືອນຕໍ່ Spirit of Prophecy. ແລະໃນການນຳສະເໜີ Early Writings, ໜ້າ 75, ຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້ລະເລີຍແຫຼ່ງຕົ້ນສະບັບ, ແລະແຫຼ່ງຕົ້ນສະບັບເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວວ່າເມື່ອທ່ານຍົກຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຂຶ້ນວ່າ the Daily ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກພິຈາລະນາໃນບໍລິບົດຂອງເວລາໃນ Early Writings, 74, ນັ້ນເປັນຄຳກ່າວທີ່ບໍ່ຈິງໂດຍສິ້ນເຊີງ.”—ມັນບໍ່ຈິງ! ມັນບໍ່ອາດຖືກຄ້ຳຈຸນໄດ້ໂດຍບັນທຶກໃນ Spirit of Prophecy. ມັນບໍ່ອາດຖືກຄ້ຳຈຸນໄດ້ໂດຍປະຫວັດສາດຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ.

ໄດ້. ປະເດັນທີ 1, ຊິດສະເຕີ ໄວທ໌ ກ່າວວ່າ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ “ສິ່ງປະຈຳວັນ” ໃນ Early Writings, 74. ຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຫຼັກທີ່ຖືກຍັດເຍຍເຂົ້າມາໃນພາຍຫຼັງຂອງປະຫວັດສາດ ຄືເມື່ອທ່ານສຶກສາຂໍ້ຄວາມນັ້ນໃນ Early Writings, 74, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງນຳມັນໄປວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງການກຳນົດເວລາ. ຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງນັ້ນເປັນຂໍ້ອ້າງທີ່ຫຼອກລວງ; ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ!

ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫຼືອຢູ່ພຽງແຕ່ຈຸດຢືນດຽວວ່າ ມີທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ “ການຖວາຍປະຈຳວັນ”. ເຂົ້າໃຈບໍ? ແຕ່ພວກເຮົາຈະຍົກຂຶ້ນມາພິຈາລະນາອີກໜຶ່ງແນວຄວາມຄິດຈາກວັກນີ້.

ມັນກ່າວວ່າ, “ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ . . . .” ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ເມື່ອໃດ? ປີ 1850: “ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ປີ 1850, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.”

ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຫຍັງໃຫ້ນາງເຫັນ?

ດີແລ້ວ, ສິ່ງໜຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງແກ່ນາງ ກໍຄືວ່າ ນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ທັດສະນະອື່ນໆກ່ຽວກັບ the Daily ໄດ້ຖືກຍອມຮັບເອົາ.

“ວັນທີ 23 ກັນຍາ 1850 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ . . . . ເມື່ອຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງດຳລົງຢູ່, ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທັງໝົດໄດ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ‘—ປະຈຳວັນ;’ ແຕ່ນັບແຕ່ປີ

1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ໃນທ່າມກາງຄວາມສັບສົນ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຮັບເອົາ, ແລະຄວາມມືດມົວກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. The Review and Herald, ເດືອນພະຈິກ 1850."

ເດືອນມີນາ 1850 "ການປະຈຳວັນ" ຄືພະວິຫານຝ່າຍໂລກ

ດັ່ງນັ້ນ, ຢູ່ທີ່ສ່ວນລຸ່ມຂອງໜ້າ 6 ທ່ານຈະພົບອັກໜຶ່ງຊຶ່ງມາຈາກ Review and Herald ສະບັບເດືອນມີນາ ປີ 1850, ແລະມັນເປັນບົດຄວາມໂດຍ David Arnold.

> "ທ່ານ [ດານີເອນ] ຍັງໄດ້ເຫັນອຳນາດທີ່ກົດຂີ່ອັນດຽວກັນນັ້ນ—ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍ;' ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທາງກົດໝາຍຂອງບັນດາເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ທີ່ຊີນາຍເພື່ອໃຫ້ຖືກປະກອບທຸກວັນຈົນກວ່າເຊື້ອສາຍນັ້ນຈະມາ ສິ້ນສຸດລົງ. ທີ່ນີ້ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ເປັນແກ່ນສານ ຫລືເປັນເຄື່ອງບູຊາໃຫຍ່ອັນເປັນຕົວຈິງຕາມແບບຢ່າງ, ໄດ້ຖືກສັງຫານໂດຍທະຫານໂຣມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ໂດຍໂຣມ—ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນຖືກຍົກເລີກໄປ,' ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງໂດຍຕີໂຕ, ນາຍພົນໂຣມັນ, ເມື່ອລາວໄດ້ທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງບັດນີ້—ສະຖານບໍລິສຸດ.' ທີ່ນີ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການສຳເລັດຕາມຄຳປະກາດພະຍາກອນຂອງພຣະຄຣິດ. ແລະພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງດ້ວຍຄົມດາບ ແລະຈະຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍໃນທຸກປະຊາຊາດ, ແລະເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດຢຽບຍ່ຳລົງ, ຈົນກວ່າເວລາຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະຄົບຖ້ວນ.' ລູກາ 21:24." David Arnold, Review and Herald, March 1850, Volume 1, Number 8.

ໃນບົດຄວາມນີ້ David Arnold ສອນວ່າ "ສິ່ງທີ່ຖືກຖວາຍເປັນປະຈຳ" ໃນພຣະທຳດານີເອນ ໝາຍເຖິງວິຫານຂອງຊາວຢິວໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຖືກລົບລ້າງອອກໄປໂດຍ Pagan Rome ໃນ ຄ.ສ. 70.

ເດືອນກັນຍາ 1850 "ການຮັບໃຊ້ປະຈຳວັນ" ຄື ພັນທະກິດການປະກອບພິທີໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດ

ແລ້ວໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1850, ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ—ແລະອີກປະການໜຶ່ງ, ຜູ້ໃດເປັນບັນນາທິການຂອງ Review and Herald ໃນປີ 1850? ຊື່ຂອງລາວແມ່ນ James White.

ດັ່ງນັ້ນ ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1850 James White ໄດ້ພິມບົດຄວາມໜຶ່ງຂອງ Crosier ຊຶ່ງສອນວ່າ "ສິ່ງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ the Daily" ໝາຍເຖິງພັນທະກິດການປະກອບພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ.

ໃນຂະນະນີ້, James White ບໍ່ໄດ້ສອນເລື່ອງນັ້ນໂດຍກົງ, ແຕ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຖືເອົາຂໍ້ສະຫຼຸບແຝງຢູ່ໃນນັ້ນແລ້ວເວົ້າວ່ານັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ລາວກຳລັງສອນ. ແລ້ວເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າເຊັ່ນນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຊັ່ນນີ້ດ້ວຍເຫດຜົນຂອງລາວ: ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1850, Sister White ໄດ້ກ່າວວ່າ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ທັດສະນະອື່ນໆກ່ຽວກັບ the Daily ໄດ້ຖືກຍຶດຖືໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ.

ທັດສະນະສອງປະການນີ້ [Arnold ແລະ Crosier] ບໍ່ແມ່ນທັດສະນະຂອງຜູ້ບຸກເບີກທີ່ວ່າ "ສິ່ງທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ" ແມ່ນລັດທິນອກຮີດ.

ແລະຢູ່ໃນໜ້າ 7 ທ່ານມີສອງວັກຈາກບົດຄວາມຂອງ Crosier ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຂົາກຳລັງອະນຸມານວ່າ "ສິ່ງທີ່ດຳເນີນຢູ່ເປັນປະຈຳ" ແມ່ນພັນທະກິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຄຣິດ.

> "—ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງ;" ດານີເອນ 8:11. ການຖືກໂຄ່ນລົງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝ ແລະໂດຍອຳນາດຂອງໂຣມັນ; ດັ່ງນັ້ນ

ພຣະວິຫານໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນໂລກ ຫຼື ປາເລດສະຕິນ,
ເພາະວ່າອັນທຳອິດໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງແລ້ວໃນການລົ້ມລົງ, ກ່ອນເຫດການນີ້ຫຼາຍກວ່າ 4,000 ປີ,
ແລະອັນຫຼັງໃນຄາວການເປັນເຊີຍ, ກ່ອນເຫດການໃນຂໍ້ນີ້ຫຼາຍກວ່າ 700 ປີ,
ແລະທັງສອງກໍບໍ່ໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍອຳນາດຂອງໂຣມັນ.

"ພຣະວິຫານທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງນັ້ນ ເປັນຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໂຣມໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານ ຜູ້ນັ້ນຄື ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງກອງທັບ ຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະໂປໂລໄດ້ສອນວ່າ ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນສະຫວັນ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, Daniel 11:30–31, —For the ships of Chittim shall come against him; therefore, shall he be grieved and return, and have indignation (the staff to chastise) against the holy covenant (Christianity), so shall he do; he shall even return and have intelligence with them (priests and bishops) that forsake the holy covenant. And arms (civil and religious) shall stand on his part, and they (Rome and those that forsake the holy covenant) shall pollute the Sanctuary of strength.' ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ໂຣມ ແລະອັກຄະສາວົກແຫ່ງຄຣິດສະຕຽນຈະຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ເປື້ອນມົນທິນ? ການປະສົມປະສານນີ້ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານ —ພັນທະສັນຍາອັນບໍລິສຸດ'; ແລະພຣະວິຫານຂອງພັນທະສັນຍານັ້ນແຫຼະທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປື້ອນມົນທິນ; ຊຶ່ງພວກເຂົາສາມາດເຮັດໄດ້ ເທົ່າກັບການເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມົນທິນ; Jeremiah 34:16; Ezekiel 20; Malachi 1:7. ນີ້ກໍແມ່ນອັນດຽວກັນກັບການລ່ວງເກີນ ຫຼື ການໝິ່ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້ ສັດຮ້າຍ —politico-religious' ນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານເປື້ອນມົນທິນ, (Revelation 13:6), ແລະໂຄ່ນມັນລົງຈາກສະຖານທີ່ຂອງມັນໃນສະຫວັນ, (Psalm 102:19; Jeremiah 17:12; Hebrews 8:1–2) ເມື່ອພວກເຂົາເອີ້ນໂຣມວ່າ ນະຄອນບໍລິສຸດ, (Revelation 21:2) ແລະສະຖາປະນາສັນຕະປາປາໄວ້ທີ່ນັ້ນ ດ້ວຍຄຳຕຳແໜ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ —Lord God the Pope', —Holy Father', —Head of the Church', ເປັນຕົ້ນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃນ —ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ' ອັນປອມແປງນັ້ນ ລາວໄດ້ອ້າງວ່າຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງເຮັດຢ່າງແທ້ຈິງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ; 2 Thessalonians 2:1–8. ພຣະວິຫານໄດ້ຖືກຢຽບຢ່ຳລົງໃຕ້ຕີນ (Daniel 8:13), ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຢຽບຢ່ຳ. (Hebrews 10:29.)" O. R. L. Crosier, —The Sanctuary', Review and Herald, September, 1850.

ຕັກກະຂອງ James White

ເປັນຫຍັງ James White ຈຶ່ງພິມບົດຄວາມນີ້ ຖ້າຫາກລາວຮູ້ດີກວ່ານັ້ນ? ເຫດຜົນຂອງສິ່ງນີ້ກໍຄື "The Logic of James White" ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານ.

ສິ່ງພິມສິ່ງທຳອິດຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ ມີຊື່ວ່າ A Word to the Little Flock, ແລະບຸກຄົນສາມຄົນຜູ້ເປັນຜູ້ຂຽນໃນສິ່ງພິມນັ້ນ ຄື James ແລະ Ellen White ແລະ Joseph Bates. ສິ່ງທຳອິດທີ່ຖືກພິມຫຼັງຈາກວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ ປີ 1844 ໂດຍບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງກຳລັງຕິດຕາມຕໍ່ໄປໃນເສັ້ນທາງ ກໍແມ່ນບົດຄວາມນີ້; ແລະໃນບົດຄວາມນີ້ Sister White ໄດ້ຮັບຮອງທັດສະນະຂອງ Crosier, ບໍ່ແມ່ນທັດສະນະຂອງລາວກ່ຽວກັບ the Daily ແຕ່ແມ່ນທັດສະນະຂອງລາວກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດທີ່ຍ້າຍຈາກບ່ອນບໍລິສຸດໄປສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.

ໃຫ້ສັງເກດ, ນີ້ແມ່ນ ຊິດເຕີ ໄວທ໌. ນີ້ຄືເຫດຜົນທີ່ ເຈມສ໌ ໄວທ໌ ຍິນດີທີ່ຈະຕີພິມບົດຄວາມຂອງ Crosier, ມັນກ່າວວ່າ,

"ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ພຣະວິຫານທີ່ຈະຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຕອນທ້າຍຂອງ 2300 ວັນນັ້ນ ແມ່ນພຣະວິຫານແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜູ້ປະກອບພຣະລາຊະກິດຢູ່ໃນນັ້ນ."—ນີ້ແມ່ນ Ellen White—"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນນິມິດ ເມື່ອຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປີກ່ອນແລ້ວ ວ່າ ບຣາເດີ Crosier ໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ ກ່ຽວກັບການຊໍາລະພຣະວິຫານ ແລະອື່ນໆ; ແລະວ່າ ນັ້ນເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ທີ່ໃຫ້ ບຣາເດີ C. ຂຽນທັດສະນະທີ່ລາວໄດ້ສະເໜີແກ່ພວກເຮົາໃນ Day-Star, Extra, ວັນທີ 7 ກຸມພາ 1846 ອອກມາ.
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບສິດອໍານາດຢ່າງຄົບຖ້ວນຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຈະແນະນໍາ Extra ສະບັບນັ້ນ ແກ່ວິສຸດຊົນທຸກຄົນ."

"ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານວ່າ ຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນພຣະພອນແກ່ທ່ານ ແລະແກ່ບັນດາລູກນ້ອຍທີ່ຮັກທັງຫຼາຍຜູ້ອາດຈະໄດ້ອ່ານມັນ." A Word to the Little Flock, May 12, 1847.

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນບາງຄົນແມ່ນແມ່ນຈົນຮອດທຸກວັນນີ້, ນັກປະຫວັດສາດສະໄໝໃໝ່ບາງຄົນໃນຂະບວນການແອດເວນຕິສ ກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງຕັ້ງນັ້ນ. Ellen White ກໍາລັງໃຫ້ການຮັບຮອງຢ່າງຄອບຄຸມແກ່ບົດຄວາມຂອງ Crosier; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ Crosier ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບ the Daily ວ່າເປັນພຣະລາຊະກິດການປະກອບພຣະຊົນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຄຣິດ ກໍຈະຕ້ອງເປັນຄວາມຈິງ." ແລະເມື່ອພວກເຂົາກ່າວເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍາລັງບິດເບືອນປະຫວັດສາດ; ເພາະວ່າ ບົດຄວາມຂອງ Crosier ມີຢູ່ແປດພາກ ແລະ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ຊາວແອດເວນຕິສໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ສີ່ພາກໃນນັ້ນເປັນຄວາມມືດມົວໂດຍສິ້ນເຊີງ ແລະ ມັນບໍ່ເຄີຍ, ບໍ່ເຄີຍ, ບໍ່ເຄີຍຖືກພິມຊໍ້າອີກເລີຍໃນຂະບວນການແອດເວນຕິສ.

ເປັນຕົວຢ່າງ, ໜຶ່ງໃນຈຸດຢືນຂອງລາວໃນບົດຄວາມນັ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດກັບຄືນມາ ຈະມີສັນຕິສຸກໜຶ່ງພັນປີ. ພວກແອັດເວນຕິສບໍ່ເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ເຄີຍເຊື່ອມາແຕ່ໃດ. ຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ William Miller ໄດ້ປະຕິເສດ ຊຶ່ງແທ້ຈິງແລ້ວໄດ້ວາງ William Miller ໄວ້ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ. ຄໍາສອນນັ້ນແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຄໍາສອນທີ່ຂັດແຍ້ງໂດຍກົງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈແບບ Millerite.

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອ Crosier ຕີພິມບົດຄວາມຊຸດນີ້ທີ່ມີແປດພາກອອກມາ, ພວກເຂົາກໍຮູ້ໄດ້ທັນທີແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນວ່າ ສີ່ພາກໃນນັ້ນບໍ່ອາດນໍາໄປຕີພິມຊໍ້າໄດ້.

ແຕ່ວ່າ James White ໄດ້ພິມສ່ວນທີ່ Crosier ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ "ການປະຈໍາວັນ" ແມ່ນພາລະກິດການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ; ແຕ່ວ່າ ລາວຈະພິມຊໍ້າພຽງແຕ່ສີ່ສ່ວນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ລາວຈະບໍ່ພິມຊໍ້າອີກສີ່ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ. ແຕ່ວ່າ ເພື່ອໃຫ້ James White ສາມາດພິມຊໍ້າສີ່ສ່ວນຂອງ Crosier ໄດ້, ລາວຈໍາເປັນຕ້ອງພິມມັນໃນສອງສະບັບ. ລາວຕ້ອງໄດ້ພິມມັນສອງຄັ້ງໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1850.

ໃນ Review and Herald ຂອງລາວໃນເດືອນກັນຍາ ຄ.ศ. 1850 ມີເນື້ອທີ່ບໍ່ພຽງພໍ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ພິມ Review and Herald ສອງສະບັບໃນເດືອນກັນຍາ ຄ.ศ. 1850 ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລົງບົດຄວາມຂອງ Crosier ທັງໝົດ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງຍ້າຍຈາກສະຖານບໍລິສຸດໄປສູ່ສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.

ບັດນີ້ ທ່ານຈະສັງເກດເຫັນຈາກ Gerard Damsteegt ວ່າ ທ່ານກໍາລັງໃຫ້ການປະເມີນທາງປະຫວັດສາດວ່າ ພວກ Adventists ຮູ້ຢູ່ສະເໝີວ່າ ໃນບົດຄວາມຂອງ Crosier ນັ້ນ ມີບາງສ່ວນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ອາດນໍາໄປພິມຊໍ້າໄດ້.

"ນາງ [Ellen Harmon] ໄດ້ກ່າວວ່າ: —ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສໍາແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນໃນນິມິດ ເມື່ອຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປີກ່ອນ ວ່າ ອ້າຍນ້ອງ Crosier ມີແສງສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ ກ່ຽວກັບການຊໍາລະສະຖານບໍລິສຸດ, &c; ແລະວ່າ ນີ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ທີ່ໃຫ້ອ້າຍນ້ອງ C.

ຂຽນທັດສະນະທີ່ລາວໄດ້ນຳສະເໜີແກ່ພວກເຮົາໃນ Day Star Extra, ວັນທີ 7 ກຸມພາ 1846. ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າ ຕົນໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຢ່າງຄົບຖ້ວນຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຈະແນະນຳ Extra ສະບັບນັ້ນ ແກ່ບັນດາທະໄນພຣະເຈົ້າທຸກຄົນ’ (ຈົດໝາຍ. E. G. White ເຖິງ Curtis, Word to the Little Flock, 12). ພວກຊາວແອັດເວນຕິສອັນທີເຈັດ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ໄດ້ຕີຄວາມຄຳກ່າວນີ້ວ່າ ການນຳສະເໜີຂອງ Crosier ບໍ່ໄດ້ປາສະຈາກຄວາມຜິດພາດທັງໝົດ, ແຕ່ວ່າ ການໃຫ້ເຫດຜົນດ້ານແບບຢ່າງເຊິ່ງເປັນແກ່ນຫຼັກຂອງລາວ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ. ການພິມຊ້ຳຂອງບົດຄວາມນັ້ນ ໄດ້ຕັດສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງອອກ.” P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

ບໍ່ເຄີຍສາມາດພິມຊ້ຳເອກະສານສະບັບສົມບູນຂອງລາວໄດ້ເລີຍ

ບັດນີ້, ໃນໜ້າຕໍ່ໄປ ທ່ານ W. A. Spicer ໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍານຢືນຢັນເຖິງສິ່ງດຽວກັນນັ້ນວ່າ: ພວກເຂົາຮູ້ຢູ່ສະເໝີວ່າບົດຄວາມຂອງ Crosier ມີຂໍ້ຜິດພາດຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍພິມຊ້ຳສິ່ງພາກສ່ວນນັ້ນອີກເລີຍ.

ເປັນເລື່ອງນ່າເສຍດາຍທີ່ຕ້ອງກ່າວວ່າ ທ່ານ Crosier ໃນວັຍໜຸ່ມໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງເຣື່ອງວັນຊະບາໂຕພຽງແຕ່ຊ່ວງເວລາສັ້ນໆຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ຕໍ່ມາ ທ່ານໄດ້ປະຕິເສດຄຳສອນເຣື່ອງພະວິຫານສັກສິດທີ່ທ່ານເຄີຍຊ່ວຍສະຖາປະນາຂຶ້ນ. ພວກພີ່ນ້ອງຜູ້ບຸກເບີກຂອງພວກເຮົາໄດ້ພິມຄືນຄຳອະທິບາຍຂອງທ່ານກ່ຽວກັບພະວິຫານສັກສິດຫຼາຍຄັ້ງໃນໜັງສືພິມຍຸກຕົ້ນຂອງເຂົາ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ເຄີຍສາມາດພິມຄືນເອກະສານສະບັບສົມບູນຂອງທ່ານໄດ້. ໃນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເພີ່ມແນວຄິດບາງປະການເຂົ້າໄປໃນຄຳອະທິບາຍເຣື່ອງພະວິຫານສັກສິດ ກ່ຽວກັບຍຸກທີ່ຈະມາເຖິງ ຄືອານາຈັກພັນປີຊົ່ວຄາວ ພ້ອມທັງຍຸກອັນຮຸ່ງໂລດໃນໂລກນີ້ເມື່ອການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງເກີດຂຶ້ນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄືສ່ວນທີ່ພວກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາລະເວັ້ນໄວ້ສະເໝີ. ຄຳສອນເຣື່ອງຍຸກທີ່ຈະມາເຖິງເຫຼົ່ານີ້ແຜ່ຫຼາຍຢູ່ທົ່ວໄປໃນສະໄໝນັ້ນ. ຫຼັກຄຳສອນນັ້ນບໍ່ເຄີຍສອດຄ່ອງກັບຂ່າວສານແຫ່ງການສະເດັດມາຢ່າງຊັດເຈນ; ແລະເປັນທີ່ແນ່ນອນວ່າ ເຊື້ອແຫ່ງຄວາມຜິດພາດນີ້ໄດ້ຊ່ວຍນຳພາຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນັ້ນໃຫ້ຫັນອອກຈາກຄວາມຈິງເຣື່ອງວັນຊະບາໂຕແລະພະວິຫານສັກສິດ. ໃນໄມ່ດົນ ທ່ານກໍໄດ້ຫັນໄປສູ່ການຕໍ່ຕ້ານຂະບວນການໃນຍຸກຕົ້ນຂອງພວກເຮົາຢ່າງຂົມຂື່ນ.” W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

ປະເດັນກໍຄືວ່າ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ມີບາງຄົນທີ່ນຳເອົາການຮັບຮອງຂອງ Sister White ຕໍ່ບົດຄວາມຂອງ Crosier ໃນ A Word to the Little Flock ມາໃຊ້; ຄົນເຊັ່ນ Heidi Heikes, Heidi Heikes ຜູ້ທີ່ມີປຶ້ມອັນໂງ່ເຂົາກ່ຽວກັບວ່າ the Daily ແມ່ນພາລະກິດການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ. ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຂອງເຂົາ.

ຜູ້ທີ່ເຮັດເຊັ່ນນີ້ກຳລັງບໍ່ໃສ່ໃຈຂໍ້ເທັດຈິງທາງປະຫວັດສາດ. ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍສາມາດພິມບົດຄວາມທັງໝົດຂອງ Crosier ຄືນໃໝ່ໄດ້ເລີຍ. ແລະການຢືນຢັນວ່າການຮັບຮອງຂອງ Ellen White ໃນ A Word to the Little Flock ເປັນການຮັບຮອງແບບຄອບຄຸມທັງໝົດຕໍ່ຈຸດຢືນຂອງ Crosier ກໍເທົ່າກັບການຢືນຢັນວ່າຊາວ Adventists ເຊື່ອວ່າຈະມີສັນຕິພາບພັນປີ. ນັ້ນເປັນເຫດຜົນທີ່ໂງ່ຈ້າ.

ມັນເປັນການບິດເບືອນປະຫວັດສາດ, ແລະການນີ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນເພື່ອຫຼອກລວງປະຊາຊົນ ແລະເພື່ອກໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນແລະຄວາມມືດມົນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານມີນັກປະຫວັດສາດສອງຄົນ: Spicer ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ ແລະ Damsteegt ຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮັບປະກັນແກ່ທ່ານວ່າ, ບໍ່ວ່າ Spicer ຫຼື Damsteegt, ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເຫັນດີກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳສະເໜີ. ຖືກແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນດີ. ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈຶ່ງມີນັກປະຫວັດສາດສອງຄົນທີ່ເປັນຄູ່ຕໍ່ຕ້ານ ແຕ່ກັບເຫັນພ້ອມກັນໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງບອກທ່ານ.

ບໍ່ມີເຫດຜົນອັນຊອບທຳໃດໆເລີຍທີ່ຈະນຳເອົາການຮັບຮອງບົດຄວາມຂອງ Crosier ໂດຍ Ellen White ໄປໝາຍຄວາມວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນບົດຄວາມນັ້ນສົມບູນແບບ.

ວາລະສານ Advent Review—ເຫຼັ້ມ 1, Auburn, NY, ສະບັບທີ 3

ວາລະສານ Advent Review—ເຫຼັ້ມ 1, Auburn, NY, ສະບັບເລກ 4

The Advent Review—ເລັ້ມ 1, Auburn NY, ສະບັບພິເສດ

ເມື່ອ James White ເລີ່ມຕີພິມບົດຄວາມຂອງ Crosier ໃນເດືອນກັນຍາ ຄ.ສ. 1850 ໃນ The Review and Herald, ນັ້ນແມ່ນ ປີທີ 1, ສະບັບທີ 3.

ແຕ່ວ່າ ລາວບໍ່ສາມາດນຳເນື້ອຫາທັງໝົດລົງໃນ ປີທີ 1, ສະບັບທີ 3 ໄດ້, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຂຽນບົດຄວາມນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດໃນ ປີທີ 1 ຂອງ The Review and Herald, ສະບັບທີ 4. ແລ້ວລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ເມື່ອໃດ? ໃນເດືອນກັນຍາ ຄ.ສ. 1850.

ແລ້ວ ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1850 ໄດ້ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ຊິດສະເຕີ ໄວທ໌ ໄດ້ຮັບນິມິດໜຶ່ງ ທີ່ກ່າວວ່າ, “ວັນທີ 23 ກັນຍາ 1850 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ . . . . ເມື່ອຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງດຳລົງຢູ່ ກ່ອນປີ 1844, ເກືອບທຸກຄົນໄດ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ‘ສິ່ງປະຈຳວັນ’; ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ມາ, ໃນທ່າມກາງຄວາມສັບສົນ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຮັບເອົາ, ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. The Review and Herald, ເດືອນພະຈິກ 1850.”

ຜົວຂອງນາງແມ່ນໃຜ? ທ່ານແມ່ນບັນນາທິການຂອງ The Review and Herald.

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພັນລະຍາຂອງລາວກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໄດ້ຮັບການບອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າຢ່າງໃດ, James? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບອກວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກຳລັງນຳສະເໜີທັດສະນະກ່ຽວກັບ the Daily ທີ່ຂັດແຍ້ງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ Pioneer ຫຼືວ່າ the Daily ແມ່ນ Paganism, ເນື່ອງຈາກມັນກຳລັງນຳຄວາມມືດແລະຄວາມສັບສົນມາ.” ແລ້ວລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງ?

ດັ່ງນັ້ນ, James White ໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1850 ລາວໄດ້ຈັດພິມ Review and Herald ອີກສະບັບໜຶ່ງ, ລວມເປັນສາມສະບັບໃນເດືອນດຽວ. ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ Volume 1, Special Edition.

ແລ້ວລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ລາວໄດ້ຕີພິມບົດຄວາມຂອງ Crosier ຄືນໃໝ່ ແລະໄດ້ຕັດສິ່ງທີ່ Crosier ເວົ້າກ່ຽວກັບ the Daily ອອກ!

ພີ່ນ້ອງຊາຍຍິງທັງຫຼາຍ, ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດວ່າ ເຈມສ ແລະ ເອັນເລນ ໄວທ໌ ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າທັດສະນະຂອງ ຄຣອສຊີເອີ ກ່ຽວກັບ “ດາຍລີ” ນັ້ນຜິດ ແລະ ມັນໄດ້ນຳມາຊຶ່ງຄວາມມືດມົວ ແລະ ຄວາມສັບສົນ.

ແລ້ວທັດສະນະຂອງ Crosier ກ່ຽວກັບ “ການຖວາຍປະຈຳວັນ” ແມ່ນຫຍັງ? ຄືວ່າມັນເປັນພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ.

ດັ່ງນັ້ນ, ໃນ Early Writings, 74, ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ, “ໃນວັນທີ 23 ກັນຍາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກ Millerites ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ the Daily,” ຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດກໍຄືວ່າ ພວກ Millerites ໄດ້ເຂົ້າໃຈ—

ບັດນີ້ ພີ່ນ້ອງຊາຍແລະພີ່ນ້ອງຍິງ, ພີ່ນ້ອງຊາຍແລະພີ່ນ້ອງຍິງ, ຢ່າໃຫ້ຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກພວກທ່ານໄປ: ສິ່ງນີ້ແມ່ນຫຍັງ: ເດືອນກັນຍາ 1850 ຊຶ່ງສະເຕີ ໄວທ໌ ໄດ້ຮັບການສຳແດງວ່າ ນັບແຕ່ປີ 1844 ມາ ມີທັດສະນະອັນໜຶ່ງກ່ຽວກັບ the Daily ຖືກຍອມຮັບເອົາ; ເດືອນພຶດສະພາ 1850, Arnold ນຳສະເໜີ the Daily ວ່າເປັນວິຫານບໍລິສຸດຂອງຊາວຢິວ; ເດືອນກັນຍາ 1850, ພາກ 1 ໃນ 2 ຂອງບົດຄວາມຂອງ Crosier ໄດ້ຖືກຕີພິມ, ລວມທັງການນຳສະເໜີຂອງລາວທີ່ວ່າ the Daily ແມ່ນພັນທະກິດການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ; ເດືອນກັນຍາ 1850, ພາກ 2 ໃນ 2 ຂອງບົດຄວາມຂອງ Crosier ໄດ້ຖືກຕີພິມ; ເດືອນກັນຍາ 1850, ບົດຄວາມຂອງ Crosier ຖືກຕີພິມຊ້ຳອີກ, ແຕ່ທັດສະນະຂອງລາວກ່ຽວກັບ the Daily ຖືກນຳອອກແລ້ວບໍ? ກຳລັງມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?

ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ໃນປີດຽວກັນທີ່ແຜນຜັງ 1850 ນີ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນ, ແລະແຜນຜັງນີ້ກ່າວຫຍັງກ່ຽວກັບ "ດາຍລີ"? "ອຳນາດການປົກຄອງນອກສາສະໜາ ຫຼື 'ດາຍລີ' ຖືກເອົາອອກໄປ. ດານຽນ 11:31 508."

ເອເລນ ໄວທ໌ ຮູ້ວ່າ ທັດສະນະຂອງ "the Daily" ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງແຫ່ງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ ພວກເຂົາມີທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ, ນາງກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຄື ມັນເປັນຕົວແທນຂອງການຖືກນຳອອກໄປຂອງອຳນາດຄອບງຳນອກຮີດ; "the Daily" ເປັນຕົວແທນຂອງລັດທິນອກຮີດ.

ແລະໃນປີນີ້ 1850, ບັນທຶກທາງປະຫວັດສາດພິສູດວ່າ ນາງໄດ້ປະຕິເສດ ແລະ ສາມີຂອງນາງກໍໄດ້ປະຕິເສດຄຳສອນທີ່ວ່າ "the Daily" ໝາຍເຖິງພາລະກິດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນຄຳສອນທີ່ສະຖາບັນວິໄຈພຣະຄຳພີຂອງຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ຍຶດຖື. ນີ້ແມ່ນຄຳສອນທີ່ບັນດາພາລະກິດທີ່ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ເຊັ່ນ Heartland ແລະ Steps to Life, ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ. ມັນເປັນຄຳສອນທີ່ນຳຄວາມມືດມົນ ແລະ ຄວາມສັບສົນມາ.

ບັດນີ້ຈົ່ງສັງເກດເລື່ອງນີ້ກ່ຽວກັບແຜນພູມ 1850. ນີ້ແມ່ນໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 1850. ນີ້ແມ່ນເດືອນດຽວກັນທີ່ນາງໄດ້ຮັບນິມິດ ຊຶ່ງນາງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະໃນທີ່ສຸດໄດ້ຜ່ານພັດທະນາໃນປີ 1851, ແລະຕໍ່ມາໃນປີ 1882 ກໍໄດ້ລົງເອກະສານໃນ Early Writing, ໃນເດືອນນັ້ນເອງ, ໃນເດືອນນັ້ນເອງ, ໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 1850. ຂໍ້ຄວາມນັ້ນກ່າວວ່າ,

"ໃນວັນຈັນ ພວກເຮົາໄດ້ກັບໄປຍັງເມືອງ Dorchester ບ່ອນທີ່ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ ຄື Brother Nichols ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານ ອາໄສຢູ່."

ຢູ່ທາງເທິງນີ້ເອງ [ອ້າງເຖິງແຜນພາບປີ 1850, ມຸມຂວາເທິງ], "Published by Otis Nichols, Dorchester, Massachusetts." ຖືກບໍ? ນາງກຳລັງເວົ້າເຖິງສິ່ງນີ້, ແມ່ນບໍ? ທ່ານເຫັນມັນບໍ, ແຜນພາບນີ້?

—"ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານນິມິດອັນໜ້າສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນໃນໜັງສືພິມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການຈັດພິມແຜນພາບໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນຈຳເປັນ ແລະວ່າຄວາມຈິງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເທິງຕາຕະລາງຈະບັງເກີດຜົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍເຂົ້າມາເຖິງຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ." Manuscript Releases, number 15, 210 November, 1850.

ນາງໄດ້ຮັບນິມິດຢູ່ບ້ານຂອງ Nichols ໃນ Dorchester—ສິ່ງນັ້ນທັງໝົດຢູ່ເທິງແຜນພູມນີ້—ໂດຍກ່າວວ່າ, "ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຈັດເຮັດແຜນພູມໜຶ່ງ."

ແລ້ວນາງເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບແຜນພູມນັ້ນ? ນາງພັນລະນາມັນວ່າແນວໃດ?

ໃຫ້ໄປທີ່ຮາບາກຸກ 2, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນຂອງການຈັດພິມແຜນພາບອອກມາ,” ແລະມັນຈະເຮັດຫຍັງ? ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນ, “ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຈິງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດໄວ້ເທິງຕາຕະລາງ.” ຮາບາກຸກ 2, ຂໍ້ 2, ກ່າວວ່າ, “ແລະພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕອບຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງຊັດໄວ້ເທິງຕາຕະລາງ, ...” ນາງກຳລັງກ່າວວ່າ ແຜນພາບປີ 1850 ຂອງ Otis Nichols, ທີ່ພິມຢູ່ Dorchester, Massachusetts, ເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ນາງກ່າວໄວ້ໃນ The Great Controversy ວ່າ ແຜນພາບປີ 1843 ເປັນການສຳເລັດຕາມພຣະທຳຮາບາກຸກ.

ໂອເຄ, ທ່ານເຫັນສິ່ງນັ້ນບໍ? ທ່ານເຫັນບໍວ່ານາງໄດ້ຮັບນິມິດນີ້ເມື່ອໃດ? ໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ເຫດການນີ້ກຳລັງເກີດຂຶ້ນ: “ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ . . . . ວ່າ ຄຳສອນເລື່ອງ Daily ໃນຖານະການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານນຳມາຊຶ່ງຄວາມມືດມົນ ແລະຄວາມສັບສົນ,” ແລະຜູ້ເປັນສາມີຂອງນາງກໍໄດ້ພິມບົດຄວາມນັ້ນຂຶ້ນໃໝ່ໃນທັນທີ ແລະໄດ້ລຶບສອງວັກນັ້ນອອກ. ບົດຄວາມນັ້ນບໍ່ເຄີຍຖືກພິມຂຶ້ນໃໝ່ອີກເລີຍໃນຂະບວນການ Adventism ຈົນຮອດປີ 1931 ເມື່ອ Willie White ໄດ້ພິມມັນຂຶ້ນໃໝ່; ແລະເມື່ອລາວເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ໃນແຜ່ນພັບທີ່ລາວພິມນັ້ນເອງກໍມີພະຍານເທັດບາງຢ່າງຢູ່, ສາມາດພິສູດໄດ້.

ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກອ່ານຂໍ້ຄວາມບາງຢ່າງຕົ່ງນີ້ໃຫ້ທ່ານຟັງ ເປັນຄຳອ້າງອີງທີ່ຍາວກວ່າ ກ່ຽວກັບຊ່ວງເວລາດຽວກັນນີ້. ນີ້ແມ່ນຈາກວັນທີ 27 ພະຈິກ 1850.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະເລີຍບໍ່ໄດ້ຂຽນຫາທ່ານຢູ່ເປັນເວລາໜຶ່ງແລ້ວ. ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກເຫດຜົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ປະການທຳອິດ, ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈົດໝາຍອັນເປັນຄວາມກະລຸນາແລະໜ້າຍິນດີຕ້ອນຮັບຂອງຊິດສະເຕີ Arabella ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີເວລາຂຽນຢູ່ເປັນຫຼາຍອາທິດ; ມີຊະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຄົງຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳຂໍຂອງນາງທີ່ໃຫ້ຕອບຈົດໝາຍນັ້ນພາຍໃນສອງອາທິດ. ຂ້າພະເຈົ້າມັກຈົດໝາຍສະບັບນັ້ນຫຼາຍ. ພວກເຮົາທຸກຄົນສົນໃຈໃນຈົດໝາຍນັ້ນ ແລະຫວັງວ່າຄວາມຊັກຊ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂັດຂວາງທ່ານຈາກການຕອບຈົດໝາຍນີ້ໂດຍໄວເທົ່າທີ່ທ່ານອ່ານມັນ, ແລະເທື່ອໜ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຄອຍດົນເຊັ່ນນີ້ອີກ.

ສຸຂະພາບຂອງ James ແລະຂອງຂ້າພະເຈົ້າບັດນີ້ກໍດີພໍສົມຄວນຫຼາຍ. ບ້ານພັກຂອງພວກເຮົາຢູ່ທີ່ Paris, ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງ Brother Andrews, ພຽງແຕ່ບໍ່ກີ່ກ້າວຈາກທີ່ໄປສະນີ ແລະສຳນັກພິມ. ພວກເຮົາຈະພັກຢູ່ທີ່ນີ້ອີກຊົ່ວເວລາໜ້ອຍໜຶ່ງ. ນີ້ເປັນຄອບຄົວທີ່ມີນ້ຳໃຈກະລຸນາຢ່າງຍິ່ງ, ແຕ່ກໍຍາກຈົນຫຼາຍ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນທີ່ນີ້ ພວກເຂົາໃຫ້ໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າ ຕາມທີ່ພວກເຂົາມີ. ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນວ່າຈະເປັນການຖືກຕ້ອງທີ່ຈະເປັນພາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແກ່ພວກເຂົາໃນລະຫວ່າງທີ່ພັກຢູ່ນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຢາກພົບພວກທ່ານທຸກຄົນຢ່າງຫຼາຍ ແລະ dear Sister Gorham.

ການປະຊຸມຂອງພວກເຮົາທີ່ Topsham ເປັນການປະຊຸມທີ່ມີຄວາມນ່າສົນໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງ. ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊາວແປດຄົນ; ທຸກຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຊຸມ.

ໃນວັນອາທິດ ຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເໜືອພວກເຮົາດັ່ງລົມກ້າທີ່ພັດມາຢ່າງແຮງ. ທຸກຄົນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢືນ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງດັງ; ມັນເປັນດັ່ງເວລາທີ່ໄດ້ວາງຮາກຖານແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ. ສຽງແຫ່ງການຮ້ອງໄຫ້ບໍ່ອາດແຍກອອກໄດ້ຈາກສຽງແຫ່ງການໂຫ່ຮ້ອງ. ມັນເປັນເວລາແຫ່ງໄຊຊະນະ; ທຸກຄົນໄດ້ຮັບການເສີມກຳລັງ ແລະ ການຟື້ນຟູ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນເວລາທີ່ຊົງຣິດອຳນາດເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນ.

ການປະຊຸມຄັ້ງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ Fairhaven. ພີ່ນ້ອງ Bates ແລະພັນລະຍາຂອງທ່ານໄດ້ຢູ່ຮ່ວມດ້ວຍ. ການປະຊຸມນັ້ນເປັນການປະຊຸມທີ່ດີຫຼາຍ. ເມື່ອພວກເຮົາກັບຄືນໄປຫາບ້ານຂອງພີ່ນ້ອງ Nichols, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານນິມິດແກ່ຂ້ອຍ ແລະຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນວ່າ ຄວາມຈິງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດໄວ້ເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ, ແລະສິ່ງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຫຼາຍຄົນຕັດສິນໃຈເພື່ອຄວາມຈິງ ໂດຍຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ, ໂດຍທີ່ສອງຂໍ້ຄວາມທຳອິດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດໄວ້ເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ."

ນັ້ນຢູ່ທາງລຸ່ມລົງມາບ່ອນນີ້ເອງ, [ຊີ້ໄປທີ່ມຸມລຸ່ມຊ້າຍຂອງແຜນພາບ 1850]. ຕົກລົງບໍ? ສິ່ງທີ່ນາງກ່າວເຖິງນັ້ນຢູ່ໃນແຜນພາບນີ້.

—"ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ການຈັດພິມໜັງສືພິມນັ້ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນພໍໆກັບການທີ່ບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານຈະອອກໄປ, ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານຈຳເປັນຕ້ອງມີໜັງສືພິມເພື່ອນຳຕິດຕົວໄປດ້ວຍ, ຊຶ່ງບັນຈຸຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນ, ເພື່ອວາງໄວ້ໃນມືຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ, ແລ້ວຄວາມຈິງນັ້ນຈະບໍ່ຈາງຫາຍໄປຈາກຈິດໃຈ, ແລະວ່າໜັງສືພິມນັ້ນຈະໄປເຖິງບ່ອນທີ່ບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານໄປບໍ່ເຖິງ. ມີສິ່ງອື່ນໆອີກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຊຶ່ງຈະປາກົດຢູ່ໃນໜັງສືພິມ."

"ພວກທ່ານທັງຫຼາຍຢູ່ດີກິນດີແນວໃດ? ພວກທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງພາກພຽນເພື່ອຊີວິດນິລັນດອນຢູ່ຫຼືບໍ? ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງ, ຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະໄດ້ເຫັນພວກທ່ານ ແລະຄິດວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຈະໄດ້ເຫັນ. ບັດນີ້ແມ່ນເວລາແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນຈະເຮັດວຽກເພື່ອນິລັນດອນຢ່າງແນ່ນອນ. ເວລາເບິ່ງຄືວ່າສັ້ນຫຼາຍ ແລະສິ່ງໃດທີ່ພວກເຮົາຈະເຮັດ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໂດຍໄວ."

"ວັນທີ 20 ພະຈິກ, ໜຶ່ງອາທິດກ່ອນ, ພີ່ນ້ອງ Henry Nichols ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປທີ່ Topsham. ໃນວັນພະຫັດ [Nov. 21], ຫາກໍລຸກຈາກໂຕະອາຫານທ່ຽງ, ເມື່ອລູກຄົນໜຶ່ງຂອງພີ່ນ້ອງ Foey ເຂົ້າມາ ແລະກ່າວວ່າ ແມ່ຂອງເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ພວກເຮົາຮີບຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປເປັນລະຍະທາງໜຶ່ງໄມ ແລະໄດ້ພົບພີ່ນ້ອງຍິງ Foey ອັນເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາກຳລັງຈະສິ້ນໃຈ. ຄວາມທຸກໂສກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ ເມື່ອພົບວ່ານາງບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້າພະເຈົ້າ. ນາງຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກຢູ່ເປັນເວລາດົນ ຈົນກະທັ້ງລະຫວ່າງສາມໂມງຫາສີ່ໂມງ ແລ້ວຈຶ່ງສິ້ນລົມຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ. ນາງໄດ້ປະໄວ້ຜົວ ແລະລູກສາມຄົນ ໃຫ້ໂສກເສົ້າຕໍ່ການສູນເສຍຂອງພວກເຂົາ."

ໃນເຊົ້າວັນສຸກ [ວັນທີ 22 ພະຈິກ], ອ້າຍ Henry ໄດ້ມາຮອດ Paris ເພື່ອໃຫ້ James ໂກນໜວດໃຫ້ລາວ ເພື່ອໄປຮ່ວມພິທີສົບ. ພວກເຮົາໄດ້ມີເວລາອັນເຄັ່ງຂຶມ ແລະ ປະທັບໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຮົາ ແຕ່ຊົງໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງສະຖິດເໜືອພວກເຮົາ. ວັນສຸດທ້າຍຂອງ Sister Foey ເປັນວັນທີ່ຝ່າຍວິນຍານຂອງນາງເດັ່ນຊັດທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນວັນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງນາງຢ່າງແນ່ນອນ. ອ້າຍ Foey ມີຂໍ້ປອບໃຈຢູ່ຂໍ້ໜຶ່ງຄື ນາງໄດ້ຕາຍໃນຖານະຄຣິດສະຕຽນ. ລາວອົດທົນໄດ້ດີ. ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ລາວເພື່ອອົດທົນຕໍ່ຄວາມທຸກໂສກນີ້. ໂອ, ການມີຄວາມຫວັງໃນພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະຄ້ຳຈູນເຮົາໄດ້ໃນທຸກສະພາບແຫ່ງການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກ ນັ້ນດີສັກເທົ່າໃດ. ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມຫວັງ, ຄວາມຫວັງອັນດີ. ພວກທ່ານ, ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກທ່ານ, ຈະໃຫ້ຫຍັງແລກກັບຄວາມຫວັງຂອງທ່ານ?

"ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນຄວາມເຊື່ອໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນຫນາ. ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງໃນພຣະເຈົ້າ ແລະພັກພິງໃນພຣະກອນອັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ. ພຣະກອນນັ້ນຈະບໍ່ທຳໃຫ້ພວກທ່ານຜິດຫວັງຈັກເທື່ອ ແຕ່ຈະຄ້ຳຈູນພວກທ່ານໄວ້ທ່າມກາງຄວາມທຸກລຳບາກທຸກປະການ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກທ່ານທຸກຄົນຈະເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນຄວາມຈິງ. ຢ່າທໍ້ຖອຍ ແຕ່ຈົ່ງມຸ່ງໜ້າຕໍ່ໄປສູ່ພຣະອານາຈັກ."—

ບັດນີ້ເຮົາຈະເລີ່ມ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານເຫັນ.

—"ໜຶ່ງອາທິດກ່ອນ, ໃນວັນຊະບາໂຕຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ມີການປະຊຸມທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍ. ພີ່ນ້ອງ Hewit ຈາກ Dead River ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ທ່ານໄດ້ມາພ້ອມດ້ວຍຂ່າວສານທີ່ມີເນື້ອຄວາມວ່າ ການທຳລາຍຂອງຄົນອະທຳ ແລະ ການຫຼັບຂອງຄົນຕາຍ ເປັນສິ່ງໜ້າກຽດຊັງພາຍໃນປະຕູທີ່ປິດໄວ້ ຊຶ່ງແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງ ຄື Jezebel, ຜູ້ເປັນນາງພະຍາກອນ, ໄດ້ນຳເຂົ້າມາ, ແລະທ່ານເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ, Jezebel."—

ຕົກລົງບໍ? ພີ່ນ້ອງ Hewit ກຳລັງກ່າວວ່າ Ellen White ແມ່ນ Jezebel ແລະນາງໄດ້ນຳເຂົ້າຄວາມຜິດພາດສາມປະການ.

"—ພວກເຮົາໄດ້ບອກລາວເຖິງຄວາມຜິດພາດບາງປະການຂອງລາວໃນອະດີດ, ວ່າ 1335 ວັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ແລະເຖິງຄວາມຜິດພາດອີກຫຼາຍປະການຂອງລາວ. ແຕ່ມັນມີຜົນພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມມືດຂອງລາວໄດ້ແຜ່ປົກຄຸມເໜືອການປະຊຸມ ແລະການປະຊຸມກໍ່ຍືດເຍື້ອອອກໄປ."—

ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານເຫັນສິ່ງນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າມີບາງສິ່ງຈະກ່າວກ່ຽວກັບວັກນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານຕິດຕາມໃຫ້ທັນ ຫາກທ່ານສາມາດ.

ຖ້າທ່ານເຄີຍພົບປະກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂະບວນການ Adventism ທີ່ນຳຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາກັບມາປະຍຸກຕົນອີກໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ, ພວກເຂົາມີພຽງສາມຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້—ແມ່ນວ່າພວກເຂົາໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຫຼາຍ, ແຕ່ມີຢູ່ສາມຂໍ້ຄວາມຫຼັກທີ່ພວກເຂົາໃຊ້. ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນນັ້ນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄປຫາຂໍ້ນັ້ນແລະເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ບອກລາວເຖິງຄວາມຜິດບາງປະການຂອງລາວໃນອະດີດ," ແລະພວກເຂົາຈະອ້າງວ່າ ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ "ເວລາ 1335 ວັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ" ນັ້ນແມ່ນໜຶ່ງໃນຄວາມຜິດຂອງລາວ. ທ່ານເຫັນບໍ່ວ່າ ທ່ານສາມາດບິດຄວາມໄວຍາກອນນັ້ນໄດ້ເລັກນ້ອຍແນວໃດ: "ພວກເຮົາໄດ້ບອກລາວເຖິງຄວາມຜິດບາງປະການຂອງລາວໃນອະດີດ? ພວກເຮົາຍັງໄດ້ບອກລາວດ້ວຍວ່າ 1335 ວັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ; ແຕ່ພວກກຳນົດເວລາກ່າວວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ບອກລາວເຖິງຄວາມຜິດບາງປະການຂອງລາວໃນອະດີດ ແລະໜຶ່ງໃນຄວາມຜິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຄື ທ່ານກຳລັງສອນວ່າ 1335 ວັນໄດ້ສິ້ນສຸດແລ້ວ ແລະນັ້ນເປັນຄວາມຜິດ." ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານສາມາດບິດມັນໄດ້ທັງສອງແບບ.

ເທື່ອທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີການປະເຊີນໜ້າໂດຍກົງກັບ Eugene Prewitt ແມ່ນຢູ່ໃນ Oklahoma, ແລະເຂົາກຳລັງໂຕ້ແຍ້ງວ່າປະຫວັດສາດຂອງ Millerite ບໍ່ໄດ້ເກີດຊ້ຳອີກໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໂລກ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົກຂໍ້ຄວາມສອງຂໍ້ຈາກ Spirit of Prophecy ໃຫ້ເຂົາ.

ແລະລາວເວົ້າວ່າ, "Jeff, ເຈົ້າກໍ່ຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ Ellen White ເປັນນັກຂຽນທີ່ຂາດຄວາມຮອບຄອບ."

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, "ທ່ານໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?"

ແລະລາວໄດ້ໄປຫາຂໍ້ຄວາມອ້າງອີງນີ້. ລາວກ່າວວ່າ ຂໍ້ຄວາມອ້າງອີງນີ້ພິສູດວ່າ ນາງເປັນນັກຂຽນທີ່ບໍ່ຮອບຄອບ; ເພາະນາງຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກທີ່ກຳນົດເວລາສາມາດບິດເບືອນຂໍ້ຄວາມອ້າງອີງນີ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາປາຖະໜາຈະເຮັດ.

ບັດນີ້, ຂໍໃຫ້ດຈິງທີ່ວ່າ ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ Washita ມີອິດທິພົນທີ່ສອນນັກສຶກສາຂອງຕົນວ່າ Ellen White ເປັນນັກຂຽນທີ່ຂາດຄວາມຮອບຄອບ ນັ້ນເປັນເລື່ອງໜຶ່ງ; ແຕ່ວ່າ ໃນທີ່ນີ້ ນາງເປັນນັກຂຽນທີ່ຂາດຄວາມຮອບຄອບແທ້ຫຼື?

—"ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຈໍາເປັນຕ້ອງກ່າວສອງສາມຄໍາ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະໃນເວລາປະມານຫ້ານາທີ ການປະຊຸມກໍໄດ້ປ່ຽນແປງ. ທຸກຄົນຮູ້ສຶກເຖິງສິ່ງນັ້ນໃນຂະນະດຽວກັນ. ໃບໜ້າຂອງທຸກຄົນເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ. ການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມສະຖານທີ່ນັ້ນ. ພີ່ນ້ອງ Hewit ລົ້ມລົງຄຸເຂົ່າ ແລະເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ພ້ອມທັງອະທິຖານ. ຂ້ານ້ອຍຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນນິມິດ ແລະໄດ້ເຫັນຫຼາຍສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ອາດຂຽນໄດ້. ສິ່ງນັ້ນມີຜົນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ພີ່ນ້ອງ Hewit. ລາວໄດ້ສາລະພາບວ່າສິ່ງນັ້ນມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖ່ອມຕົນລົງເຖິງຜົງຄືດິນ. ນັບແຕ່ການປະຊຸມເທື່ອນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ລາວໄດ້ຂຽນຢູ່ຕະຫຼອດ ແລະບັດນີ້ກໍາລັງຂຽນຢູ່ຈາກໂຕະຕົວດຽວກັນ ເພື່ອປະກາດປະຕິເສດຄວາມຜິດພາດທັງປວງທີ່ລາວເຄີຍສິດສອນ. ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງຍົກລາວຂຶ້ນ ແລະລາວເໝາະທີ່ຈະເຮັດການດີ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງເຄື່ອນໄຫວຜ່ານລາວ.

ຂໍສົ່ງຄວາມຮັກຢ່າງຫຼາຍແດ່ເອື້ອຍ Gorham ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ. ບອກນາງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໄວ້. ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບນາງ ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງລະຖິ້ມນາງ. ຂໍສົ່ງຄວາມຮັກຢ່າງຫຼາຍແກ່ພວກທ່ານທັງໝົດ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກເດັກໆຈະບໍ່ງ່ວງຊຶມ ແຕ່ຈະສົນໃຈໃນຄວາມຈິງ ແລະ ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນການເຮັດໃຫ້ການຊົງເອີ້ນແລະການຊົງເລືອກຂອງຕົນແນ່ນອນ. ຈົ່ງຂຽນມາ, ຈົ່ງແນ່ໃຈວ່າໄດ້ຂຽນມາ, ແລະ ຢ່າເຮັດເໝືອນຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ. ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພວກທ່ານ, ທຸກຄົນ. ຈົ່ງຂຽນມາ. Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 16, 206–209. ຂຽນຈາກ Paris, Maine, ວັນທີ 27 ພະຈິກ 1850.

ພີ່ນ້ອງຊາຍແລະຍິງທັງຫລາຍ, ບ່ອນຫຼັງທາງປະຫວັດສາດຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນຫຍັງ; ນາງກໍາລັງຂຽນຂໍ້ຄວາມນີ້ຢູ່ທີ່ໃດ? ນາງໄດ້ຂຽນສິ່ງນີ້ໃນປີ 1850, ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງບຣາເດີ ນໂຄລວສ໌.

ໃນຊ່ວງເວລານີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍາລັງກະທໍາອັນໃດ? ພຣະອົງກໍາລັງຊົງສະແດງວ່າບັນດາຜູ້ບຸກເບີກມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ Daily, ແລະນາງກໍາລັງກ່າວເຖິງເລື່ອງນັ້ນ. ນາງກໍາລັງກ່າວວ່າ ພັນທະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ແມ່ນຫົດສະນະທີ່ຜິດກ່ຽວກັບ Daily.

ໃນປະຫວັດສາດນີ້, ໃນປະຫວັດສາດນີ້ແທ້—ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປະຫວັດສາດນີ້ແທ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປີນັ້ນໂດຍສະເພາະ ແຕ່ແມ່ນເດືອນນັ້ນຂອງປີທີ່ນາງກໍາລັງໄດ້ຮັບນິມິດ ແລະ ນາງກໍາລັງຊີ້ແຈງຄວາມຈິງນີ້ກ່ຽວກັບຈຸດຢືນຂອງບັນພະບຸລຸດຜູ້ບຸກເບີກກ່ຽວກັບ "Daily," ໂດຍກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດ Judgment Hour Cry ນັ້ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ "Daily"; ແລະ ໃນວັກດຽວກັນນັ້ນ, ນາງກ່າວວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພູມ 1843 ໄດ້ຖືກນໍາພາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມັນບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ ແລະ ວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດ Judgment Hour Cry ນັ້ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'Daily.'"

ແລະແຜນພາບປີ 1843 ນີ້ໄດ້ກ່າວວ່າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບ "ສິ່ງປະຈໍາວັນ"? ກໍຄື ມັນກ່າວວ່າ ມັນໄດ້ຖືກຍົກອອກໄປໃນ ຄ.ສ. 508; ແລະເມື່ອຄົບອີກ 1335 ປີຕໍ່ມາ ກໍນໍາທ່ານໄປເຖິງປີ 1843 ແລະ 1335 ນັ້ນຢູ່ໃນອະດີດ.

ທ່ານສາມາດນຶກພາບໄດ້ບໍ, ໃນເດືອນນັ້ນເອງ, ໃນປີນັ້ນເອງ, ວ່ານາງຈະບອກແກ່ພີ່ນ້ອງ Hewit ຈາກ Dead River ວ່າ ສິ່ງນັ້ນຍັງເປັນເລື່ອງໃນອະນາຄົດຢູ່ບໍ?

ໂດຍດີ, ບັນດາຜູ້ກໍານົດເວລາເຫຼົ່ານີ້, ຜູ້ກໍານົດເວລາເຫຼົ່ານີ້, ແລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອວ່າ ຊິດເຕີ ໄວທ໌ ເປັນນັກຂຽນທີ່ຂາດຄວາມລະມັດລະວັງ. ປະຫວັດສາດບໍ່ໄດ້ຢືນຢັນສິ່ງນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ, ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບ "ການຖວາຍບູຊາປະຈໍາວັນ," Ellen White ກໍໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ 1335 ເຊັ່ນກັນ.

ເອລເລນ ໄວທ໌ ບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ປະທັບຕາຮັບຮອງເທົ່ານັ້ນວ່າ "the Daily" ແມ່ນ Paganism; ນາງເຂົ້າໃຈວ່າ ມັນເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄໍາພະຍາກອນ 1335 ປີ, ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1843, ແລະນາງໄດ້ປົກປ້ອງຈຸດຢືນນັ້ນຕໍ່ສາທາລະນະ ໂດຍຄັດຄ້ານກັບ Brother Hewit ຈາກ Dead River. ທ່ານເຫັນສິ່ງນັ້ນບໍ?

ແລະໃນເດືອນດຽວກັນນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ນາງກ່າວວ່າ ພາລະກິດການປະຕິບັດໃນພຣະວິຫານສັກສິດຂອງພຣະຄຣິດ ກ່ຽວກັບ "ການຖວາຍປະຈໍາວັນ" ນັ້ນ ນໍາມາແຕ່ຄວາມມືດມົນແລະຄວາມສັບສົນເທົ່ານັ້ນ; ແລະສາມີຂອງນາງ, ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ນິມິດນັ້ນ, ໄດ້ຖອນຄໍາສອນນັ້ນອອກຈາກ Review and Herald.

ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານ, ບ່ອນທີ່ຂຽນວ່າ "1850 Chart," ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ບ່ອນນີ້ [ໝາຍເຖິງຖັນທີສາມນັບຈາກຊ້າຍໃນ 1850 Chart, ຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ຕໍ່ຈາກພຣະເຢຊູເທິງໄມ້ກາງແຂນໃນ ຄ.ສ. 31]. ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານສາມາດມີມັນຢູ່ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານ.

ຈົ່ງຫ່າງໄກ ດານິເອນ 11:31 508

ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນ ໃນແຜນພູມປີ 1843 ຕັ້ງນີ້ [ອ້າງເຖິງຖັນກາງ ຢູ່ດ້ານລຸ່ມພຣະເຢຊູທີ່ຖືກຕອກໄມ້ກາງແຂນໃນ ຄ.ສ. 31]:

ການຍົກເລີກການຖວາຍບູຊາປະຈໍາວັນ. Dan. 12:11, 12

ໂອເຄ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສອງແຜນພາບນີ້.

ຊິດສະເຕີ ໄວທ໌ ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າບຸລຸດເຫຼົ່ານີ້ມີທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະນາງໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄໍາພະຍາກອນ 1335 ປີ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1843; ແລະ ນາງໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ມັນເປັນຕົວແທນເຖິງການທີ່ອໍານາດການປົກຄອງນອກຮີດຖືກຍົກອອກໄປໃນປີ 508.

ພາຍໃຕ້ການອ້າງອີງສອງປະການນີ້ເຖິງຕາຕະລາງຕ່າງໆ ທ່ານຍັງມີຂໍ້ຄັດລອກອີກອັນໜຶ່ງໃນຊ່ວງເວລາຂອງພີ່ນ້ອງ Nichols, ແລະນາງກໍາລັງຕໍາໜິຜູ້ຄົນທີ່ສ້າງຕາຕະລາງອື່ນໆ ເພາະວ່າງານສິລະປະຂອງພວກເຂົາເປັນຂອງຊາຕານ; ໃນຂະນະທີ່ນາງກ່າວວ່າ ງານສິລະປະເທິງຕາຕະລາງສອງອັນນີ້ເປັນຂອງສະຫວັນ. ນາງກ່າວວ່າ,

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ທຸລະກິດແຫ່ງການຈັດເຮັດແຜນພາບນັ້ນຜິດທັງໝົດ. ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກພີ່ນ້ອງ Rhodes ແລະຖືກດໍາເນີນຕໍ່ໂດຍພີ່ນ້ອງ Case. ໄດ້ມີການໃຊ້ຈ່າຍຊັບສິນໄປໃນການເຮັດແຜນພາບ ແລະໃນການສ້າງຮູບພາບທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະນ່າລັງກຽດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນ ແລະພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງສະຫງ່າລາສີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນການຈັດພິມແຜນພາບໂດຍພີ່ນ້ອງ Nichols."

ຜູ້ໃດໄດ້ຢູ່ໃນການເຜີຍແຜ່ແຜນພາບປີ 1850 ນີ້? ພຣະເຈົ້າ!

—"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່ານີ້" —ຫຍັງ?— "ຄໍາພະຍາກອນກ່ຽວກັບແຜນພາບນີ້ຢູ່ໃນພຣະຄໍາພີ, ແລະຖ້າແຜນພາບນີ້ໄດ້ຖືກຈັດເຮັດເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າມັນພຽງພໍສໍາລັບຄົນໜຶ່ງ

ມັນກໍພຽງພໍສຳລັບອີກຄົນໜຶ່ງ,
ແລະຖ້າຄົນໜຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນພາບໃໝ່ທີ່ຖືກແຕ້ມຂຶ້ນໃນຂະໜາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ,
ທຸກຄົນກໍລ້ວນຈຳເປັນຕ້ອງມີມັນຫຼາຍພໍໆກັນ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ໃນພີ່ນ້ອງ Case ມີຄວາມຮູ້ສຶກອຶດອັດ ວຸ້ນວາຍ ບໍ່ພໍໃຈ ແລະ ບໍ່ຮູ້ຄຸນ
ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ປາຖະໜາຈະໄດ້ແຜນພາບອີກອັນໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ແຜນພາບທີ່ອາດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສິ່ງຜົນອັນບໍ່ດີຕໍ່ປະຊາຄົມ. ມັນເຮັດໃຫ້ມີຈິດໃຈແຫ່ງການເຍາະເຍີ້ຍທີ່ເບົາບາງ ແລະ
ໄຮ້ສາລະ ຢູ່ໃນການປະຊຸມ."

ບັດນີ້, ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານພິຈາລະນາໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນ.

—"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າແຜນພູມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈຢ່າງເໝາະສົມ
ແມ່ນແຕ່ບໍ່ມີການອະທິບາຍກໍຕາມ."—

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບທັງຫຼາຍ," ໃນຮູບພະຫູພົດ, "ໄດ້ຖືກຈັດການໂດຍພຣະເຈົ້າ . . . ."
ແຜນພາບໃດແດ່, ໃນຮູບພະຫູພົດ, ທີ່ໄດ້ຖືກຈັດການໂດຍພຣະເຈົ້າ? ແຜນພາບສອງສະບັບນີ້ [ແຜນພາບປີ
1843 ແລະ 1850] ໄດ້ຖືກຈັດການໂດຍພຣະເຈົ້າ."

ແຜນພາບສອງອັນນີ້ເປັນການສຳເລັດຕາມ Habakkuk 2.

—"ໃນການສະແດງຮູບທູດສະຫວັນໃນແຜນພາບເຫຼົ່ານັ້ນ ມີບາງສິ່ງທີ່ເບົາບາງ ງົດງາມ ແລະເປັນສະຫວັນ.
ຈິດໃຈຖືກນຳໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະສະຫວັນ ໂດຍເກືອບຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ແຕ່ແຜນພາບອື່ນໆທີ່ໄດ້ຈັດເຮັດຂຶ້ນນັ້ນ
ກໍເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຮູ້ສຶກຂະແຫຍງ ແລະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຈົດຈໍ່ຢູ່ກັບໂລກຫຼາຍກວ່າສະຫວັນ.
ພາບທີ່ສະແດງແທນທູດສະຫວັນນັ້ນ ເບິ່ງຄ້າຍພວກຜີຮ້າຍຫຼາຍກວ່າສິ່ງມີຊີວິດແຫ່ງສະຫວັນ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຄອບຄອງຈິດໃຈຂອງອ້າຍ Case ຢູ່ເປັນຫຼາຍມື້
ແລະເປັນຫຼາຍອາທິດ ໃນເວລາທີ່ລາວຄວນຈະກຳລັງສະແຫວງຫາພຣະປັນຍາຈາກສະຫວັນຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະຄວນຈະກຳລັງເຈີຣິນໃນພຣະຄຸນແຫ່ງພຣະວິນຍານ ແລະໃນຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຊັບສິນທີ່ໄດ້ຖືກສິ້ນເປືອງໄປໃນການຈັດພິມແຜນພາບ
ໄດ້ຖືກນຳໄປໃຊ້ໃນການນຳສະເໜີຄວາມຈິງໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ໜ້າພວກພີ່ນ້ອງ ໂດຍການຈັດພິມແຜ່ນພັບ ແລະ
ອື່ນໆ, ມັນຄົງຈະໄດ້ເກີດຜົນດີຢ່າງຫຼາຍ ແລະ ຊ່ວຍຊີວິດວິນຍານໃຫ້ລອດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ກິດຈະການເຮັດແຜນພາບໄດ້ແຜ່ລາມໄປດັ່ງໄຂ້ພະຍາດ. Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

1290 ແລະ 1335 ວັນ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳບົດຄວາມໜຶ່ງຈາກ Review and Herald, ວັນທີ 28 ມັງກອນ 1858 ມາຕໍ່ໄປນີ້.
ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃສ່ມັນໄວ້ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານ ກໍເພາະວ່າທ່ານສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນປີ 1858
ພວກເຂົາຍັງຄົງສັ່ງສອນຢູ່ວ່າ "the Daily" ແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ.
ທ່ານມີຂໍ້ມູນນີ້ຢູ່ໃນເອກະສານອ້າງອີງຂອງທ່ານວ່າ ແປດປີຫຼັງຈາກ 1850 ພວກເຂົາຍັງເຂົ້າໃຈຢູ່ວ່າ "the
Daily" ແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ.

> "ຍັງມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນສຳຄັນອີກປະການໜຶ່ງ
> ທີ່ຫຼັກຄຳສອນເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຕັ້ງຢູ່ເທິງນັ້ນ ຄື 1335 ວັນ ໃນດານີເອນ 12 ຊຶ່ງ 1290
> ວັນກໍຜູກພັນກັບມັນຢ່າງໃກ້ຊິດຍິ່ງ. ຊ່ວງເວລາທັງສອງນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກເຮົາດັ່ງນີ້:"

> "—ແລະນັບແຕ່ເວລາທີ່ການບູຊາປະຈຳວັນຖືກຍົກເລີກໄປ
> ແລະສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງອັນນຳຄວາມຮ້າງເປົ່າມາຕັ້ງຂຶ້ນ ຈະມີໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ. ຜູ້ໃດທີ່ຄອຍຖ້າ

> ແລະມາເຖິງໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນ ຜູ້ນັ້ນເປັນສຸກ. ແຕ່ສ່ວນເຈົ້າ ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າຈົນກວ່າວາລະສຸດທ້າຍຈະມາເຖິງ; ເພາະເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ ແລະຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫລາຍ.' ດານີເອນ 12:11–13."

"ໃນທັນໃດນັ້ນ ຄຳຖາມຕ່າງໆກໍເກີດຂຶ້ນວ່າ ເຮົາສາມາດບອກໄດ້ຫຼືບໍ່ວ່າ ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງນັບເວລາຈາກນັ້ນແມ່ນຫຍັງ; ແລະຖ້າເປັນໄດ້ ເຮົາສາມາດບອກໄດ້ຫຼືບໍ່ວ່າ ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ? ກ່ອນອື່ນໝົດ ເຮົາຂໍສືບຖາມວ່າ 'ທຸກວັນ' (ການຖວາຍບູຊາ) ແລະ 'ສິ່ງອັນເປັນທີ່ໜ້າຊັງຊັງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າ' ແມ່ນຫຍັງ? ຈະສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຳວ່າ sacrifice ຖືກພິມເປັນຕົວອຽງ ຊຶ່ງບົ່ງບອກວ່າ ມັນເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າມາ. ຈະສັງເກດເຫັນຢ່າງດຽວກັນນີ້ໃນກໍລະນີອື່ນໆທີ່ມັນປາກົດຢູ່ໃນພຣະທຳດານີເອນ ຄື ບົດ 11:31 ແລະ 8:11–13. ຂໃຫ້ເຮົາຫັນໄປອ້າງເຖິງບົດຫຼັງນີ້ໂດຍຫຍໍ້. ໃນຂໍ້ 13 ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ມີຄວາມຮ້າງເປົ່າສອງຢ່າງຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ເຫັນ; ຄວາມຮ້າງເປົ່າປະຈຳວັນ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ. ຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ໄດ້ຖືກ Josiah Litch ຊີ້ແຈງໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ຈົນພວກເຮົາບໍ່ອາດເຮັດໄດ້ດີກວ່າການຍົກຄຳຂອງລາວມາອ້າງ:*"

"—ການບູຊາປະຈຳວັນ ແມ່ນການອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນປັດຈຸບັນ; ແຕ່ໃນຕົ້ນສະບັບບໍ່ພົບສິ່ງໃດທີ່ເປັນການບູຊາເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ. ຂໍ້ນີ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນໂດຍທົ່ວໄປ. ມັນເປັນພຽງຄຳອະທິບາຍເສີມ ຫຼື ການຕີຄວາມທີ່ຜູ້ແປໄດ້ໃສ່ເຂົ້າໄປ. ການອ່ານທີ່ຖືກຕ້ອງແທ້ແມ່ນ, "ປະຈຳວັນ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ;" ໂດຍທີ່ ປະຈຳວັນ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ ຖືກເຊື່ອມເຂົ້າກັນໂດຍຄຳວ່າ "ແລະ" ຄວາມຮ້າງເປົ່າປະຈຳວັນ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນອຳນາດທີ່ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າສອງປະການ ຊຶ່ງຈະມາເຮັດໃຫ້ພະວິຫານ ແລະ ກອງພົນ ກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ."

ຈາກສິ່ງນີ້ ກໍເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ "ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ" ບໍ່ອາດຈະມີຄວາມໝາຍອ້າງເຖິງການບະມັດສະການຂອງຊາວຢິວ ດັ່ງທີ່ທັດສະນະເກົ່າແກ່ ແລະເປັນທີ່ຖືກຍອມຮັບຢ່າງແຜ່ຫຼາຍໄດ້ນຳໄປໃຊ້; ແລະຂໍ້ນີ້ຍິ່ງປາກົດແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນອີກ ເມື່ອພິຈາລະນາວ່າ ຖ້າໄລຍະເວລາເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ວ່າຈະນັບຕາມຕົວອັກສອນ ຫຼືຕາມນັຍອຸປະມາ ຖືກກຳນົດເລີ່ມຈາກການຖືກຍົກເລີກໄປຂອງການບະມັດສະການນີ້ ພວກມັນກໍບໍ່ໄດ້ນຳພາເຮົາໄປສູ່ເຫດການໃດໆເລີຍທີ່ຄວນແກ່ການສັງເກດ.

"ດັ່ງນັ້ນ ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ ແລະ ສິ່ງອັນເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ເປັນອຳນາດສອງຢ່າງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເປົ່າມາ ຊຶ່ງຈະກົດຂີ່ຄຣິສຕະຈັກ: ພວກເຮົາຈະສາມາດກຳນົດໄດ້ຫຼືບໍ່ວ່າ ອຳນາດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງຮັບເອົາວິທີໃຫ້ເຫດຜົນຂອງ William Miller ໃນປະເດັນນີ້ ກໍຈະໄປເຖິງຂໍ້ສະຫຼຸບດຽວກັນກັບທ່ານ. ທ່ານກ່າວວ່າ:"

> "—ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານຕໍ່ໄປ ແລະບໍ່ສາມາດພົບກໍລະນີອື່ນໃດທີ່ມີ [ສິ່ງທີ່ຖາວອນ] ນອກຈາກໃນພຣະທຳດານີເອນ. ຈາກນັ້ນ [ໂດຍອາໄສການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ concordance] ຂ້ອຍໄດ້ນຳເອົາຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ປາກົດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບມັນ, —'ຍົກເອົາອອກ'; —'ເຂົາຈະຍົກເອົາສິ່ງທີ່ຖາວອນອອກ'; —'ນັບແຕ່ເວລາທີ່ສິ່ງທີ່ຖາວອນຈະຖືກຍົກເອົາອອກ'; ແລະອື່ນໆ. ຂ້ອຍອ່ານຕໍ່ໄປ ແລະຄິດວ່າຂ້ອຍຄົງຈະບໍ່ພົບແສງສະຫວ່າງໃດຕໍ່ຂໍ້ຄວາມນັ້ນ. ໃນທີ່ສຸດ ຂ້ອຍກໍມາເຖິງ 2 ເທຊະໂລນີກ 2:7, 8, —'ເພາະວ່າຄວາມລັບຂອງຄວາມຊົ່ວຊ້ານັ້ນກໍກຳລັງເຮັດການຢູ່ແລ້ວ; ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ປັດນີ້ຍັບຍັ້ງຢູ່ ກໍຈະຍັບຍັ້ງຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກຍົກອອກໄປໃຫ້ພົ້ນທາງ, ແລ້ວຄົນຊົ່ວນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກ.' ແລະອື່ນໆ. ແລະເມື່ອຂ້ອຍມາເຖິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ໂອ້, ຄວາມຈິງປາກົດຊັດແຈ້ງ ແລະສະຫງ່າງາມພຽງໃດ! ມັນຢູ່ນັ້ນ! ນັ້ນແຫຼະຄື —'ສິ່ງທີ່ຖາວອນ!' ເອົາລະ, ບັດນີ້, ໂປໂລໝາຍເຖິງຫຍັງໂດຍ —'ຜູ້ທີ່ປັດນີ້ຍັບຍັ້ງຢູ່' ຫຼືຂັດຂວາງ? ໂດຍ —'ຄົນແຫ່ງບາບ' ແລະ —'ຄົນຊົ່ວ,'

ໝາຍເຖິງລະບົບປາບາ. ເອົາລະ, ແລ້ວສິ່ງໃດແມ່ນສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງລະບົບປາບາບໃຫ້ຖືກເຜີຍອອກ? ເປັນຫຍັງອີກເລົ່າ, ມັນກໍ່ຄືລັດທິນອກສາສະໜາ. ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວ, —'ສິ່ງທີ່ຖາວອນ' ຈຶ່ງຕ້ອງໝາຍເຖິງລັດທິນອກສາສະໜາ.'+"

"ພວກເຮົາເຫັນຈາກ ດານີເອນ 8 ວ່າ ມັນແມ່ນເຂົານ້ອຍນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສືບຕໍ່ຈາກແບ້ຜູ້ ຫຼື ຈັກກະພັດກຣີກ, ທີ່ໄດ້ຍົກເອົາ —ປະຈຳວັນ;' ອອກໄປ; ແລະມັນເປັນອຳນາດດຽວທີ່ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນຫຼັງຈາກການແບ່ງອານາຈັກຂອງ Alexander ລົງມາເຖິງເວລາທີ່ພຣະວິຫານຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງ 2300 ວັນ. ເຂົານ້ອຍນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໄວ້ແລ້ວໃນບ່ອນອັນເໝາະສົມຂອງມັນ ວ່າແມ່ນ Rome ທີ່ຖືກເອົາໃນຖານະເປັນໜ່ວຍດຽວ, ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບອານາຈັກທີສີ່ໃນນິມິດອື່ນໆ ຂອງ ດານີເອນ. ບັດນີ້ ມັນເປັນຂໍ້ເທັດຈິງວ່າ ໄດ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງໃນອຳນາດຂອງ Roman ຈາກຄວາມເປັນນອກສາສະໜາໄປສູ່ສັນຕະປາປາ. ຄວາມເປັນນອກສາສະໜາ ນັບແຕ່ວັນເວລາຂອງບັນດາກະສັດອັດຊີເຣຍ ລົງມາເຖິງເວລາທີ່ມັນຖືກດັດແປງເປັນ Popery, ໄດ້ເປັນສິ່ງປະຈຳວັນ, ຫຼື ດັ່ງທີ່ Professor Whiting ແປໄວ້ວ່າ, —ຄວາມຮ້າງເປົ່າອັນຕໍ່ເນື່ອງ' ໂດຍທີ່ຊາຕານໄດ້ຍົນຕໍ່ຕ້ານພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ Jehovah. ໃນພວກປະໂລຫິດ, ແທ່ນບູຊາ ແລະການຖວາຍບູຊາຂອງມັນ ມັນໄດ້ຖືຮູບແບບຄ້າຍຄືກັບລະບຽບເລວີແຫ່ງການນະມັດສະການຂອງ Jehovah; ແຕ່ເມື່ອຮູບແບບເລວີໄດ້ຖືກແທນທີ່ໂດຍຮູບແບບຄຣິດສະຕຽນແຫ່ງການນະມັດສະການ, ຊາຕານ, ເພື່ອຈະຕໍ່ຕ້ານພຣະລາຊກິດນັ້ນໄດ້ຢ່າງສຳເລັດຜົນ, ຈຳເປັນຕ້ອງປ່ຽນຮູບແບບແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານຂອງຕົນດ້ວຍ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະວິຫານ, ແທ່ນບູຊາ ແລະຮູບປັ້ນຂອງຄວາມເປັນນອກສາສະໜາ ຈຶ່ງຖືກຮັບພິທີເຂົ້າສູ່ຄຳໝັ້ນປະໝາດຂອງ Popery."

"ແຕ່ໃນຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ ສິ່ງທີ່ເປັນປະຈຳ, ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາ, ມີສະຖານບໍລິສຸດຂອງມັນ, ແລະບ່ອນແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງມັນຈະຖືກໂຄ່ນລົງ. ວ່າສະຖານບໍລິສຸດນັ້ນມັກຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ ແລະຄວາມເປັນຄົນຕ່າງສາສະໜາ ໃນຖານະເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມສັກກາລະ ແລະການນະມັດສະການຂອງມັນ, ນັ້ນເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຈາກພຣະຄຳຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້: Isaiah 16:12; Amos 7:9, 13, margin. Ezekiel 28:18. ກ່ຽວກັບສະຖານບໍລິສຸດຂອງສິ່ງທີ່ເປັນປະຈຳໃນ Daniel 8 ພວກເຮົາຂໍສະເໜີຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ຈາກ Apollos Hale:*"

"ພຣະວິຫານ" ຂອງລັດທິນອກຮີດນັ້ນຈະໝາຍເຖິງອັນໃດ? ລັດທິນອກຮີດ ແລະ ຄວາມຜິດພາດທຸກປະການ ກໍ່ມີພຣະວິຫານຂອງພວກມັນ ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຈິງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄື ວັດ ຫຼື ບ່ອນລີ້ໄພ ທີ່ໄດ້ຖືກອຸທິດໄວ້ເພື່ອການຮັບໃຊ້ຂອງພວກມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ທີ່ນີ້ກຳລັງກ່າວເຖິງວັດອັນໃດອັນໜຶ່ງຂອງລັດທິນອກຮີດ ທີ່ມີຊື່ສຽງເປັນພິເສດ. ໃນບັນດາວັດອັນໂດດເດັ່ນຫຼວງຫຼາຍຂອງມັນ ຈະແມ່ນວັດໃດ? ໜຶ່ງໃນຕົວຢ່າງອັນງົດງາມທີ່ສຸດຂອງສະຖາປັດຕະຍະກຳແບບຄລາສສິກ ຖືກເອີ້ນວ່າ ແພນເທອອນ. ຊື່ຂອງມັນໝາຍເຖິງ "ວັດ ຫຼື ບ່ອນລີ້ໄພຂອງພະທັງປວງ." ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງມັນຄື ກຸງໂຣມ.+ ຮູບເຄົາລົບຂອງບັນດາຊາດທີ່ຖືກຊາວໂຣມັນພິຊິດ ໄດ້ຖືກນຳໄປປະດິດສະຖານໄວ້ຢ່າງສັກສິດໃນຊ່ອງ ຫຼື ພະແນກຕ່າງໆ ຂອງວັດນີ້ ແລະ ໃນຫຼາຍກໍລະນີ ກໍກາຍເປັນວັດຖຸແຫ່ງການນະມັດສະການຂອງຊາວໂຣມັນເອງ. ພວກເຮົາຈະສາມາດພົບວັດຂອງລັດທິນອກຮີດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນ "ພຣະວິຫານຂອງເຂົາ" ໄດ້ຢ່າງໂດດເດັ່ນກວ່ານີ້ອີກຫຼື?

"ບັດນີ້ ເມື່ອໄດ້ພິສູດແນ່ຊັດແລ້ວວ່າ "ສິ່ງທີ່ຖາວອນ" ແມ່ນສາສະໜານອກຮີດ, ແລະ "ການລະເມີດອັນນຳມາຊຶ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ," ຫຼື—"ສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ກະທຳໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ," ແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາປາ, ແລະວ່າສະຖານບໍລິສຸດພິເສດຂອງສາສະໜານອກຮີດຄື Pantheon, ແລະວ່າ "ສະຖານທີ່" ແຫ່ງທີ່ຕັ້ງຂອງມັນຄື Rome, ພວກເຮົາຈຶ່ງສືບສອນຕໍ່ໄປ."

“1. ລັດທິນອກຮີດໄດ້ຖືກ ‘ຍົກອອກໄປ’ ໂດຍອຳນາດພົນລະເຮືອນຂອງໂຣມຫຼືບໍ? ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້ກ່ຽວກັບຂໍ້ເທັດຈິງອັນສຳຄັນ ແລະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໃນປະຫວັດສາດຂອງຄຣິດຈັກ ແລະຂອງໂລກ ເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳພະຍາກອນນັ້ນ. ຂໍ້ຄວາມນີ້ອ້າງເຖິງຄອນສະແຕນຕິນ ຈັກກະພັດຄຣິດສະຕຽນອົງທຳອິດ ແລະກ່າວວ່າ:”

“—ການກະທຳອັນທຳອິດໃນການປົກຄອງຂອງພຣະອົງ ແມ່ນການສ້າງພຣະບັນຍັດສະບັບໜຶ່ງອອກໄປທົ່ວອານາຈັກ, ເພື່ອເຊີນຊວນປະຊາຊົນຜູ້ຢູ່ໃຕ້ປົກຄອງຂອງພຣະອົງໃຫ້ນັບຖືຄຣິດສະຕຽນ.’++

"2. ກຸງໂຣມແມ່ນເມືອງ ຫຼືສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງມັນ, (ແພນທີອື່ນ,) ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍອຳນາດຂອງລັດ ຫຼືບໍ? ຂໍ້ຄັດຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ຄຳຕອບ:"

"—ການຕາຍຂອງຄູ່ແຂ່ງຄົນສຸດທ້າຍຂອງຄອນສະຕັນຕິນໄດ້ປະທັບຕາສັນຕິພາບແຫ່ງຈັກກະພັດໄວ້ແລ້ວ. ໂຣມໄດ້ກາຍເປັນລາຊິນີແຫ່ງບັນດາຊາດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດໂຕ້ຖຽງໄດ້. ແຕ່ໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຖືກຍົກສູງແລະຄວາມຮຸ່ງໂລດນັ້ນ ນາງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຂອບໜ້າຜາ. ກ້າວຕໍ່ໄປຂອງນາງຈະເປັນກ້າວລົງຂ້າງລຸ່ມ ແລະບໍ່ອາດກູ້ຄືນໄດ້. ການຍ້າຍລັດຖະບານໄປຍັງຄອນສະຕັນຕິໂນເປິນ ຍັງຄົງເຮັດໃຫ້ນັກປະຫວັດສາດສັບສົນຢູ່, ນັ້ນເປັນການກະທຳທີ່ຂັດແຍ້ງໂດຍກົງກັບແນວທາງທັງປວງແຫ່ງອະຄະຕິອັນເກົ່າແກ່ແລະມີກຽດ ຂອງຈິດໃຈຊາວໂຣມັນ. ມັນບໍ່ແມ່ນຜົນງານຂອງຊາວອາຊີຜູ້ຟຸ້ມເຟືອຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ອຸທິດຕົນແກ່ຄວາມສຳລານຈາກຂົນທຳນຽມແລະພູມອາກາດແຫ່ງຕາເວັນອອກ ແຕ່ເປັນຜົນງານຂອງນັກພິຊິດຜູ້ແຂງດັ່ງເຫຼັກ ຜູ້ເກີດໃນຕາເວັນຕົກ ແລະດູໝິ່ນ—ເໝືອນດັ່ງຊາວໂຣມັນທັງຫຼາຍ—ນິໄສຂອງຊາວຕາເວັນອອກ; ມັນເປັນຜົນງານຂອງນັກການເມືອງຜູ້ຫຼັກແຫຼມ ແຕ່ກໍເປັນການຂາດຄວາມສຸຂຸມທາງນະໂຍບາຍໃນລະດັບທີ່ປະຈັກແຈ້ງທີ່ສຸດ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຄອນສະຕັນຕິນໄດ້ລະຖິ້ມໂຣມ ປ້ອມປາການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະບັນລັງຂອງບັນດາຊີຊາ ເພື່ອໄປຫາມຸມອັນຄຸ້ນເຄີຍນ້ອຍໆແຫ່ງເທຣດ ແລະໄດ້ໃຊ້ຊີວິດທີ່ຍັງເຂັ້ມແຂງແລະເປັນໄປດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງຕົນ ໃນການຕາກຕຳສອງປະການຄື ການຍົກອານານິຄົມໃຫ້ກາຍເປັນນະຄອນຫຼວງແຫ່ງຈັກກະພັດຂອງຕົນ ແລະການຫຼຸດນະຄອນຫຼວງລົງໃຫ້ເຫຼືອພຽງກຽດສັກອັນອ່ອນແອ ແລະກຳລັງອັນຖືກຫຍາມຫຍັນຂອງອານານິຄົມເທົ່ານັ້ນ.'*"

ບັນທຶກນີ້ຈາກປາກກາຂອງນັກປະຫວັດສາດ ແຈ້ງຊັດເຈນເກີນກວ່າຈະຕ້ອງມີຄຳອະທິບາຍ. ຄຳພະຍາກອນກ່າວວ່າ ສະຖານບໍລິສຸດຂອງລາວໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງ; ແລະຫຼັງຈາກການກ່າວຂໍ້ເທັດຈິງດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຜູ້ທີ່ພິຖີພິຖັນທີ່ສຸດໃນການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນກໍຈຳຕ້ອງພໍໃຈໃນການນຳໃຊ້ຂອງມັນ.

“ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນຖືກຍົກເລີກໄປ ແລະສິ່ງໜ້າກຽດຊັງອັນນຳມາຊຶ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ຈະມີໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ. ຜູ້ໃດທີ່ຄອຍຖ້າ ແລະມາເຖິງໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ. ເມື່ອຂໍ້ເທັດຈິງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາແລ້ວວ່າ ‘ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ’ ແມ່ນຄວາມນັບຖືຮູບພະນອກສາສະໜາ, ວ່າ ‘ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງອັນນຳມາຊຶ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ’ ແມ່ນສັນຕະປາປາ, ວ່າໄດ້ມີການປ່ຽນຈາກອັນທຳອິດໄປສູ່ອັນຫຼັງໃນອຳນາດໂຣມັນ, ແລະໂດຍອຳນາດຂອງລັດ, ສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງສອບຖາມຕໍ່ໄປກໍຄືວ່າ ເຫດການນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດໃນລັກສະນະທີ່ທຳໃຫ້ຄຳພະຍາກອນສຳເລັດເປັນຈິງ;

ເພາະຖ້າເຮົາສາມາດກຳນົດສິ່ງນີ້ໄດ້ ເຮົາກໍຈະມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຊຶ່ງຈາກນັ້ນບັນດາໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົານີ້ຈະຕ້ອງຖືກນັບອັນທີ. ດັ່ງນັ້ນ,"

> "3. ເຫດການທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນຄຳພະຍາກອນນັ້ນເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ? ຂໃຫ້ສັງເກດວ່າ ຄຳຖາມບໍ່ແມ່ນວ່າພວກວິສຸດຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາເມື່ອໃດ, ແຕ່ແມ່ນວ່າ ການປ່ຽນສາສະໜາຈາກຄວາມເປັນນອກຮີດໄປສູ່ອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກດຳເນີນໄປຈົນຮອດຂັ້ນທີ່ສາສະໜາຢ່າງຫຼັງນັ້ນກາຍເປັນສາສະໜາແຫ່ງຊາດ ແລະຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນສະພາບທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນເສັ້ນທາງແຫ່ງອາຊີບຂອງຕົນ. ການນີ້ກໍເໝືອນດັ່ງການປະຕິວັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອື່ນໆທັງປວງ ບໍ່ໄດ້ເປັນຜົນງານຂອງຊົ່ວຂະນະດຽວ. ການເຄື່ອນໄຫວໃນລະຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງມັນໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນມາດົນກ່ອນແລ້ວ. ໂປໂລໄດ້ກ່າວວ່າ ແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຂອງທ່ານເອງ ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ມະນຸດແຫ່ງບາບ, 'ສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເປົ່າມາ,' ໄດ້ກຳລັງເຮັດງານຢູ່ແລ້ວ. ແລະກໍແມ່ນໃນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຳຂໍ້ນີ້ນັ້ນ ທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃນ Mathew 24:15 ກ່ຽວກັບສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງອ້າງເຖິງ Daniel 9:27 ຢ່າງຊັດແຈ້ງ. ເພາະວ່າ ແມ່ນວ່າໃນປີ 70 ເມື່ອເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍໂດຍຊາວໂຣມັນ ຄວາມເປັນນອກຮີດຍັງບໍ່ໄດ້ຫຼີກທາງໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະປາປາກໍຕາມ ແຕ່ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ອຳນາດທີ່ປາກົດໃນເວລານັ້ນ ແມ່ນອຳນາດດຽວກັນນັ້ນເອງ ທີ່ພຽງແຕ່ຖືກດັດແປງບາງສ່ວນໃນນາມແລະຮູບແບບ ແລະຕໍ່ມາໃນຖານະເປັນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ ຈະບົບຄັ້ນພວກວິສຸດ ແລະທຳໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງອົງຜູ້ສູງສຸດຮ້າງເປົ່າ."

ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການປ່ຽນມາເຊື່ອຂອງ Clovis, ກະສັດແຫ່ງຝຣັ່ງ, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນປີ 496, ຊາວຝຣັ່ງ ແລະຊົນຊາດອື່ນໆແຫ່ງພາກຕາເວັນຕົກຂອງໂຣມ ເປັນຄົນນອກສາສະໜາ; ແຕ່ພາຍຫຼັງເຫດການນັ້ນ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການນຳຜູ້ນັບຖືຮູບເຄົາລົບໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່. ມີການກ່າວວ່າ ການປ່ຽນມາເຊື່ອຂອງ Clovis ເປັນທີ່ມາຂອງປະເພນີໃນການຖວາຍພະນາມແກ່ກະສັດຝຣັ່ງດ້ວຍຄຳຮຽກວ່າ Most Christian Majesty ແລະ Eldest Son of the Church.+ ໃນລະຫວ່າງເວລານັ້ນກັບ ຄ.ສ. 508 ໂດຍອາໄສ "alliances," "capitulations" ແລະ ການພິຊິດ, "the Avborici," ກອງທະຫານໂຣມແຫ່ງພາກຕາເວັນຕົກ, Brittany, ຊາວ Burgundians ແລະ ຊາວ Visigoths ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາຢູ່ໃຕ້ການຍອມຈຳນົນ.'++

—ວັດທີ່ນອກຮີດໃນຈັກກະພັດໂຣມັນຝ່າຍຕາເວັນຕົກ ແມ່ນແມ່ນແທ້ວ່າໄດ້ຈັກຊ້າຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຄວາມເຊື່ອຄຣິດສະຕຽນ ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາຊາດທີ່ຖືກລົບກວນ ດັ່ງເຊັ່ນໃນກໍລະນີຂອງອັງກິດ ໂດຍການຮຸກລ້ຳຂອງພວກຕະກູນປ່າເຖື່ອນ ຜູ້ທີ່ຍັງຄົງນັບຖືຮູບເຄົາລົບຢູ່; ແຕ່ນັບຈາກນີ້ໄປ ມັນບໍ່ມີອຳນາດອີກຕໍ່ໄປ ແມ່ນແມ່ນວ່າມັນຈະຍັງມີແນວໂນ້ມຢູ່ ທີ່ຈະປາບປາມຄວາມເຊື່ອຄາທອລິກ ຫຼືຂັດຂວາງການລຸກລ້ຳຂອງສັນຕະປາປາໂຣມ.

ນັບແຕ່ເວລານັ້ນມາ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ເທົ່າທີ່ກ່ຽວກັບລັດທິນອກສາສະໜາ. ການຕໍ່ສູ້ໃນອະນາຄົດຂອງມັນຄືກັບນິກາຍຄຣິດສະຕຽນອື່ນໆ, ຜູ້ຊຶ່ງຖືກປະຕິບັດຢູ່ສະເໝີວ່າເປັນພວກນອກຮີດ; ແລະກັບພວກເຈົ້າຊາຍທັງຫຼາຍ, ຜູ້ຊຶ່ງຖືກປະຕິບັດຢູ່ສະເໝີວ່າເປັນພວກກະບົດ ຫຼື ຜູ້ແບ່ງແຍກກາຍແຫ່ງພຣະຄຣິດ. ອຳນາດທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງເອີຣົບໄດ້ລະຖິ້ມຄວາມຍຶດຕິດຂອງຕົນຕໍ່ລັດທິນອກສາສະໜາ ພຽງແຕ່ເພື່ອສືບຕໍ່ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງມັນໃນອີກຮູບແບບໜຶ່ງ; ເພາະວ່າລັດທິນອກສາສະໜາຕ້ອງການພຽງແຕ່ຮັບບັບຕິສະມາ ກໍຈະກາຍເປັນຄຣິດສະຕຽນໃນຄວາມໝາຍແບບຄາທອລິກ; ແລະເມື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື

ການລ້າງແຄ້ນຂອງຜູ້ປະຈໍາການສູງສຸດຂອງມັນເຮັດໃຫ້ເກີດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ, ຊັບສິນແລະບັນລັງຂອງພວກເຂົາ,—ບາງທີອາດແມ່ນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ,—ຈໍາຕ້ອງຖືກວາງລົງເທິງແທ່ນບູຊາ. SS

* ຄໍາອະທິບາຍຄໍາພະຍາກອນ, ເຫຼັ້ມ 1, 127.

+ ປະຫວັດສາດສາກົນຂອງ Goodrich ແລະ ພູມສາດຂອງ Gutherie.

+ ປະຫວັດສາດຄຣິດສະຕຽນຂອງ Mosheim, ເວ່ມ 1, 132, 133.

ໃນປະເທດອັງກິດ, ອາເທີກະສັດຄຣິສຕຽນອົງທໍາອິດ, ໄດ້ສະຖາປະນາການນະມັດສະການຄຣິສຕຽນຂຶ້ນເທິງຊາກປັກຫັກພັງຂອງສາສະໜານອກຮີດ.* ຣາແປງ, ຜູ້ອ້າງວ່າຕົນມີຄວາມແມ່ນຍໍາກວ່າໃນລໍາດັບເວລາຂອງເຫດການໃນປະຫວັດສາດຂອງລາວ, ກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກເປັນພະມະຫາກະສັດແຫ່ງບຣິເຕນໃນປີ 508. ປຶ້ມ 2, 129.

"ໃນເວລານັ້ນ ສະພາບຂອງບັນລັງໂຣມເປັນແນວໃດ? —Symmachus ເປັນສັນຕະປາປາຕັ້ງແຕ່ ຄ.ສ. 498 ຫຼື 499 ຈົນເຖິງ 514. ໄລຍະການດໍາລົງຕໍາແໜ່ງຂອງທ່ານໂດດເດັ່ນດ້ວຍສະພາບແລະເຫດການອັນນ່າສັງເກດເຫຼົ່ານີ້."

"1. ລາວ—ໄດ້ອອກຈາກຄວາມເປັນນອກຮີດ' ເມື່ອລາວໄດ້ເຂົ້າສູ່ 'ຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງໂຣມ.'"

2. ລາວໄດ້ພົບເສັ້ນທາງໄປສູ່ບັນລັງສັນຕະປາປາໂດຍການຕໍ່ສູ້ກັບຄູ່ແຂ່ງຂອງຕົນແມ່ນແມ່ນຈົນເຖິງການນອງເລືອດ. Du Pin.

"3. ໂດຍການຍົກຍ້ອງສັນລະເສີນທີ່ຖືກຖວາຍແກ່ລາວໃນຖານະເປັນຜູ້ສືບຕໍ່ຂອງເຊນ ເປໂຕ."

"4. ໂດຍການຕັດຂາດຈາກສາດສະໜາຈັກຂອງຈັກກະພັດ Anastasius.+"

"—ເທົ່າໃດ," Mosheim ກ່າວວ່າ, "ຄວາມເຫັນຂອງບາງຄົນໄດ້ເປັນໃຈແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງອັນຖືຕົວເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກສັນຕະປາປາໂຣມັນ ອາດຈະນຶກອອກໄດ້ງ່າຍຈາກຄໍາກ່າວຂອງ Ennodius ຜູ້ປະຈົບປະແຈງ Symmachus ຢ່າງນ່າອັບອາຍແລະເກີນຂອບເຂດຄົນນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພະສັງຄະລາດທີ່ມີກິດຕິຄຸນອັນຄຸມເຄືອ. ນັກສັນລະເສີນຜູ້ປະຈົບປະແຈງດັ່ງກ່າວນີ້, ທ່າມກາງຄໍາຢືນຢັນອັນໄຮ້ສາລະອື່ນໆ, ໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພາກສາໃນທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕໍາແໜ່ງຊຶ່ງທ່ານດໍາລົງໄວ້ໃນຖານະຜູ້ແທນພຣະອົງຂອງອົງສູງສຸດ."++

ໂດຍອາໄສກໍາລັງທີ່ໄດ້ຮັບຢ່າງໝັ້ນຄົງແກ່ຝ່າຍຄາທອລິກໃນຕາເວັນຕົກ, ໂດຍຜົນສໍາເລັດເຫຼົ່ານີ້, ແລະໂດຍການດໍາເນີນງານຂອງບັນດາຜູ້ແທນພະສັນຕະປາປາ ແລະຕົວແທນອື່ນໆ ຂອງສັນຕະສໍານັກໂຣມ, ພັກພວກສັນຕະປາປາໃນຄອນສະຕັນຕິໂນເປິນ ກໍໄດ້ຖືກ "ວາງໄວ້" ໃນຖານະທີ່ສາມາດຫາເຫດຜົນຮອງຮັບການເປີດສົງຄາມຢ່າງເຜີຍແຈ້ງເພື່ອຝ່າຍເຈົ້ານາຍຂອງຕົນໃນໂຣມ. ໃນປີ 508 ພາຍຸຫມຸນແຫ່ງຄວາມຄັ່ງສາສະໜາແລະສົງຄາມພາຍໃນໄດ້ກວາດຜ່ານຕາມຖະໜົນຂອງນະຄອນຫຼວງຕາເວັນອອກດ້ວຍໄຟແລະເລືອດ.

ກິບບອນ, ໃນໄລຍະປີ 508–514, ເມື່ອກ່າວເຖິງຄວາມວຸ້ນວາຍໃນຄອນສະຕານຕິໂນເປິນ, ກ່າວວ່າ —ຮູບປັ້ນຂອງຈັກກະພັດຖືກທໍາລາຍ, ແລະຕົວຂອງພະອົງໄດ້ຫລົບຊ່ອນຢູ່ໃນຊານເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງ, ຈົນກະທັ້ງເມື່ອຄົບສາມວັນ ພະອົງຈຶ່ງກ້າທີ່ຈະວິງວອນຂໍຄວາມເມດຕາຈາກປະຊາຊົນຂອງພະອົງ. [ລັດທິສັນຕະປາປາກໍາລັງມີໄຊ.] ປາສະຈາກມົງກຸດຂອງພະອົງ, ແລະໃນອາການແຫ່ງຜູ້ວິງວອນ, ອານາສຕາຊີອຸສໄດ້ປາກົດຕົວຢູ່ເທິງບັນລັງໃນສະໜາມແຂ່ງ. ພວກຄາທອລິກ, ຕໍ່ໜ້າພະອົງ, ໄດ້ຂັບຮ້ອງ Trisagion ອັນແທ້ດັ້ງເດີມ; ພວກເຂົາຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຂໍ້ສະເໜີທີ່ພະອົງໄດ້ປະກາດໂດຍສຽງຂອງຜູ້ປ່າວປະກາດ,

ວ່າຈະສະຫຼະສິ້ນວ່ວງແຫ່ງລາຊະອຳນາດ; ພວກເຂົາໄດ້ຟັງຄຳເຕືອນສະຕິທີ່ວ່າ,
ເນື່ອງຈາກທຸກຄົນບໍ່ອາດປົກຄອງໄດ້,
ພວກເຂົາຄວນຕົກລົງເຫັນພ້ອມກັນລ່ວງໜ້າໃນການເລືອກຜູ້ຄອງອຳນາດສູງສຸດ;
ແລະພວກເຂົາກໍ່ຍອມຮັບເລືອດຂອງລັດຖະມົນຕີສອງຄົນທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ນິຍົມ, ຜູ້ຊຶ່ງນາຍຂອງພວກເຂົາ,
ໂດຍບໍ່ລັງເລ, ໄດ້ພິພາກສາໃຫ້ແກ່ສິງໂຕ.
ການກໍ່ຈະລາຈົນອັນບ້າຄັ້ງແຕ່ຊົ່ວຄາວເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການໜູນໃຈໂດຍຄວາມສຳເລັດຂອງ Vitalian,
ຜູ້ຊຶ່ງພ້ອມກັບກອງທັບຂອງພວກ Huns ແລະ Bulgarians ຂອງຕົນ,
ຊຶ່ງໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພວກນັບຖືຮູບບູຊາ, ໄດ້ປະກາດຕົນເປັນຜູ້ພິທັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຄາທອລິກ.
ໃນການກະບົດອັນຖືວ່າສັກສິດນີ້ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຂວງ Thrace ຮ້າງຜູ້ຄົນ, ປິດລ້ອມຄອນສະຕານຕິໂນເປິນ,
ທຳລາຍຊີວິດເພື່ອນຄຣິດສະຕຽນຂອງຕົນເອງຫົກສິບຫ້າພັນຄົນ,
ຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບການເອີ້ນຄືນຂອງບັນດາອະທິການ, ຄວາມພໍໃຈຂອງ Pope,
ແລະການສະຖາປະນາສະພາແຫ່ງ Chalcedon, ອັນເປັນຂໍ້ຕົກລົງຝ່າຍສະຕິທຳ, ຊຶ່ງ Anastasius
ຜູ້ໃກ້ຈະສິ້ນພະຊົນໄດ້ລົງນາມຢ່າງຜົນໃຈ, ແລະໄດ້ຮັກສາປະຕິບັດຢ່າງສັດຊື່ຍິ່ງຂຶ້ນໂດຍລຸງຂອງ Justinian.
ແລະນັ້ນຄືຜົນສຸດທ້າຍຂອງສົງຄາມທາງສາສະໜາຄັ້ງທຳອິດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກທຳສົງຄາມຂຶ້ນໃນນາມຂອງ
ແລະໂດຍສາວົກຂອງ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິສຸກ." SS

ດ້ວຍຂໍ້ຄັດຕໍ່ໄປນີ້ຈາກ Appollos Hale, ພວກເຮົາຂໍປິດຄຳພະຍານໃນປະເດັນນີ້: —ບັດນີ້ພວກເຮົາຂໍເຊີນ Gamaliels ໃນຍຸກສະໄໝຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ມາຢືນຢູ່ຮ່ວມກັບພວກເຮົາໃນບ່ອນຂອງສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງ Paganism (ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຖືກອ້າງວ່າເປັນ "ມໍຣະດົກຂອງ St. Peter") ໃນປີ 508.
ພວກເຮົາຫັນໄປເບິ່ງອະດີດຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ກີ່ປີ, ແລະ Paganism
ອັນຫຍາບຄາຍຂອງຄົນປ່າເຖື່ອນຈາກພາກເໜືອ ກຳລັງຫລັ່ງໄຫລຖາໂຖມລົງມາເທິງອານາຈັກໂຣມັນຝ່າຍຕາເວັນຕົກທີ່ຖືຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ—ມີໄຊຊະນະຢູ່ທຸກແຫ່ງ—ແລະໄຊຊະນະຂອງມັນໃນທຸກແຫ່ງກໍ່ຖືກໝາຍໄວ້ດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນທີ່ສຸດ. . . . ອານາຈັກນັ້ນລົ້ມລົງ ແລະແຕກອອກເປັນເສດຊິ້ນ. ບັນດາເຈົ້ານາຍ
ແລະຜູ້ປົກຄອງແຫ່ງເສດຊິ້ນເຫຼົ່ານັ້ນ ທີລະຄົນພາກັນລະທິ້ງ Paganism ຂອງຕົນ
ແລະປະກາດຮັບເຊື່ອຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນ. ໃນດ້ານສາສະໜາ ຜູ້ພິຊິດກຳລັງຍອມຈຳນົນຕໍ່ຜູ້ຖືກພິຊິດ.
ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ Paganism ຍັງຄົງມີໄຊຊະນະ. ໃນບັນດາຜູ້ສະໜັບສະໜູນຂອງມັນ
ມີຜູ້ພິຊິດຄົນໜຶ່ງທີ່ເຂັ້ມງວດ ແລະປະສົບຜົນສຳເລັດ. (Clovis.) ແຕ່ບໍ່ຊ້າ
ເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍ່ກົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າອຳນາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃໝ່ ແລະກາຍເປັນຜູ້ພິທັກຂອງມັນ. ເຂົາຍັງຄົງມີໄຊຊະນະຢູ່,
ແຕ່ໃນຖານະອັວະບຸລຸດ ແລະຜູ້ພິຊິດ, ກໍໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດຢູ່ໃນຈຸດເວລາທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຢືນຢູ່ນີ້, ຄື ຄ.ສ. 508.

—ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ຫຼືໃກ້ຄຽງກັນ, ການແບ່ງສ່ວນສຳຄັນສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງຈັກກະພັດທີ່ລົ້ມສະລາຍນັ້ນ
ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄຣິດສະຕຽນຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍການສວມມົງກຸດຂອງ "ກະສັດ" ຜູ້ມີໄຊຊະນະຂອງມັນຯ

"—ພຣະສັນຕະປາປາແຫ່ງຍຸກສະໄໝທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຢືນຢູ່ນີ້ແມ່ນຄົນນອກສາສະໜາທີ່ຫາກໍ່ປ່ຽນໃຈໃໝ່.
ການຕໍ່ສູ້ອັນນອງເລືອດທີ່ໄດ້ຍົກເຂົາຂຶ້ນສູ່ບັນລັງນັ້ນ
ໄດ້ຖືກຕັດສິນໂດຍການແຊກແຊງຂອງກະສັດອາເຣຍນຜູ້ໜຶ່ງ. ເຂົາໄດ້ຮັບການກົ້ມຂາບ ແລະການຄຳນັບ
ໃນຖານະເປັນຜູ້ດຳຣົງ—'ສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂລກ.' ສະພາສູງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງເຂົາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈົນວ່າ
ເມື່ອພຽງແຕ່ສົງໄສວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນລັງໂຣມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດ
ພວກເຂົາກໍປະກາດຕັດຂາດຈັກກະພັດອອກຈາກສາດສະໜາ. . . . ໃນປີ 508
ລະເບີດໄດ້ຖືກຈູດຂຶ້ນຢູ່ໃຕ້ບັນລັງແຫ່ງຈັກກະພັດຕາເວັນອອກ. ຜົນອັນເກີດຈາກຄວາມສັບສົນ
ແລະການຂັດແຍ້ງທີ່ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ ແມ່ນການທຳໃຫ້ເຈົ້ານາຍຜູ້ຊອບທຳຂອງມັນຕ່ອຍຕ່ຳລົງ. ບັດນີ້
ຄຳຖາມກໍຄືວ່າ ໃນເວລາໃດລັດທິນອກສາສະໜາໄດ້ຖືກກົດລົງຫຼາຍພໍ ຈົນເປີດທາງໃຫ້ແກ່ສິ່ງທີ່ມາແທນ

ແລະສືບຕໍ່ມັນ ຄືສິ່ງນ່າລັງລັງແຫ່ງສັນຕະປາປາ?
ສິ່ງນ່າລັງລັງນີ້ໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນຕໍາແໜ່ງທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນເສັ້ນທາງແຫ່ງການໝົ່ນປະໝາດ ແລະເລືອດ
ເມື່ອໃດ? ມີວັນທີອື່ນໃດສໍາລັບການທີ່ມັນຖືກ "ຈັດວາງ" ຫຼື "ຕັ້ງຂຶ້ນ" ໃນບ່ອນຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ
ນອກຈາກປີ 508 ຫຼື?
ຖ້ານາງມານຜູ້ລຶກລັບນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ນໍາເອົາເຫຍື່ອທັງໝົດຂອງນາງເຂົ້າມາຢູ່ໃນອໍານາດຂອງນາງໃນຕອນນີ້
ນາງກໍໄດ້ເຂົ້າປະຈໍາຕໍາແໜ່ງຂອງນາງແລ້ວ ແລະ ບາງຄົນກໍໄດ້ຍອມຈໍານົນຕໍ່ມົນສະເໜ່ຂອງນາງ."

"ບັນດາອື່ນໆ ໃນທີ່ສຸດກໍຖືກປາບລົງ—ແລະ 'ກະສັດທັງຫຼາຍ, ແລະປະຊາຊົນທັງຫຼາຍ, ແລະຝູງຊົນທັງຫຼາຍ,
ແລະບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະພາສາທັງຫຼາຍ,' ຖືກນໍາໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອໍານາດມົນສະເໜ່ອັນນັ້ນ ຊຶ່ງຕຽມພວກເຂົາໄວ້,
ແມ່ນແຕ່ໃນຂະນະທີ່ 'ມຶນເມົາດ້ວຍເລືອດແຫ່ງພວກມໍລະນາສັກຂີຂອງພຣະເຢຊູ,' ໃຫ້
'ຄິດວ່າພວກຕົນກໍາລັງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ,'
ແລະໃຫ້ຫຼົງນຶກວ່າຕົນເປັນຜູ້ໂປດປານອັນພິເສດແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວຂອງສະຫວັນ,
ໃນຂະນະທີ່ກໍາລັງກາຍເປັນເຫຍື່ອອັນງ່າຍ ແລະອຸດົມຍິ່ງຂຶ້ນ ສໍາລັບການລົງໂທດແຫ່ງນະລົກ"*

"ພວກເຮົາມີວັນທີແນ່ນອນແລ້ວ. 'ການບໍລິການປະຈໍາວັນ' ຖືກຍົກເລີກໄປ,
ແລະສິ່ງທີ່ໜ້າລັງລັງອັນກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 508. ເມື່ອນັບເລີ່ມຈາກຈຸດນີ້ 1290 ວັນ ຫຼື
ປີ ກໍສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798 ບ່ອນທີ່, ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ແລ້ວ,
ອໍານາດຝ່າຍພົນລະເຮືອນໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກສັນຕະປາປາໂດຍແຂນອໍານາດຂອງ Buonaparte. 1335
ວັນນໍາພາພວກເຮົາໄປອີກ 45 ປີເຕັມຫຼັງຈາກເຫດການນັ້ນ."

"ແຕ່ອາດມີບາງຄົນກ່າວວ່າ, ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດທີ່ທ່ານກໍານົດໃຫ້ໄລຍະເວລາເຫຼົ່ານັ້ນສິ້ນສຸດລົງໃນອະດີດ?
ຂໍ້ຄວາມນັ້ນບໍ່ໄດ້ກ່າວດອກຫຼືວ່າ ດານີເອນຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ
ແລະຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມໍລະດົກຂອງຕົນໃນບັ້ນປາຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍບໍ? ແນ່ນອນ; ແລະພວກເຮົາເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ.
ແຕ່ການທີ່ດານີເອນຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມໍລະດົກຂອງຕົນນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
ປະເດັນນີ້ຈະຖືກນໍາມາພິຈາລະນາ ເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງການອະທິບາຍເລື່ອງການຜ່ານໄປຂອງເວລາ
ແລະການພິຈາລະນາເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈິງໃນບັ້ນປາຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍ. ໃນຂະນະນີ້
ພວກເຮົາຂໍຢຸດພຽງເທົ່ານີ້ຈົນກວ່າອາທິດໜ້າ." Review and Herald, January 28, 1858.

ຄວາມຜິດພາດ ແລະ ອັນຕະລາຍຂອງ Prescott ແລະ Daniells;
ນະຄອນຕ່າງໆທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດພັນທະກິດ

(A. G. Daniells ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງເປັນປະທານຂອງ General Conference ໃນປີ 1901.
ນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າເອກະສານນີ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນປີ 1910, ເປັນເວລາທີ່ນາງ White
ມີຄວາມກັງວົນຢ່າງຫຼາຍກ່ຽວກັບການລະເລີຍເມືອງຕ່າງໆຂອງ Daniells
ແລະການເຂົ້າໄປພົວພັນຂອງລາວໃນຂໍ້ຂັດແຍ້ງເກືອງກັບ "Daily.")

ໃນໄລຍະຫຼັງນີ້ ສະຕີຟ ໂວລ໌ເບີກ ໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຖືຈຸດຢືນໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບ "the Daily" ເພາະວ່າ
ເອັນເລນ ໄວທ໌ ບໍ່ເຄີຍຖືຈຸດຢືນໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບ "the Daily" ເຊັ່ນກັນ,
ແລະຖ້າການຖືຈຸດຢືນແບບນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີພໍສໍາລັບຜູ້ພະຍາກອນຍິງ, ມັນກໍດີພໍສໍາລັບທ່ານເຊັ່ນກັນ.

ແມ່ນແລ້ວ, Ellen White ມີທັດສະນະຈຸດຢືນຢ່າງແນ່ນອນກ່ຽວກັບ "the Daily." ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ ກຸ່ມ
Millerites ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະນາງເຂົ້າໃຈວ່າມັນໝາຍເຖິງ Paganism.
ນາງເຂົ້າໃຈວ່າ ເມື່ອ Paganism ຖືກນໍາອອກໄປ, 1335 ກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ; ແລະນາງເຂົ້າໃຈວ່າ
ທັດສະນະອື່ນໃດນອກເໜືອຈາກນັ້ນ ຍ່ອມຜະລິດແຕ່ຄວາມມືດມົນ ແລະຄວາມສັບສົນ.

ແລະທັດສະນະທີ່ທ່ານສາມາດພິສູດໄດ້ຈາກປະຫວັດສາດຂອງປີ 1850 ວ່າໄດ້ຖືກແຍກອອກຢ່າງແທ້ຈິງວ່າເປັນສິ່ງທີ່ນໍາຄວາມມືດມົວແລະຄວາມສັບສົນມານັ້ນ ແມ່ນທັດສະນະຂອງ Crosier ທີ່ວ່າ "ສິ່ງທີ່ເປັນປະຈໍາ" ເປັນຕົວແທນພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງຄິດວ່ານາງໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ "ສິ່ງທີ່ເປັນປະຈໍາ" ແມ່ນຫຍັງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເຂົ້າໃຈວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງຫຍັງອີກດ້ວຍ ເພາະວ່າ ຖ້າທ່ານລະຖິ້ມຈຸດຍືນນັ້ນ ທ່ານກໍຈະເຂົ້າສູ່ຄວາມມືດມົວແລະຄວາມສັບສົນ.

ແຕ່ໃນປີ 1910 ນາງ Ellen White ກໍໄດ້ຕໍາໜິປະທານກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ແລະ W. W. Prescott ດ້ວຍ ສໍາລັບການຜັກດັນທັດສະນະອັນດຽວກັນນີ້ດັ່ງທີ່ Crosier ໄດ້ສະເໜີ.

ແລະບໍ່ມີນັກປະຫວັດສາດຄົນໃດຈະໂຕ້ແຍ້ງວ່າ Prescott ແລະ Willie White ແລະ A. G. Daniells ເມື່ອພວກເຂົາຜັກດັນເລື່ອງ "Daily" ນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍາລັງຜັກດັນແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າ "Daily" ເປັນຕົວແທນພັນທະກິດການຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ. ທຸກຄົນຮູ້ສິ່ງນັ້ນ.

ແຕ່ ທ່ານມີບົດຄວາມທັງໝົດຢູ່ນີ້ແລ້ວ ຈາກ Manuscript Releases, volume 20.

ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ເມື່ອໃດ? ກໍແມ່ນວ່າ ມັນໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ໃນປີ 1988; ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີໃຫ້ນັກສຶກສາຂອງລັດທິແອັດເວນຕິດພິຈາລະນາໃນປີ 1988.

ເມື່ອໃດທີ່ Willie White, Prescott ແລະ Daniells ໄດ້ສະຖາປະນາທັດສະນະອັນຜິດກ່ຽວກັບ "Daily" ໃນອາດເວນຕິດ? ຕັ້ງແຕ່ປີ 1919 ຫາ 1931 ແມ່ນຊ່ວງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທໍາວຽກຂອງຕົນໃຫ້ສໍາເລັດ. ພໍຮອດປີ 1931 ກໍບໍ່ຕ້ອງເວົ້າຖຶງມັນອີກເລີຍ!! ອາດເວນຕິດຈະສອນວ່າ "Daily" ເປັນຕົວແທນຂອງພະລາຊກິດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບການຕີຄວາມພຣະຄໍາພີທີ່ມາຈາກໂປຣເຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະ ຈາກຄາທອລິກ. ແລະນັບແຕ່ຈຸດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ "Daily" ຖືກລະບຸວ່າເປັນພະລາຊກິດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ.

ໂອ, ມີບາງສຽງທີ່ກໍາລັງຄັດຄ້ານສິ່ງນີ້ ທັງທີ່ຮູ້ດີວ່ານັ້ນ, ແຕ່ກະແສໄດ້ຫັນປ່ຽນໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ແລ້ວຕໍ່ມາໃນປີ 1988, Ellen White Estate ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຖ້ອຍຄໍານີ້ຈາກປີ 1910 ອອກມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນທີ່ເລື່ອງ "the Daily" ກໍາລັງຖືກບຸກບັ່ນໂດຍ Prescott, Daniells, ແລະ Willie White.

> "ໃນຂັ້ນນີ້ແຫ່ງປະສົບການຂອງພວກເຮົາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖືກຊັກນໍາໃຫ້ຫັນອອກໄປຈາກແສງສະຫວ່າງພິເສດທີ່ໄດ້ປະທານ [ແກ່ພວກເຮົາ] ເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນາໃນການປະຊຸມສໍາຄັນແຫ່ງກອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ. ແລະມີພີ່ນ້ອງ Daniells ຜູ້ຊຶ່ງຈິດໃຈຂອງລາວກໍາລັງຖືກສັດຕູກະທໍາງານຢູ່;"

ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຫຍັງ? ການທີ່ສັດຕູກໍາລັງຄອບງໍາຈິດໃຈຂອງທ່ານນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຫຍັງ? ມັນໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ກໍາລັງກະທໍາຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານ.

> "...ແລະຈິດໃຈຂອງທ່ານ ແລະຈິດໃຈຂອງຜູ້ເຖົ້າ Prescott ກໍາລັງຖືກຊັກນໍາໂດຍທູດສະຫວັນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ..."
>
> "ວຽກຂອງຊາຕານຄືການເບນຫັນຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ເພື່ອໃຫ້ມີການນໍາເອົາຂໍ້ຍ່ອຍເລັກນ້ອຍປະເພດ jots and tittles ເຂົ້າມາ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດົນໃຈໃຫ້ພວກທ່ານນໍາເຂົ້າມາ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນສາລະສໍາຄັນ. ແຕ່ສິ່ງນີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ພາລະກິດແຫ່ງຄວາມຈິງ.

> ແລະແນວຄິດໃນຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຖ້າຖືກຈັກນໍາໃຫ້ເບນອອກໄປສູ່ jots ຫຼື tittles, ນັ້ນກໍເປັນວຽກອັນເກີດຈາກອຸບາຍຂອງຊາຕານ. ພວກທ່ານຄິດວ່າ ການແກ້ໄຂສິ່ງນ້ອຍໆໃນປຶ້ມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ນັ້ນ ຈະເປັນການກະທໍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄໍາກໍາຊັບວ່າ, ຄວາມບໍ່ງຽບແມ່ນຄວາມຕົນຕາຍ."

ພວກເຂົາຕ້ອງການເຂົ້າໄປໃນປຶ້ມຂອງ Uriah Smith, Thoughts on Daniel and Revelation, ແລະລຶບສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບ the Daily ວ່າເປັນ Paganism. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນວ່າໃນຊ່ວງເວລານີ້ ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ກໍາລັງຕໍ່ສູ້ກັບ Willie White ແລະ Prescott ແລະ Daniells ແມ່ນຜູ້ຊາຍຊື່ Larry Smith.

ແລຣີ ສະມິດ ແມ່ນໃຜ? ນັ້ນຄືບຸດຂອງຢູຣີຢາ ແລະເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການເຮັດຫຍັງ ແລະເຂົາກໍາລັງຢືນຢູ່ຄຽງຂ້າງພໍ່ຂອງຕົນ: ສິ່ງປະຈໍາວັນແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ.

> "ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຢຸດການຈັບຜິດຕິຕຽນຂອງພວກທ່ານ. ຖ້າຈຸດປະສົງນີ້ຂອງພະຍາມານສາມາດຖືກດໍາເນີນໃຫ້ສໍາເລັດໄດ້, ແລ້ວຕາມທີ່ປະກົດແກ່ພວກທ່ານ ວຽກງານຂອງພວກທ່ານກໍຈະຖືກຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ມີະຫັດສະຈັນທີ່ສຸດໃນດ້ານແນວຄວາມຄິດ. ນີ້ແມ່ນແຜນການຂອງສັດຕູ ທີ່ຈະນໍາເອົາລັກສະນະອັນຖືກອ້າງວ່າເປັນທີ່ນ່າຄັດຄ້ານທັງປວງມາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຈິດໃຈຂອງຄົນທຸກຈໍາພວກບໍ່ເຫັນພ້ອມກັນ."
>
> "ແລ້ວຈະເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ? ພຣະລາຊການນັ້ນເອງທີ່ເຮັດໃຫ້ມານຮ້າຍພໍໃຈຈະເກີດຂຶ້ນ. ຈະມີການນໍາສະເໜີຕໍ່ຄົນພາຍນອກ ມິໃຊ່ເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ເໝາະກັບໃຈພວກເຂົາພໍດີ, ຊຶ່ງຈະພັດທະນາລັກສະນະແຫ່ງອຸປນິໄສທີ່ຈະ"

ເຮັດຫຍັງ? "ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ."

ຄວາມເຫັນອື່ນໆກ່ຽວກັບ "ການຖວາຍບູຊາປະຈໍາວັນ" ໄດ້ຖືກຮັບເອົາ ຊຶ່ງນໍາມາຊຶ່ງຄວາມສັບສົນແລະຄວາມມືດມົນ.

> "ແລະຈົ່ງໃຊ້ເວລາອັນມີຄ່າດັ່ງຄໍາເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຄວນຖືກນໍາໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອນໍາສານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄປເຖິງປະຊາຊົນ. ການນໍາສະເໜີໃນເລື່ອງໃດໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພາກພຽນດໍາເນີນການນັ້ນ ບໍ່ອາດກົມກຽວກັນໄດ້ທັງໝົດ, ແລະຜົນທີ່ຕາມມາກໍຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທັງຜູ້ເຊື່ອ ແລະຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ ສັບສົນ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຊາຕານ ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ແທ້ງວ່າຈະໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ—ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດຖືກຂະຫຍາຍໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມບໍ່ເຫັນພ້ອມກັນໄດ້."

ຖ້າພຣະອົງຊົງປະສົງ, ເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມພິສູດຄໍາສອນເຫຼົ່ານີ້ຈາກການສຶກສາພຣະຄໍາພີຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາເອເຊກຽນ 28; ເພາະວ່າ ເອເຊກຽນ 28 ແມ່ນບ່ອນທີ່ຮາກແທ້ຂອງ "ການຖວາຍປະຈໍາວັນ" ຖືກຊີ້ບອກໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ເອເຊກຽນ 28 ເວົ້າເຖິງການຍົກຕົນຂຶ້ນຂອງລູຊີເຟີ, ແລະນາງກໍາລັງໝາຍຊີ້ເຖິງສິ່ງນັ້ນ; ເພາະວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມກ່າວວ່າ "ການຖວາຍປະຈໍາວັນ" ເປັນຕົວແທນພັນທະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານນະມັດສະການ, ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ກໍາລັງປະຕິເສດທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ "ການຖວາຍປະຈໍາວັນ" ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງການຍົກຕົນຂຶ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງກໍາລັງສະແດງການຍົກຕົນຂຶ້ນນັ້ນເອງໃນປະສົບການຂອງຕົນ. ນາງເນັ້ນຢ່າງໜັກແນ່ນອນວ່າ ພວກເຂົາຈະນໍາຄວາມສັບສົນເຂົ້າມາໃນໝູ່ຂອງພວກເຮົາ.

> ບັດນີ້ ນີ້ເເຫຼະເປັນພະລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ວິນຍານແປກປະຫຼາດສາມາດເຂົ້າມາມີບົດບາດໄດ້. ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີພະລະກິດທີ່ຈະຕ້ອງກະທໍາເພື່ອຊ່ວຍຈິດວິນຍານທີ່ກໍາລັງພິນາດ; ແລະບ່ອນທີ່ຊາຕານ, ໃນຮູບການປອມແປງ, ອາດເຂົ້າມາເຕີມເຕັມໄດ້

> ໂດຍນຳຄວາມສັບສົນເຂົ້າມາໃນໝູ່ແຖວຂອງພວກເຮົາ, ມັນຈະກະທຳສິ່ງນັ້ນຢ່າງສົມບູນທີ່ສຸດ, ແລະຄວາມແຕກຕ່າງເລັກນ້ອຍທັງຫຼາຍນັ້ນຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໂດດເດັ່ນ.

ແລະຄຳວ່າ "ແລະໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ" ຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວສິ່ງນີ້ແກ່ນາງໂດຍຈົງໃຈ.

> "ແລະແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານພາລະແຫ່ງວຽກງານນີ້ແກ່ທັງຜູ້ຖື້ Daniells ຫຼື Prescott. ຄວນຈະນຳເອົາອຸບາຍລ່ອງລວງຂອງຊາຕານເຂົ້າມາຫຼື ແລະຄວນໃຫ້ "Daily" ນີ້ກາຍເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ໂຕຈົນຖືກນຳເຂົ້າມາເພື່ອໃຫ້ຈິດໃຈສັບສົນ ແລະຂັດຂວາງຄວາມກ້າວຫນ້າຂອງວຽກງານໃນຊ່ວງເວລາອັນສຳຄັນນີ້ຫຼື? ບໍ່ຄວນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ວ່າສິ່ງນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ. ຫົວຂໍ້ນີ້ບໍ່ຄວນຖືກນຳເຂົ້າມາ,"

ຊິສເຕີ ໄວທ໌ ໄດ້ເຂົ້າໃຈເລື່ອງ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ແລະ ນາງໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ການສອນວ່າ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ແມ່ນການປະກອບພັນທະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ ເປັນສິ່ງທີ່ມາຈາກທູດສະຫວັນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ ແລະ ມັນນຳມາແຕ່ຄວາມສັບສົນແລະຄວາມມືດມົນເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ນາງກໍຮູ້ຈຸດຢືນຂອງຜູ້ບຸກເບີກວ່າ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມນັບຖືນອກສາສະໜາ, ແລະ ເມື່ອ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ຖືກຍົກອອກໄປ ຄຳພະຍາກອນເວລາ 1335 ປີ ກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ. ນາງຮູ້ເລື່ອງນັ້ນ. ນາງຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ ບໍ່ວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງການເອົາຫຍັງກໍຕາມ.

> "ມັນບໍ່ຄວນເປັນຢ່າງແນ່ນອນ ບໍ່ວ່າກໍລະນີໃດຈະເປັນກໍຕາມ. ຫົວຂໍ້ນີ້ບໍ່ຄວນຖືກນຳສະເໜີ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານທີ່ຈະຖືກນຳເຂົ້າມານັ້ນຈະເປັນການຫ້າມປາມ, ແລະ Lucifer ກຳລັງເຝົ້າດູທຸກການເຄື່ອນໄຫວ. ບັນດາອົງການຂອງຊາຕານຈະເລີ່ມດຳເນີນງານຂອງມັນ ແລະຄວາມສັບສົນຈະຖືກນຳເຂົ້າມາໃນແຖວຂອງພວກເຮົາ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປສືບຄົ້ນຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມເຫັນ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມສຳລັບການທົດສອບ; ແຕ່ຄວາມນິ່ງຂອງທ່ານເປັນວາຈາອັນມີພະລັງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເລື່ອງນີ້ທັງໝົດຢ່າງຊັດແຈ້ງຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂ້າພະເຈົ້າ. ຖ້າມານສາມາດພົວພັນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນພວກຂອງເຮົາເອງໃນເລື່ອງຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ຕັ້ງໃຈໄວ້ວ່າຈະເຮັດ, ກິດຈະການຂອງຊາຕານກໍຈະມີໄຊຊະນະ. ບັດນີ້ ວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຂຶ້ນໂດຍບໍ່ຊັກຊ້າ ແລະບໍ່ໃຫ້ມີການສະແດງ [ຄວາມແຕກຕ່າງ] ໃນຄວາມເຫັນ."

> ຊາຕານຈະດົນໃຈບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກໄປຈາກພວກເຮົາ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັບບັນດາທູດສະຫວັນຊົ່ວ ແລະຂັດຂວາງວຽກງານຂອງພວກເຮົາໂດຍອາໄສຄຳຖາມອັນບໍ່ສຳຄັນ, ແລະຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຫຼາຍພຽງໃດໃນຄ້າຍຂອງສັດຕູ, ຈົ່ງຊິດເຂົ້າຫາກັນ, ຈົ່ງຊິດເຂົ້າຫາກັນ. ໃຫ້ຄວາມແຕກຕ່າງທຸກປະການຖືກຝັງໄວ້. ວຽກງານຂອງພວກເຮົາໃນບັດນີ້ ແມ່ນການອຸທິດກຳລັງທາງກາຍທັງໝົດ ແລະກຳລັງປະສາດແຫ່ງສະໝອງທັງໝົດ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປໃຫ້ພົ້ນທາງ, ແລະໃຫ້ທຸກຄົນກົມກຽວກັນ. ຖ້າຊາຕານ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຂອງມັນ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ຊ່ອງຈັບເພີຍແຕ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ, [ມັນກໍຈະປິຕິຍິນດີ].

> "ບັດນີ້ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າທ່ານກຳລັງເຮັດວຽກຢ່າງໃດ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຂົ້າໃຈສະພາບການທັງໝົດ ແລະ ຜົນທີ່ຈະຕາມມາ ຖ້າທ່ານຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດແມ່ນແຕ່ເພີຍເລັກນ້ອຍແກ່ພວກທີ່ໄດ້ຈາກພວກເຮົາໄປ ໃຫ້ນຳຄວາມສັບສົນເຂົ້າມາໃນແຖວຂອງພວກເຮົາ. ການຂາດສະຕິປັນຍາຂອງທ່ານຈະເປັນສິ່ງທີ່ຊາຕານປາຖະໜາໃຫ້ເປັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ການປະກາດຢ່າງດັ່ງຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງໃຫ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ ການທີ່ທ່ານຄອຍຈັບຜິດໃນບົດຂຽນຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ຖືກນໍາພາໂດຍພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້ານີ້ເປັນສະຕິປັນຍາທີ່ທ່ານເອວເດີ Daniells ຈະມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ຢ່າງເດັດຂາດຢ່າໃຫ້ຕໍາແໜ່ງທາງການແກ່ທ່ານ, ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປຫາຜົນໄດ້. ຄວາມນິ່ງງຽບຂອງທ່ານໃນເລື່ອງນີ້ເປັນສະຕິປັນຍາຂອງທ່ານ. ບັດນີ້ ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນການຄອຍຈັບຜິດໃນສິ່ງພິມຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນວຽກງານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານເຮັດ. ເພາະຖ້າບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້—ທ່ານເອວເດີ Daniells ແລະ Prescott—ໄດ້ຕິດຕາມຄໍາແນະນໍາທີ່ໄດ້ຮັບໃນການເຮັດວຽກໃນບັນດາເມືອງ, ກໍຈະມີຫຼາຍຄົນ, ຫຼາຍຫຼາຍຄົນ, ຖືກເຮັດໃຫ້ເຊື່ອໃນຄວາມຈິງ ແລະ ກັບໃຈໃໝ່, ເປັນຄົນມີຄວາມສາມາດ ຊຶ່ງ [ບັດນີ້] ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວັນຖືກເຂົ້າເຖິງ."

"ທົ່ວໂລກທັງໝົດຄວນຖືວ່າເປັນຄອບຄົວໃຫຍ່ຄອບຄົວດຽວ. ແລະເມື່ອທ່ານມີແຫຼ່ງນໍ້າແຫ່ງຄວາມຮູ້ເຊັ່ນນີ້ໃຫ້ຕັກຕວງໄດ້, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ໂລກພິນາດໄປເປັນຫຼາຍປີ ທັງທີ່ມີຄໍາພະຍານທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໄວ້? ສາສະໜາອັນແທ້ຈິງສອນໃຫ້ພວກເຮົາຖືວ່າມະນຸດທຸກຄົນ ທັງຊາຍແລະຍິງ ເປັນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດກະທໍາຄວາມດີແກ່ເຂົາໄດ້."

ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກຕີພິມມາແລ້ວເປັນຫຼາຍປີ: —"ຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນ," ຄໍາພະຍານເຖິງ Elder Andrews. ຈິດໃຈອາດຖືກອົບຮົມໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງໃນການຮູ້ວ່າເມື່ອໃດຄວນເວົ້າ ແລະຄວນຮັບເອົາພາລະໃດໄວ້ ແລະແບກຫາບມັນ, ເພາະພຣະຄຣິດເປັນອາຈານຂອງທ່ານ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກງກົວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພື່ອທ່ານ [ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທ່ານ] ຍົກຍ້ອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ ແລະດໍາເນີນຕາມແນວທາງທີ່ຈະນໍາເອົາຄວາມເຫັນຕ່າງໆເຂົ້າມາ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນຫາຄົນທີ່ມີປັນຍາ ຜູ້ທີ່ສາມາດບົ່ງຊົບໄດ້ ເມື່ອການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເປັນປັນຍາສໍາລັບເຂົາ. ຖ້າທ່ານຈະເປັນຄົນທີ່ສົມບູນຄົບຖ້ວນ, ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງມີການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບັດນີ້ມີວຽກງານໜຶ່ງທີ່ຫາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະຂໃຫ້ປັນຍາປາກົດໃນຜູ້ປະກາດທຸກຄົນ, ໃນປະທານທຸກຄົນຂອງ [a] conference. ແຕ່ນີ້ເປັນວຽກງານທີ່ທ່ານຄວນໄດ້ຈັບຕ້ອງມາແຕ່ຫຼາຍປີກ່ອນ ບ່ອນທີ່ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງຍົກສຽງຂຶ້ນເພື່ອວຽກງານນີ້ໂດຍສະເພາະ. ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານຄໍາຊີ້ນໍາພິເສດແກ່ປະຊາຊົນທັງປວງຂອງພຣະອົງວ່າ ເຂົາຄວນເຮັດສິ່ງໃດ ແລະສິ່ງໃດທີ່ເຂົາບໍ່ຄວນເຮັດ. ແລະຍັງເຫຼືອເວລາອັນນ້ອຍນິດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ກະທໍາຄວາມຊອບທໍາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສໍາເລັດ. ທ່ານສາມາດເຂົ້າໃຈທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຈດຈໍານົງຂອງທ່ານທີ່ຈະຈັດການສິ່ງຕ່າງໆຕາມການຄິດຄົ້ນຂອງຕົນເອງ ຫຼັງຈາກທ່ານໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນປະທານ. ທ່ານໄດ້ຄິດວ່າທ່ານຈະເຮັດສິ່ງອັນອັດສະຈັນ ຊຶ່ງເປັນວຽກງານທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານໃຫ້ເຮັດ. ບັດນີ້ວຽກຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນເພື່ອບີບບັງຄັບ ແຕ່ເພື່ອປົດປ່ອຍທຸກຄວາມຈໍາເປັນເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບທ່ານໄວ້ໃຫ້ຮັບໃຊ້. ແຕ່ທ່ານໄດ້ສະແດງຫຼັກຖານຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າແຕ່ເລີ່ມວ່າ ປັນຍາແລະອັທິດໄສອັນຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໂດຍທ່ານ. ທ່ານໄດ້ປະກາດເລື່ອງຕ່າງໆອອກໄປຢ່າງຮຸນແຮງ ຊຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄວ້ ເວັ້ນແຕ່ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານແສງສະຫວ່າງ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳຊີ້ແນະວ່າ ບໍ່ຄວນໄດ້ກະທຳການເຄື່ອນໄຫວອັນຮີບດ່ວນເຊັ່ນນັ້ນ [ເຊັ່ນ]
ການເລືອກທ່ານເປັນປະທານຂອງສະຫະປະຊຸມ ແມ່ນແຕ່ອີກໜຶ່ງປີກໍຕາມ.
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການດຳເນີນການອັນຮີບດ່ວນເຊັ່ນນັ້ນອີກ
ຈົນກວ່າເລື່ອງນັ້ນຈະຖືກນຳໄປວາງໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານ;
ແລະເນື່ອງຈາກທ່ານໄດ້ຮັບຂ່າວສານມາແລ້ວວ່າ ພາລະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ວາງຢູ່ເທິງປະທານນັ້ນ
ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນສັກສິດແລະເຄັ່ງຂຶມຢ່າງຍິ່ງ,
ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ມີສິດທາງສິນທຳທີ່ຈະປະທຸອອກດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳ ໃນເລື່ອງຂອງ ‘—Daily’ ແລະສັນນິຖານວ່າ
ອິດທິພົນຂອງທ່ານຈະເປັນຕົວຕັດສິນບັນຫານັ້ນ. ຍັງມີອາວຸໂສ Haskell,
ຜູ້ໄດ້ແບກພາລະຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໜັກ, ແລະຍັງມີອາວຸໂສ Irwin
ແລະອີກຫຼາຍຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອາດເອີ້ນຊື່ໄດ້ ຜູ້ຊຶ່ງມີພາລະຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໜັກ.”

“ຄວາມເຄົາລົບຂອງທ່ານຕໍ່ບັນດາຜູ້ສູງຍຜູ້ມີອາຍຸຢູ່ບ່ອນໃດ? ທ່ານຈະສາມາດໃຊ້ອຳນາດອັນໃດໄດ້
ໂດຍບໍ່ໄດ້ນຳເອົາບັນດາຜູ້ສູງຍຜູ້ຮັບຜິດຊອບທັງໝົດມາພິຈາລະນາຊັ່ງຊາມເລື່ອງນັ້ນ? ແຕ່ບັດນີ້
ໃຫ້ພວກເຮົາສືບສວນເລື່ອງນັ້ນເສຍກ່ອນ. ບັດນີ້ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງທົບທວນຄືນອີກວ່າ
ມັນເປັນການພິພາກສາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫຼືບໍ່ ເມື່ອເຫັນແກ່ວຽກງານທີ່ໄດ້ຖືກລະເລີຍໄປ
ກ່ຽວກັບການສະແດງຄວາມຮ້ອນໃຈຂອງທ່ານໃນການດຳເນີນວຽກນັ້ນຕໍ່ໄປອີກໜຶ່ງປີ.
ຖ້າທ່ານຈະດຳເນີນວຽກນັ້ນຕໍ່ໄປອີກໜຶ່ງປີ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈະມາຮ່ວມສາມັກຄີກັບທ່ານ
ກໍຄວນຈະມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນຕົວທ່ານ ແລະໃນທ່ານເອວເດີ Prescott.
ແລະຈົ່ງຖ່ອມໃຈຂອງທ່ານເອງລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ເຫັນໃນພວກທ່ານການສະແດງອອກແຫ່ງປະສົບການທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ
ເພາະວ່າ ຖ້າເຄີຍມີເວລາໃດທີ່ມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈໃໝ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນເວລາປະຈຸບັນນີ້, ກໍແມ່ນ
Elder Daniells ແລະ Elder Prescott.”

ຄວນເລືອກຊາຍເຈັດຄົນທີ່ເປັນຄົນມີປັນຍາ ແລະໂດຍການຊົງກະທຳແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ [ໃຫ້]
ປະຈັກພະຍານ [ເຖິງ] ການຫັນກັບໃໝ່. ເພາະວ່າ
ຖ້າມີຜູ້ໃດຕາບອດຢ່າງນັ້ນຈົນບໍ່ສາມາດໃຊ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປຫາຜົນໄດ້,
ຈົນເຂົາຈະເມີນເສີຍບັນດາຄົນຜູ້ໄດ້ແບກຫາບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນພະລາຊະກິດນັ້ນ
ແລະບັນດາປະທານແຫ່ງສະພາປະຊຸມເຫຼົ່ານີ້, [ແລະວ່າ] ບຸກຄົນ [ຜູ້]
ໄດ້ດຳເນີນພະລາຊະກິດນັ້ນມາເປັນເວລາກວ່າສອງປີຈະຖືກບໍ່ໃສ່ໃຈ
ແລະໃຫ້ຜົນສືບເນື່ອງອັນຫຸນຫັນພົນແລ່ນເຊັ່ນນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ຈົນຄົນທັງຫຼາຍຈະລະເລີຍພະລາຊະກິດທີ່ໄດ້ຖືກ
ນຳສະເໜີຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາມາເປັນຫຼາຍປີ—ພະລາຊະກິດໃນນະຄອນທັງຫຼາຍ—ແລະບໍ່ມີ
ຫຼືມີແຕ່ໜ້ອຍນັກ ການໃສ່ໃຈຕໍ່ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ເພື່ອຂໍຄຳປຶກສາ,
ແຕ່ກັບປະກາດສິ່ງຕ່າງໆຕາມທີ່ພວກເຂົາເລືອກຈະນຳມາໃຫ້ປະຊາຊົນ, ກໍຍ່ອມເປັນຄຳພະຍານດ້ວຍຕົນເອ
ງເຖິງຄວາມບໍ່ປອດໄພຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພະລາຊະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະອັນອັດສະຈັນນີ້.

ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ. ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຖືກດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍວິທີອັນແ
ປກປະຫຼາດເຊັ່ນນີ້ເປັນອັນຂາດ. ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ປື້ມເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ຕາມເດີມ.
ຖ້າການປ່ຽນແປງໃດໜຶ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນແທ້,
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ມີຄວາມປະສານກົມກຽວໃນການປ່ຽນແປງນັ້ນຢ່າງສອດຄ່ອງ;
ແຕ່ເມື່ອຂ່າວສານໜຶ່ງໄດ້ຖືກຝາກໄວ້ແກ່ມະນຸດ
ພ້ອມດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ, [ພຣະເຈົ້າ]
ຊົງຮຽກຮ້ອງຄວາມສັດຊື່ທີ່ຈະກະທຳການໂດຍຄວາມຮັກ ແລະຊຳລະຈິດວິນຍານໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຜູ້ເຖົ້າ Daniells
ແລະ Prescott ທັງສອງຕ້ອງການການກັບໃຈໃໝ່. ມີວຽກງານອັນແປກປະຫຼາດຢ່າງໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາ
ແລະມັນບໍ່ກົມກຽວກັບພຣະລາຊະກິດທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຍັງໂລກຂອງເຮົາເພື່ອກະທຳ;

ແລະທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຈະກະທຳພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດ.

“ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງປະກອບກິດຈະການຊຶ່ງຈະຖວາຍພຣະສິຣິແດ່ພຣະບິດາ. ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງວິກິດແລ້ວ—ຄືຈະປັບຕົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນເວລາແຫ່ງການຕຽມພ້ອມນີ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼືບໍ່ພະຍາຍາມເຮັດເລີຍ. ທ່ານຜູ້ເຖົ້າ Daniells, ທ່ານບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກວ່າຕົນມີເສຣີພາບທີ່ຈະໃຫ້ສຽງຂອງທ່ານດັງຂຶ້ນໃນທີ່ສູງດັ່ງທີ່ທ່ານເຄີຍເຮັດພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ຄ້າຍກັນ. ແລະຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ
ປະທານຂອງກອງປະຊຸມໜຶ່ງບໍ່ແມ່ນຜູ້ປົກຄອງ.
ເຂົາເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາຜູ້ມີປັນຍາຜູ້ດຳຣົງຕຳແໜ່ງເປັນປະທານ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍອມຮັບ.
ເຂົາບໍ່ມີເສຣີພາບທີ່ຈະເຂົ້າໄປຢຸ່ງກ່ຽວກັບຂໍ້ຂຽນໃນປຶ້ມທີ່ພິມອອກມາ
ອັນມາຈາກປາກກາຂອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍອມຮັບ. ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືອຳນາດຄອບງຳອີກຕໍ່ໄປ
ເວັ້ນແຕ່ວ່າພວກເຂົາຈະສະແດງອຳນາດແຫ່ງການປົກຄອງແລະການຄອບງຳໃຫ້ນ້ອຍລົງ.
ວິກິດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຖືກລົບຫຼູ່.”

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອດພຣະເນດເບິ່ງເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກລົງແຮງງານແນວໃດ?
ພຣະຄຣິດຊົງຢູ່ໃນສະຫວັນ. ບັດນີ້
ການປະກາດຍອມຮັບຂອງໂລກນີ້ຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງນີ້—ບໍ່ມີການປົກຄອງແຫ່ງກະສັດ.
ແລະບັດນີ້ແມ່ນວິກິດຂອງໂລກນີ້. ບັດນີ້ເຮົາເປັນລິດອຳນາດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ຫຼືຈະທຳລາຍ.
ບັດນີ້ແມ່ນເວລາທີ່ຊະຕາກຳຂອງທຸກຄົນຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງເຮົາ.
ເຮົາໄດ້ມອບຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ພົ້ນ. ແລະ “ເຮົາ, ຖ້າເຮົາຖືກຍົກຂຶ້ນ,”
ພຣະຄຸນແຫ່ງຄວາມພົ້ນທີ່ເຮົາຈະປະທານນັ້ນ
ຈະພິສູດວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມໃຫ້ຕົນຖືກປັ້ນແຕ່ງຕາມພຣະສັນຖານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ
ແລະຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບເຮົາ ຈະເຮັດວຽກດັ່ງທີ່ເຮົາເຮັດ ດ້ວຍລິດແຫ່ງພຣະຄຸນອັນໄຖ່ກູ້ຂອງເຮົາ.’
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະສົງ [ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ]
ຈົ່ງຮ່ວມຍຶດໝັ້ນກັບພວກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເພື່ອກະທຳວຽກທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຮັດ
ເມື່ອຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ພາຍໃຕ້ຄຳປຶກສາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້,
ແລະຈົ່ງສະແຫວງຢ່າງຈິງໃຈທີ່ສຸດເພື່ອຮ່ວມກະທຳງານໃນຄວາມກົມກຽວອັນສົມບູນກັບພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງຮັກໂລກຫຼາຍຈົນໄດ້ປະທານພຣະຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນບູຊາອັນຄົບຖ້ວນເພື່ອການຊ່ວຍໂລກໃຫ້ພົ້ນ.
ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ວຽກງານໃນບັນດາເມືອງຂອງພວກເຮົາ
ຂໃຫ້ຄວາມສະຫງົບອັນສັກສິດຕິດຕາມການຮັບໃຊ້ແຫ່ງພຣະວັຈນະ.
ພວກເຮົາບໍ່ອາດສ້າງຄວາມປະທັບໃຈອັນສົມຄວນເທິງຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາ . . .
[ສ່ວນລຸ່ມໜຶ່ງໃນສາມຂອງໜ້ານີ້ຖືກປະໄວ້ວ່າງ.]

“ຂ້າພະເຈົ້າຄັດລອກມາຈາກບັນທຶກປະຈຳວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຄວາມຈິງດັ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ—ຈົ່ງເວົ້າມັນ,
ຈົ່ງອະທິຖານມັນ, ຈົ່ງເຊື່ອທຸກຄຳດ້ວຍຄວາມງ່າຍອັນບໍລິສຸດຂອງມັນ. ທ່ານຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ
ຖ້າຄວາມຜິດພາດຖືກນຳໄປສະເໜີຕໍ່ໜ້າບັນດາຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ
ແລະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວິນຍານລໍ້ລວງ, ຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ດົນມານີ້ຍັງເຄີຍຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນຄວາມເຊື່ອ?
ທ່ານຈະຢືນຢູ່ຝ່າຍຂອງພະຍາມານຫລື? ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມໃສ່ໃຈຂອງທ່ານແກ່ທົ່ງນາທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳງານ.
ພາລະກິດທົ່ວໂລກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບນິມິດກ່ຽວກັບ John Kellogg.”

ບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສະເໜ່ຢ່າງຫຼາຍກຳລັງເປັນຕົວແທນແນວຄວາມຄິດຂອງຂໍໂຕ້ແຍ້ງອັນຫຼອກລວງທີ່ເຂົາກຳລັງນຳສະເໜີຢູ່, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຄິດເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີ.
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຫິວແລະກະຫາຍຫາບາງສິ່ງໃໝ່ກຳລັງນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດ
[ທີ່ຫຼອກລວງຢ່າງຍິ່ງ] ຈົນ Elder Prescott ຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຢ່າງຫຼວງ. Elder Daniells
ກໍຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຢ່າງຫຼວງ [ທີ່] ຈະຖືກຫຸ້ມຫໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຫຼົງຜິດວ່າ
ຖ້າຄວາມຄິດເຫັນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຖືກກ່າວອອກໄປໃນທຸກແຫ່ງ ມັນກໍຈະເປັນດັ່ງໂລກໃໝ່.

> "ແມ່ນແທ້, ມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ; ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍກຳລັງຖືກດູດຊຶມຢູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອ້າຍ Daniells ແລະ ອ້າຍ Prescott ກຳລັງສານແຊກເຂົ້າໄປໃນປະສົບການຂອງເຂົາ ຊຶ່ງທັດສະນະຕ່າງໆທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍທາງຈິດວິນຍານ[ນິຍົມ], ແລະກຳລັງຊັກນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປສູ່ທັດສະນະອັນງົດງາມທີ່ຈະຫຼອກລວງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ."

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ຢ່າງແທ້ຈິງຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ແຕ່ຈະມີຄົນບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ຄຽງຂ້າງກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນ ທີ່ຈະຖືກຫລອກລວງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນຄືພວກຍິງພົມມະຈັນຜູ້ມີປັນຍາ. ສ່ວນພວກຍິງພົມມະຈັນຜູ້ໂງ່ເຂົາຈະຖືກຫລອກລວງ, ແມ່ນບໍ?

ແລະເໝືອນດັ່ງພວກພຣະພັກສຸດສາວພຣົມມະຈາຣີທີ່ມີປັນຍາໃນຊ່ວງເວລານີ້, ເມື່ອການທົດລອງຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຫລອກລວງແມ່ນແຕ່ຜູ້ຊົງເລືອກ, ໃນຂະນະທີ່ພວກພຣະພັກສຸດສາວພຣົມມະຈາຣີທີ່ມີປັນຍາກຳລັງຮັບການເທລົງມາຢ່າງອຸດົມຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພວກພຣະພັກສຸດສາວພຣົມມະຈາຣີທີ່ໂງ່ຈ້າກຳລັງຮັບຫຍັງ? ຄວາມລຸ່ມຫລົງອັນແຮງກ້າຂອງ 2 ເທຊະໂລນິກ. ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງສິ່ງນັ້ນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະຣາຊກິດປະຈຳວັນ.

—"ໄດ້ກຳລັງຖັກທໍເຂົ້າໄປໃນປະສົບການຂອງພວກເຂົາ ບັນດາຄວາມຮູ້ສຶກນຶກຄິດທີ່ມີລັກສະນະແຫ່ງລັດທິວິນຍານ[ນິຍົມ] ແລະກຳລັງດຶງດູດປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາໄປຫາຄວາມຮູ້ສຶກນຶກຄິດທີ່ງົດງາມ ຊຶ່ງຈະຫຼອກລວງ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກສັນກໍຕາມ."

ແກ່ນແທ້ທີ່ສຸດຂອງລັດທິວິນຍານນິຍົມແມ່ນຫຍັງ?

ເມື່ອກ່າວເຖິງເລື່ອງຂອງກະສັດຊາອູນ, ຊາມູເອນໄດ້ກ່າວວ່າແນວໃດ? "ການກະບົດກໍເປັນດັ່ງການຖືສາດຄາຖາ." ການກະບົດແມ່ນການຖືສາດຄາຖາ.

ຊາອູນໄປຈົບຢູ່ໃສ?

ຈາກຜູ້ຟັງ: ກັບແມ່ມົດແຫ່ງເອນດໍ.

ກັບໝໍຜີແຫ່ງເອນໂດຣ.

ກະສັດຊາອູນໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດແນ່ ຈຶ່ງກໃຫ້ເກີດລຳດັບເຫດການນີ້ ຊຶ່ງນຳພາທ່ານໄປຫາໝໍຜີແຫ່ງເອນໂດ? ທ່ານໄດ້ຍົກຄຳຂອງຕົນເອງໄວ້ເໜືອພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານໄດ້ຖືກບອກແລ້ວວ່າຄວນກະທຳສິ່ງໃດ, ແຕ່ທ່ານກໍຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະກະທຳຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາຈະກະທຳ.

ຈຸດສຸດທ້າຍອັນແທ້ຈິງຂອງລັດທິວິນຍານນິຍົມ ຄື ການຍົກຄຳຂອງຕົນເອງໃຫ້ຢູ່ເໜືອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກສິ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກຈຸດນັ້ນ. ນັ້ນຄືຄາຖາອາຄົມ.

ຄາຖາອາຄົມແມ່ນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຊາຕານນຳທ່ານເຂົ້າຢູ່ໃຕ້ອິດທິພົນຂອງມັນແນວໃດ. ວິທີທີ່ມັນສະກົດຈິດທ່ານນັ້ນ ເປັນຄຳສັບທາງໄສຍະສາດທີ່ກ່ຽວກັບການຫລອກລວງທາງໄສຍະສາດ.

ເມື່ອທ່ານຖືກມົນສະກົດ, ຜູ້ໃດເປັນຄົນທຳອິດທີ່ກາຍເປັນຜູ້ຖືກມົນສະກົດ? ແມ່ມົດ. ທຸກສິ່ງເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຂ້ານ້ອຍຍົກຄຳຂອງຕົນເອງໄວ້ເໜືອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ນັ້ນຄືຄາຖາອາຄົມ, ນັ້ນຄືການກະບົດ, ແລະຂ້ານ້ອຍເອງແຫຼະຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຖືກມົນສະກົດ. ແລະນັ້ນແຫຼະຄືສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບ Daniells ແລະ Prescott.

ແລະໃນຂະນະທີ່ເຫດການນີ້ກຳລັງເກີດຂຶ້ນ, Daniells ແລະ Prescott ກຳລັງພະຍາຍາມນຳເອົາຄວາມຄິດແນວໃດເຂົ້າມາ? ທັດສະນະທີ່ຜິດຕໍ່ "the Daily."

ແລ້ວທັດສະນະທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບ "ດາຍລີ" ແມ່ນຫຍັງ? ຄືວ່າ ມັນແມ່ນລັດທິນອກຮີດ, ແລະລັດທິນອກຮີດກໍແມ່ນສາສະໜາແຫ່ງການຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ. ມັນເປັນສາສະໜາທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນລານພະຣາຊສຳນັກແຫ່ງສະຫວັນ ເມື່ອຊາຕານ, ເມື່ອຊາຕານ, ໄດ້ຕັ້ງຖ້ອຍຄຳຂອງຕົນໄວ້ເໜືອພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ນຳເອົາຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳເຂົ້າມາໃນປະຫວັດສາດຂອງມະນຸດ.

ຄວາມລັບຂອງຄວາມອະທຳແມ່ນການງານຂອງຊາຕານໃນການສະກົດພວກເຮົາ. ມັນແມ່ນການງານຂອງຊາຕານໃນການເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຍົກຄຳຂອງພວກເຮົາ ຫຼືຄຳຂອງມັນໃຫ້ຢູ່ເໜືອພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍບໍ?

ຈົ່ງເບິ່ງຄຳວ່າ "ຄວາມອະທຳ." ມັນຈະໃຫ້ຄຳນິຍາມຂອງ "ຄວາມອະທຳ" ໃນ Strong's Concordance. ແລະເມື່ອທ່ານສືບລົງໄປເຖິງຄຳຮາກ, ຄຳຮາກຂອງ "ຄວາມອະທຳ" ແມ່ນຫຍັງ? Alpha, alpha. ນັ້ນຄື Alpha Apostasy.

ເມື່ອໃດທີ່ Daniells ແລະ Prescott ກຳລັງຜັກດັນທັດສະນະອັນໂງ່ເຂົານີ້? ໃນຊ່ວງເວລາຂອງການລະເມີດຄວາມເຊື່ອ Alpha.

ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ພາດຄວາມໝາຍທີ່ ເອເລັນ ໄວທ໌ ກຳລັງກ່າວຢູ່ໃນນີ້ ກ່ຽວກັບການຫຼອກລວງແມ່ນແຕ່ຜູ້ຖືກເລືອກສັນ ແລະກ່ຽວກັບການອ່ານ ເອເຊກຽນ 28. ນາງຮູ້ວ່າກຳລັງມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ນາງຮູ້ວ່າ ເລື່ອງ Daily ນີ້ ເປັນບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ຜິດພາດໃນດ້ານຄຳສອນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະໄປເທດສະໜາທັດສະນະອັນຜິດກ່ຽວກັບ Daily ນັ້ນ ຕັ້ງຖ້ອຍຄຳຂອງຕົນໄວ້ເໜືອພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນຳພວກເຂົາໄປຢູ່ໃນສະຖານະທີ່ຖືກມົນສະເນ່; ແລະດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືຢູ່ໃນມືຂອງຊາຕານ ເພື່ອສະກົດຜູ້ອື່ນດ້ວຍການກະບົດຂອງພວກເຂົາ.

> "ຂ້າພະເຈົ້າຈຳຕ້ອງຂຽນດ້ວຍປາກກາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ [ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ] ພວກພີ່ນ້ອງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຫັນຂໍ້ບົກພ່ອງໃນແນວຄວາມຄິດອັນຫຼອກລວງຂອງຕົນ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງຕົກຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ; ແລະ [ແຕ່ກະນັ້ນ] ພວກເຂົາ [ກໍ] ຍັງຈະຍືນຍັດອອກໜ້າດັ່ງກັບ [ວ່າພວກເຂົາມີ] ຄວາມສະຫຼາດຝ່າຍວິນຍານອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກເຂົາ [ວ່າ] ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນເລື່ອງນີ້,"

ຜູ້ຄົນເວົ້າວ່າ, "ໂອ, Ellen White, ນາງບໍ່ມີຈຸດຢືນໃດໆກ່ຽວກັບ the Daily."

> ເມື່ອເລື່ອງນີ້ຖືກສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ໃນຂະນະທີ່ອາວຸໂສ Daniells ກຳລັງຍົກສຽງຂອງທ່ານຂຶ້ນດັ່ງສຽງແກໃນການສົ່ງເສີມແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານກ່ຽວກັບ "ສິ່ງທີ່ດຳເນີນຢູ່ເປັນນິດ," ຜົນສືບເນື່ອງພາຍຫຼັງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ເຫັນ. ປະຊາຊົນຂອງເຮົາກຳລັງກາຍເປັນຄົນສັບສົນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜົນທີ່ຕາມມານັ້ນ, ແລະແລ້ວກໍໄດ້ມີຄຳເຕືອນຖືກປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າອາວຸໂສ Daniells ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຜົນທີ່ຈະຕາມມາ ຍັງຖືກຄວາມປະທັບໃຈຊັກນຳເຊັ່ນນີ້ ແລະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າທ່ານຢູ່ພາຍໃຕ້ການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ,"

ນີ້ແມ່ນລັດທິວິນຍານນິຍົມ. ເຂົາໄດ້ຍົກຄໍາຂອງຕົນເອງໄວ້ເໜືອພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຂົາກໍາລັງເຊື່ອວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.

> "ວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ເຖົ້າ Daniells ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຜົນອອກມາ ໄດ້ຖືກປະທັບໃຈເຊັ່ນນັ້ນ
> ແລະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າຕົນຢູ່ໃຕ້ການດົນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ,
> ຄວາມສົງໄສຈະຖືກຫວ່ານລົງທົ່ວທຸກແຫ່ງໃນທ່າມກາງພວກເຮົາ,
> ແລະພວກເຮົາກໍ່ຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຊາຕານຈະນໍາຂ່າວສານຂອງມັນມາໄດ້. ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ
> ແລະຄວາມສົງໄສທີ່ຝັງແນ່ນອນຈະຖືກຫວ່ານລົງໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດ,
> ແລະພົດຜົນແປກປະຫຼາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະເຂົ້າມາແທນທີ່ຄວາມຈິງ. Ms 67, 1910, 1–8.
> Manuscript Release, volume 20, 17–22."

ພົດຜົນອັນປະຫຼາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍາລັງເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງໃນວົງການ Adventism ໃນປັດຈຸບັນ.

Ellen White ໄດ້ຮັບຮອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກກ່ຽວກັບ 2520.

ເອເລນ ໄວທ໌ ໄດ້ໃຫ້ການຮັບຮອງຂອງນາງແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກຜູ້ບຸກເບີກ ທີ່ວ່າ "ສິ່ງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ປະຈໍາວັນ" ໃນພຣະທໍາດານີເອນ ເປັນຕົວແທນຂອງລັດທິນອກຮີດ.